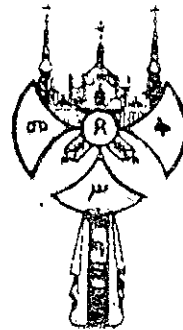

መጽሐፈ ኪዳን

ኪዳን ዘፍቱ ጊዜያት
ትምህርተ ገቡዓት

የመንበረ ጸባዮት ቅ. ሥላሴ ካቴድራል
የድርሰት ክፍል #

አዲስ አበባ ፲፱፻፷፫ ዓ. ም.

መ ቅ ድ ም ።

ይኸ መጽሐፈ ኪዳን የተባለው የጸሎት መጽሐፍ ከት ለቁ መጽሐፈ ኪዳን ተወጣጥቶ ለጸሎት ለትምህርት አገልግ ሎት ይውል ዘንድ በቤተ ክርስቲያናችን የተወሰነ ነው ።

ከዚህ ከ፪ቱ ክፍሎችም ፩ኛው የ፫ቱ ጊዜያት ኪዳን ሲሆን ፤ በቤተ ክርስቲያናችን በሌሊት ፤ በነግህ ፤ በሠርክ እንዲደርስ ከመመደቡ ሌላ ቁስ ሁኖ ይኸን በየዕለቱ የማይጸልይ አይገኝም ። ፪ኛው ክፍል ደግሞ ትምህርተ ገቡዓት የሚባለው ሲሆን ፤ ማንኛውም ክርስቲያን በየ ዕለቱ የሚጸልየው ፤ በተለይ በምስጢረ ቀኑርባን ጊዜ የሚነበብ ፤ በሰሙነ ሕማማት ጊዜ የሚተረጉም ፤ በዘ መነ ስብከት ግን በዜማ የሚደርስ ጸሎት ነው ። ፪ቱም ዓይነት ጸሎቶች ለምእመናን ጠቃሚ መሆናቸውን በማ መን ግርማዊ ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ለየራሳቸው አሳት መሞቸው ነበር ፤ ከዘመኑ ብዛትና ከመጻሕፍቱም ተፈ ላገነት የተነሣ ለዓይነት እንኳን ተፈልገው የማይገኙ ሁነዋል ። አሁንም ምእመናኑ በጥበቅ የሚፈልጓቸው ስለሆነ ለጸሎትም ፤ ለትርጉም ሥራ ረድቶ ፍላጎታቸውን እንዲያረካ ለአያያዝም እንዲመች በማለት ሁለቱ ንም በ፩ ጥራዝ አድርገን አሳትመነዋል ።

በትርጉሙ ሥራ ላይ ከቀድሞው ምንም ያሻሻል ነው ፤ የለወጥነው ነገር የለም ፤ ያኑ ጥንት የታተመውን መልሰን ማሳተም ብቻ ነው ፤ ስለዚህ ምእመናን በጸሎት በትምህርት እንዲጠቀሙበት እምነታችን ፍጹም ነው ።

የመንበረ ፀባዖት ቅድስት ሥላሴ ካቴድራል የደርሰት ክፍል ።

በግርማዊ ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ን. ነ. ዘኢትዮጵያ በ፵፩ኛው ዘመነ መንግሥት ይህ መጽሐፍ ብርሃንና ሰላም ቀ. ኃ. ሥ. ማተሚያ ቤት ለ፪ኛ ጊዜ ታተመ ።

ክፍል ፩ ኪዳን ዘፍቱ ጊዚያት

ምዕራፍ ፩ ኪዳን ዘሌሊት ።

ኪዳን ዘነግህ ይኸን ኪዳን መላእክት ተናግረው ታል ቢሉ ፤ ለይኩን ብርሃን ባለ ጊዜ ነውና ነግህ የተ መቸ ። የሴፍና ኒቆሊሞስ ተናግረው ታል ቢሉ ፤ ሞትኩን መንሥራሆሙ ለምውታን ፤ ደክምኩን መጽንዒሆሙ ለድኩ ማን እያሉ ሲገንዙት ወአንበስበስ እግዚእ ኢየሱስ አዕይን ቲሁ እንዲል ዓይኖቹን ግልጽልጽ አድርጎ ለምን ሞትኩን መንሥራሆሙ ለምውታን ደክምኩን መጽንዒሆሙ ለድ ኩማን እያላችሁ ትገንዙኛላችሁ ፤ ቅዱስ ፤ ቅዱስ ፤ ቅዱስ እያላችሁ ገንዙኝ እንጂ ብሏቸው በዚህ ጊዜ ተናግረው ታል ። አንድም ደክምኩን ሞትኩን ሳይሉ ሲገንዙት ወአንበስበስ እግዚእ ኢየሱስ አዕይንቲሁ እንዲል ዓይኖቹን ግል ጽልጽ አድርጎ እንደሩቅ ብእሲ ፤ እንዲያውን ዝም ብላ ችሁ ትገንዙኛላችሁ ፤ ቅዱስ እግዚአብሔር ፤ ቅዱስ ኃያል ፤ ቅዱስ ሐያው ዘእይመውት እያላችሁ ገንዙኝ እንጂ ብሏቸው በዚህ ጊዜ ተናግረው ታል ። አንድም ዘመነ ወንጌልን ነግህ እያለው ይሄዳልና ። አንድም ቀሳውስት በንቅወተ ዶርሆ ይጸልዩበታልና አያይዞ የማነጋ ስለ ሆነ ነግህ አለው ። እስመ ንቅወተ ዶርሆ ይሰብክ ምጽ አተ ብርሃን እንዲል ። አንድም በቁሙ በነግህ ይጸልዩ

በታልና ነግሀ ባለው አብነት በናቱ በመጽሐፈ ኪዳን ንሀተ ሙቀተ ይለዋል ።

፩/ ቅዱስ እግዚአብሔር ፤

፪/ ልዩ ገዥ ፤ ጌትነቱ እንደ ነገሥታት በጉልበት ፤ እንደ ካህናት በሀብት ፤ እንደ ጣዖት በሐሰት አይደለምና ልዩ አለ ።

፫/ ቅዱስ ኃይል ፤

፬/ ልዩ ኃይል ። ሐተታ ኃይል መልአካዊ ፣ ኃይል ሥጋዊ ፣ ኃይል መንፈሳዊ አለ ፤ ኃይል መልአካዊ ፣ ወነሥአ አሐዱ መልአክ ኃይል ወጽኑዕ ዓቢዩ ዕብነ ከመ እንተ ማኅረፅ ወወገረ ውስተ ባሕር ወይቤ ከመዝ ትትገደፍ ባቢሎን ዓባይ ሀገር ያለው ነው ። ኃይል ሥጋዊ እንደ ጌዴዎን ፤ እንደ ባርቅ ፤ እንደ ዮፍታሔ ፤ እንደ ሶም ሶን ነው ፤ ኃይል መንፈሳዊ ፣ እንደ አብርሃም ነው ፤ ወይቤ ዝኩ አብርሃም ኢሞዓኒ ሰይፈ ጸላኢ እንዲል ።

፭/ ቅዱስ ሕያው ፤

፮/ ልዩ ሕያው ፤ ሐተታ ። ሕይወት እንስሳዊ ፣ ሕይወት ሰብአዊ ፣ ሕይወት መልአካዊ አለ ። ሕይወት እንስሳዊ በተፈጥሮ ይሰጣል ፤ በሞት ይነሣል ፤ እንደ ተነሣ ይቀራል ። ሕይወት ሰብአዊ በተፈጥሮ ይሰጣል ፤ በሞት ይነሣል ፤ በትንሣኤ ዘገባኤ ይመለሳል ። ሕይወት መልአካዊ በተፈጥሮ ይሰጣል ፤ እንደ ተሰጠ ይቀራል አይነሣም ። አንድም ፤ ቅዱስ ፤ ንጹሕ ፤ ጽኑዕ ፤ ክቡር ፤ ልዩ ሲል ነው ። ሐተታ ንጹሕ አለው ፤ ሰውን ንጹሕ ቢሉት

ጽድቅም ፤ ኃጢአትም ይሰማማዋል ፤ እንደነጭ ልብስ ፤ ነጭ ልብስ ፤ ጥቁር ቀለም ፤ ቀይ ቀለም ቢቀቡት ሁሉን ይቀበላል ፤ ሰውም አንድ ጊዜ ወደኃጢአት ፤ አንድ ጊዜ ወደጽድቅ ሲል ይኖራልና ። ወኢለሐኩከ ዘእንበለ ጽነት ከመ አይኩን ሠናይቲክ ፤ ዘእንበለ ፍዳ ወኢርእዮ ከመ ትኩን ዘትትሌዓል እምኒሁ እምቅድመ ከዊን ዳግ ማዊ እስመ እግዚአብሔር አዘዘ ይትወከፋ ጠባይዓት ዘይትገበር ቦን እንዲል ፤ ለእርሱ ባሕርይ ግን ጽድቅ እንጂ ኃጢአት አይሰማማውምና ፤ ለእሳት ባሕርይ ውዕየት እንጂ ቍረት ለውኃ ባሕርይ ቍረት እንጂ ውዕየት እንዳይሰማማው ። እስመ ንጹሐት እማንቱ ጠባይዓቲሁ ለእግዚአብሔር ዘእንበለ ነውር እንዲል ። ጽኑዕ አለው ሰውን ጽኑዕ ቢሉት በሕማም በሞት ይለወጣል ። ኅልፈት ውላጤ ይሰማማዋል ፤ ንሕነስ ንጠፍዕ ወኢንሄሉ ወቅሩብ ሙስናሃ በዲበ አንቀጽ ። እማንቱስ ይትኃጉላ እንዲል ። በእርሱ ግን ይህ ሁሉ የለበትምና ፣ አንተሰ አንተ ከመ ወዓመቲከኒ ዘኢየኃልቅ አንተሰ ትሄሉ ለዓለም ። እስመ ስምኩተ መለኮት ዘዲበ ህላዌሁ ሠናይ ወኢ ይተነትን እምሀሀሎ እስመ አነ አምላክ ዘኢይትዌለጥ እንዲል ፤ ክቡር አለው ፤ ሰውን ክቡር ቢሉት ከአፍአ ባገኘው ገንዘብ ነው እንጂ የባሕርይ አይደለም ። ምንት ብከ ዘኢነሣኢክ እምካልዕከ ወምነት ብከ ዘኢኮነ ውሁብ ለከ እንዲል ። እርሱ ግን ከባሕርዮ ያገኘው ነውና ባዕል ዘኢይሌቅሕዎ እግዚእ ዘኢይግእዝዎ ፤

ንጉሥ ዘኢይወይምዎ ፤ ሰብሐቲሁ ዘእምኅቤሁ ፣ ወውዳ ሴሁ እምዚአሁ እንዲል ። ልዩ አለ ፤ ከእርሱ በቀር ፈጥሮ የሚገዛ የለምና ። ቅዱስ ኃይል ፤ ኃይል ዘአልቦ ድካም እንዲል ። ቅዱስ ሕይወት እስመ ለግሙራ ሕይወት ውእቱ እንዲል ፤ ቅዱስ እግዚአብሔር አብ ፤ ቅዱስ ኃይል ወልድ ፤ ቅዱስ ሕይወት መንፈስ ቅዱስ ዘተወልደን አሳልፎ ለወልድ ይቀጽዳል ። አንድም ቅዱስ እግዚአብሔር አብ ። ቅዱስ ኃይል መንፈስ ቅዱስ ፤ ቅዱስ ሕይወት ወልድ ነው ። ዘኢይመውት አለ በባሕርይ ሞት የለበትምና ። ዘተወልደ ፤

አሁን የተመቸ ።

እማርያም እምቅድስት ድንግል ፤

እምና እም አንድ ወገን ፤ ንዕድ ክብርት ከምትሆን ከእመቤታችን የተወለደ ። ሐተታ ዘተወልደ እንደ ወንጌል ።

ተሣሃለን እግዚአብሔር ፤

መላእክት ተናግረውታል ቢሉ ፤ አቤቱ ራርተህ ጸጋ ሆን ስጠን ። የሴፍ ኒቆዲሞስ ተናግረውታል ቢሉ ። አቤቱ ራርተህ ሥርየተ ኃጢአትን ስጠን ። ከአካሉ ተሰምቷል ቢሉ ፤ አቤቱ ራርተህ አድነን ። ቅዱስ እግዚአብሔር ፤ ቅዱስ ኃይል ፤ ቅዱስ ሕይወት ዘኢይመውት እንዳለፈው ።

ዘተጠምቀ በዮርዳኖስ ፤

በዮርዳኖስ የተጠመቀ ። ሐተታ ፤ እንደ ወንጌል ።

ወተሰቅለ ዲበ ዕፀ መስቀል ፤

በመስቀል የተሰቀለ ሐተታ ። እንደ ወንጌል ፤ ዕፀ መስቀልን ከዚህ ይሰበሰባል ። ሳኦል ልጁ ታመመበት ፈላስፎችን ሰብስቦ ልጁን አድኑልኝ አላቸው ፤ የማይቻላቸው ሆነ ። እነሱ ለእኛስ አይቻለንም የንስር ዕንቁላል አስመጥተህ ከግንብህ አግብተህ ዝጋበት ። ንስር ልጁ ከዚያ እንዳለ ዐውቆ ከገነት ዕፅ ቆርጦ እምጥቶ ከግንቡ ላይ ይጥለዋል ፤ ግንቡ ይሰነጠቃል ዕንቁላሉን ይዞ ይሄዳል ፤ በዚህ ልጅህ ይፈወስልሃል አሉት።

ንጉሥ ላስፈልግ ባለ ጊዜ የሚቸግረው የለምና አስፈልጎ እምጥቶ ከግንቡ አግብቶ ዘጋበት ። ንስር ዕንቁላሉ ከዚያ እንዳለ ዐውቆ ከገነት ዕፅ ቆርጦ ፤ እምጥቶ ጣለበት ግንቡ ተሰነጠቀ ። ዕንቁላሉን ይዞ ሔደ ፤ በዚያ ልጁ ተፈውሶለታል ። ይህም ዕፅ ገባሬ ተአምራት ነው ፤ ወደ ዮርዳኖስ ሲሄድ ሰዎች አግኝተውት በጽንፈ ዮርዳኖስ ተከለውታል ። ሰሎሞን ቤተ መቅደስን ሲሠራ አስቆርጦ እምጥቶታል ፤ መቃን ቢያደርጉት አጥርባቸው ጉብን ቢያደርጉት ረዝሞባቸው እንዳይቆርጡት እንጨቱ መልካም ነውና አሳዝናዋቸው ከደጅ ወድቄ ሲኖር ንግሥተ አዜብ ታምሪን የሚባል ነጋዴ ወዳጅ ነበራት የሰሎሞንን ጥበብ እያመጣ ይነግራታል ፤ ሂጄ ልረዳው ብላ መቶ ኻያ መክሊተ ወርቅ ፤ ዝባድ ተንክራ ዘኢትዮጵያ ይለዋል ሉል ፤ በወዲያ የማይገኝ ባገራችን የሚገኝ ሽቱ ገጸ በረከት ይዛሂዳለች ። ስትሄድም በየመን

ገዱ እያስዘራች ሂዳለች ፤ ስትመለስ ሥንቅ እንዲሆናት ነው ። ከእግሯ እንደ ምዳቋ ቀንድ ፤ እንደ አህያ ሰከራ ናም ቢሉ ያለ ነበራት ብላቴናው አይቶ ገብቶ በዘመንህ የማይመጣ የለም እንዲህ ያለች ሴት መጥታለች ፤ አለው ፤ ግቢ በላት አለው ። ስትገባ ይህ ገባሬ ተአምራት ራት ዕዕ ከደጅ ወድቆ ይኖራል ብትራመደው ደገና ሁናለች ፤ በዓይነ መዓት አየው ፤ ንጉሥ ሳላይ አልነገርሁ ህም ጠይቀህ ቅጣኝ አለው ። ጠየቃት ፤ እውነት ነበረ ብኝ ፤ ነገር ግን ከደጅህ የወደቀ ገባሬ ተአምራት ዕዕ አለ እሱ ፈወሰኝ እንጂ አለችው ። እሱ አንድ ብር እሷ አንድ ብር ይሸብቡታል ። ከእሳቸውም በኋላ የተነሡ ነገሥታት ካያ ስምንት ናቸው ፤ አንድ አንድ ብር ይሸብቡታል ። ወርቁን ለይሁዳ ሰጥተው በእንጨቱ ጌታን ሰቅለውታል ሐረገ ወይን ዘእምኃሲሶን ይትገዝም ወበነልጎታ ይተከል ሐረገ ወይን ኮነ መድኃኒትየ ዘእምኅበ እግዚአብሔር እንዲል ። አንድም ሰሎሞን አዋጅ ነግሮ ዘመተ ሁሉ ሲረዳው ንስር ሳይረዳው ቀረ ፤ በበቀል የንስሩን ግል ገል ከግንቡ አግብቶ ዘጋበት ። ንስር ግልገሉ ከዚያ እንዳለ ዐውቆ ፤ ከገነት ዕዕ ቁርጠ አምጥቶ ከግንቡ ጣለው ግንቡ ተሰነጠቀ ፤ ልጁን ይዞ ሔደ ፤ ይህን ቤቱን ሲሠራ ሠረገላ አድርጎ ሠራው በዚህ ምክንያት ልቡሳን ሥጋ አጋንንት እየተገለጹ ይታዩታል ፤ እያሠረ ህንድ ያግዛቸው ነበረ ፤ በዚህ ሰቅለውታል ። አንድም ከመቃብረ አዳም የበቀለ ዕፀ ዘይት ፤ ሎጥ በዕንባው ያለመ

ለመው ዕዕ ፤ ታቦተ ጽዮን የመጣችበት ዕፀ ደንባዝ ፤ ጌታ በፍኖተ ቢታንያ የረገማት ዕፀ በለስ ፤ ከዚያስ የወጣበት ዕፀ ሰግላ ነው ። በዚህ ሁሉ እንደምን አድርገው ይሰቅሉታል ቢሉ አቋሙ አንድ ነው ፤ አግዳሚውን ከዚህ ሁሉ ሰብስበው በብረት ጠርቀው ሰቅለውታል ፤ ይህም በግብፃውያን የእጅ መስቀል ይታወቃል ግብፃውያን የእጅ መስቀል ሲይዙ ከብዙ ዕፀዎች ሰብስበው በሙሻ ዘር እያይዘው ነውና ። ተሳሃለን እግዚአ ፤ እንዳለፈው ። ቅዱስ እግዚአብሔር ፤ ቅዱስ ኃያል ፤ ቅዱስ ሕያው ዘኢይመውት ፤ እንዳለፈው ። ዘተንሥእ እሙታን አመ ሳልስት ዕለት ፤ በሦስተኛው ቀን ከሙታን ተለይቶ የተነሣ ። ሐተታ እንደ ወንጌል ። ዓርገ በስብሐት ውስተ ሰማያት ፤ በክብር በሥልጣን በቅዳሴ ፤ በብርሃን ዓረገ ። ወነበረ በየማነ አቡሁ ፤ ባባቱ ዕሪና ኖረ ። ነበረም ብሎ ቢናገር ቦታ ተወሰኖበት አይደለም ፤ በምልዓት በክብር ሲል ነው ። እስመ ብሂላ የማን ይመርህ ኅብ ተዋሕዶቶሙ በክብር እንዲል ። ዳግመ ይመጽእ በስብሐት ፤ ዳግመኛ በክብር በሥልጣን በቅዳሴ በብርሃን ይመጣል። ይኩንን ሕያዋን ወሙታን ፤ ሕያዋንን ፤ ሙታንን ይገዛ ዘንድ ። አንድም በሕያዋን ፤ በሙታን ይፈርድ ዘንድ ። ሐተታ ጸድቃንን

ሕያዋን አላቸው ፤ በነፍስ ሕያዋን ናቸውና ። አንድም
 በነፍስ ሕያዋን የሚሆኑበትን ሥራ ይሠራሉና ። አን
 ድም የሕያው የመንፈስ ቅዱስ ማደሪያ ናቸውና ፤ ኃጥአ
 ንን ሙታን አላቸው ። በነፍስ ሙታን ናቸውና ። በነፍስ
 ሙታን የሚሆኑበትን ሥራ ይሠራሉና ፤ አንድም የም
 ውት የዲያብሎስ ማደሪያ ናቸውና ። አንድም ኃጥአ
 ንን ሕያዋን አላቸው ፤ ጸላእትየስ ሕያዋን ወይሄይሉኒ
 እንዲል ፡ ጸድቃንን ሙታን አላቸው ምውት አነ በኅበ
 ዓለም ፤ ዓለምኒ ምውት ፤ በኅበየ እንዲል ፤ አንድም ኃጥ
 አንን ሕያዋን ሙታን አላቸው ፤ ሕያዋን አላቸው እስከ
 ዕለተ ምጽአት ፤ ሙታን አላቸው ፤ ከዕለተ ምጽአት
 በኋላ ። አንድም ሕያዋን አላቸው ፤ በዚህ ዓለም ፤ ሙታን
 አላቸው በወዲያው ዓለም ። አንድም ሕያዋን አላቸው
 በሥጋ ፤ ሙታን አላቸው በነፍስ ፤ ጸድቃንን ሕያዋን
 ሙታን አላቸው ። ሙታን አላቸው እስከ ዕለተ ምጽ
 አት ሕያዋን አላቸው ከዕለተ ምጽአት በኋላ ። አን
 ድም ሙታን አላቸው በሥጋ ፣ ሕያዋን አላቸው በነፍስ ።
 አንድም ሙታን አላቸው በዚህ ዓለም ፤ ሕያዋን አላቸው
 በወዲያው ዓለም ተሳላላን እግዚአ ፤ እንዳለፈው ።

፬/ ስብሐት ለአብ ፤
 ፬/ ለአብ ወላዲ ተብሎ መመስገን ይገባዋል ።
 ስብሐት ለወልድ ፤
 ለወልድም ተወላዲ ተብሎ መመስገን ይገባዋል ።

ስብሐት ለመንፈስ ቅዱስ ፤
 ለመንፈስ ቅዱስም ሠራጺ ተብሎ መመስገን ይገባዋል ።
 አንድም ስብሐት ለአብ ልጁን በሥጋ ለላክ ለአብ
 መመስገን ይገባዋል ። ስብሐት ለወልድ ፤ ሰው ለሆነ
 ሥጋ ለለበሰ ለወልድም መመስገን ይገባዋል ። ስብሐት
 ለመንፈስ ቅዱስ ፤ ለከፈለ ላነፃ ላዋሐደ ለመፈስ ቅዱ
 ስም መመስገን ይገባዋል ።

ይእዘኒ ፤ እስከ ዕለተ ሞት ።
 ወዘልፈኒ ፤ እስከ ዕለተ ምጽአት
 ወለዓለመ ዓለም ፤
 ይህ ዓለም አልፎ በሚመጣው ዓለም ።

አሚን ወአሚን ።

አሚን በየአባባሉ ይፈታል ፤ ሃይማኖት ቢሉ አዎን ።
 ታሪክ ቢሉ እውነት ነው ። በረከትን ቢሉ ይደረግልን ።
 ማለት ነው ።

ለይኩን ለይኩን ፤ ይጽና ይደረግ ።
 ቅዱስ ሥሉስ ፤

ልዩ ሦስት አለ ። ለአብርሃም ለይስሐቅ ለያዕቆብ
 ለጳውሎስ ለጢሞቴዎስ ለስልሞና ። የአካል ሦስትነት
 ቢኖራቸው የግብር ሦስትነት የባሕርይ የህልውና አን
 ድነት የላቸውም ። ለፀሐይ ለእሳት ለቀላይ የግብር ሦስ
 ትነት ቢኖራቸው የአካል ሦስትነት የባሕርይ የህልውና

አንድነት የላቸውም ፤ ሥላሴ ግን በአካል ሦስት ፤ በባሕርይ በህልውና አንድ ናቸውና ።

እግዚአብሔር ሕያው ተማሃለን ፤

ትርጓሜው እንዳለፈው ነው ። ሐተታ ዘጠኙን ቅዱስ ከዚያ ተናግሮ አሥረኛውን ከዚህ አመጣው ፤ ባሥረኛው ቦታ የገባን እኛ ነንና ዘጠኙ የመላእክት ከተማ ምሳሌ ። አንድም ሦስቱን ፤ አንድ ወገን ሦስቱን አንድ ወገን አድርጎ የሦስትነት ይህ የአንድነት ምሳሌ ።

ይ ካ ፤ ይበል ካህን ።

ስብሐት ለእግዚአብሔር ፤

ረቂቁን ብርሃን ለሰጠን ግዙፉን ብርሃን ለፈጠረ ለእግዚአብሔር ምስጋና ይገባዋል ።

ይ ሕ ፤ ይበሉ ሕዝብ ።

ርቱዕ ይደሉ ፤

እውነት ነው ፤ ወይደሉ ብለህ አቅና ያውም ይገባል ። አንድም ርቱዕ ይደሉ ብለህ አቅና ለእርሱ በሚገባ ይገባል መመስገን ባንድነቱ ምንታዌ ፤ በሦስትነቱ ርባኤ ሳይቀላቅሉ ። አንድም ለእርሱ በሚገባ ነገር ይገባል ።

ሐተታ ሰውን ባዕል ቢሉት ንዴት ፤ ጻድቅ ቢሉት ሐሰት ፤ ኃያል ቢሉት ደካም ፤ ይሰማግዋል ። እሱ ግን ባዕል ዘአልቦ ንዴት ፤ ጻድቅ ዘአልቦ ሐሰት ፤

ኃያል ዘአልቦ ደካም ነውና ። አንድም ለኛ በሚገባ ነገር ማመስገን ይገባናል ። ሐተታ ሰውና መላእክትን መፍጠሩ ለምስጋና ነውና ። ወበእንተዝ ፈጠሮ ለሰብእ ከመ ይትለእኮ በአምሳለ መላእክት እንዲል ።

፩/ ይካ ለከ እግዚአ ለገባሪ ስሉ ለዘኢታስተርኢ፡ አምላክ ፤

፪/ ለና ለ አንድ ወገን ካያ ሁለት ሥነ ፍጥረትን ለፈጠርክ ለማትመረመር ፈጣሪ ላንተ ።

ንሰፍሕ ነፍስነ ።

ሰውነታችንን እናስገሃለን ። አንድም ኃቤክ ሲል ነው ፤ ካያ ሁለቱን ሥነ ፍጥረት ወደ ፈጠርክ ወደ ማት መረመር ፈጣሪ ወዳንተ ልቡናችንን በሃይማኖት ፤ ሕሊናችንን በአንክሮ በተዘክሮ እናቀርባለን ። ለእመ ኢት ክል ሰፊሐ እዴክ ሰፍሑ ለሕሊናክ እንዲል ።

፫/ ወስብሐተ ዘነግህ ንፌኑ ለከ እግዚአ ፤

፬/ አቤቱ የነግህ ምስጋና እናቀርብልሃለን ። ሐተታ መላእክት ተናግረውታል ቢሉ ለይኩን ብርሃን ባል ጊዜ ነውና ነግህ የተመቸ የሴፍና ኒቆዲሞስ ተናግረውታል ቢሉ ዘመነ ወንጌልን ነግህ እያለው ይሄዳልና ነግህ አለው ። አንድም ቀሳውስት በንቅወተ ዶርሆ ይጻፉ በታልና አያይዞ የሚነጋ ስለሆነ ነግህ አለው ። ጥቅስ እስመ ንቅወተ ዶርሆ ይሰብክ ምጽአተ ብርሃን እንዲል

ጎሕተ ሙቀተ ይላል በናቱ ። አንድም በቁሙ በነግህ ይጸልዩታልና የተመቸ ።

ለጥበበ ሱሉ ፤

የአብ የመንፈስ ቅዱስ የቃልነት ጥበባቸው ለምት ሆን ላንተ የነግህ ምስጋናን እናቀርባለን ። ሐተታ ካንድ ከወጣ ሱሉ ማለት ልማድ ነው ፤ ወውእቱ ዘአኅበረ ተሰናዕዎተ ሱሉ ዘአኮ ቀሊለ ይረክብ ሰበእ በጎበ ኮኑ አማልክት ብዙኃን ወአጋዕዘት ብዙኃን በሰማይ ወበ ምድር እንዲል ። አንድም የመላእክት ዕውቀት ለምትሆን ላንተ ምስጋና እናቀርባለን ። ዝንቱ ብርሃን ኮኖሙ ጥበበ ወአእምሮ እንዲል አንድም የሰው ሁሉ ዕውቀት ለምትሆን ላንተ ምስጋና እናቀርባለን ። ወመልአሙ ጥበበ ለባሰልኤል ወለኤልያብ እንዲል ። አንድም የፍ ጥረት ሁሉ ዕውቀት ለምትሆን ላንተ የነግህ ምስጋና እናቀርባለን ፤ ሰገኖንስ እንኳ ወከፈላ ምክረ እምጥበብ እንዲላት ።

ኃያል ፤

ይህን ዓለም ካለመኖር ወደመኖር ፤ እምጎበ አልቦ ጎበቦ ከኢምንት ወደ ምንት አምጥተህ ለፈጠርክ ላንተ የነግህ ምስጋና እናቀርባለን ፤ አንድም ከመኖር ወዳለመ ኖር እምጎበ አልቦ ጎበቦ ከምንት ወደ ኢምንት ለምታሳ ልፈው ላንተ የነግህ ምስጋና እናቀርባለን ። አንድም ከእርሱ በቀር በወርቀ ደሙ ዋጅቶ የሚገዛ ሌላ የለምና ኃያል አለው ።

ብዙኃ ግህል አምላክ ፤

ይቅርታህ የበዛ ፈጣሪ ሐተታ እሠር በፍንጅ ፤ ጣል በደጅ ፤ እሠር ፤ በግንድ ፤ ጣል በግድ አይልምና ። አን ድም ብርሃናትን ማመላለስን ነፋሳትን ማንፈሱን ማያ ትን አፍላጋትን ማፍሰሱን በጋና ክረምትን ፤ መዓልትና ሌሊትን ማፈራረቁን ሲያይ እንዲህ አለ ፤ ይህን ፍጠ ርልኝ ብሎት ፈጥሮለታልና እንዲህ አለ ቢሉ ፤ ለባ ሕርዩ እንዲያሻው ዐውቆ ስለፈጠረለት ፤ አንድም ጌት ነቱ ያራራዋልና እስመ ቅንዩትከ ወምልክናከ ይራሰየከ ትግሃል ላዕለ ሱሉ እንዲል ።

ሣራሪሃ ለነፍስ ፤

ነፍሰን ለፈጠርካት ፤ ላዋሓድካት ላንተ የነግህ ምስጋና እናቀርብልሃለን ።

፯/ ንሴብሐክ ለዘእምቅድመ ዓለም ተወልደ እምአብ ፤

፯/ ተወለድከ ሲል ነው ፤ ቅድመ ዓለም ከአብ አካል ዘእምአካል ፤ ባሕርይ ዘእምባሕርይ የተወለድህ አንተን እናመሰግንሃለን ። አንድም ለተወለድህ ላንተ ምስ ጋና እናቀርባለን ።

፰/ ቃል ዘባሕቲቱ ፤

፰/ የብቻው የአብ ቃል የምትሆን አንተን እናመሰግ ንሃለን ። አንድም ላንተ ምስጋና እናቀርባለን ፤ ሐተታ አሁን ከመንፈስ ቅዱስ ሊለየው አይደለም ፤ ከፍጡራን

ሲለየው ነው እንጂ ፤ እንዳይለየውስ ሲያጠይቅ ቃለ አብ ወቃለ መንፈስ ቅዱስ ወልድኒ ቃሎሙ ለአብ ወለመንፈስ ቅዱስ እንዲል ። አንድም አካላዊ ቃልነት ለብቻህ የሚሆን ፤ ሐተታ አትሪኮን አተርጋምን ፤ ቦር ፎሪኮን የሚባሉ ዝርዋን ቃላት ፤ ቃላተ እንስሳ ፤ ቃላተ ሰብእ ፤ ቃላተ መላእክት አሉና ከዚያ ሲለይ እንዲህ አለ ። አንድም ትንቢተ ነቢያት የብቻህ የሚሆን ፤ ይወርዳል ፤ ይወለዳል ተብሎ የሚነገርለት ከርሱ በቀር ሌላ የለምና ። አንድም ሕገ ወንጌል ለብቻህ የምትሆን ሐተታ ምንም የምስቱ ሕግ ብትሆን ፤ ሰው ሁኖ የሠራት መደበኛዋ እሱ ነውና ። በቅዱሳንሁ ዕሩፍ ፤

በምእመናን አድሮባቸው የሚኖር ዝንቱ ፀሐይ ዘበእንቲአሁ ይቤ አምንዮስ ለባሴ አምላክ ለቅዱሳን ቦሙ አሐዱ ጥሪት መዓልተ ወሌሊተ ዜአሆሙ ውእቱ እንዲል ። አንድም ዕሩፍ ዘባሕቲቱ ብለህ ግጦም ብቻ ውን በምእመናን አድሮባቸው የሚኖር ሐተታ ከፍጡራን ሲለየው ነው እንጂ ከአብ ፤ ከመንፈስ ቅዱስ ሲለየው አይደለም ። እመቦ ዘዐቀብ ቃልየ አነ ወአቡየ ንመጽእ ኅቤሁ ወንገብር ምዕራፈ ውስቲቱ እስመ ስብ ሐቲሁ ወኃይሉ ለእግዚአብሔር ወመንፈሱ የዓርፍ ላዕ ሌክሙ እንዲል ።

፱/ ኪያክ ዘትሴባሕ እምስብሐታት ዘኢያረምም
 ፱/ አርምም ጽርዓት በሌለበት በሊቃነ መላእክት ቃል የምትመሰገን እናመሰግንሃለን ። አንድም ላንተ ምስጋና እናቀርባለን ። ወእምሠራዊተ ሊቃነ መላእክት አለቆች ያሏቸው ሠራዊተ መላእክት የሚያመሰግኑህ አንተን እናመሰግንሃለን ። አንድም ፣ ላንተ ምስጋና እናቀርባለን ።

፲/ ኪያክ ዘኢተገብረ በእድ ፤
 ፲/ በእጅ ያልተፈጠርክ አንተን እናመሰግንሃለን ። አንድም ፣ ላንተ ምስጋና እናቀርባለን ። ሐተታ ፣ ለአክብሮተ አዳም ጭቃ ይዞ ታየ ይለዋልና ። አንድም ፣ ለይኩን ባለው ቃል ያልተፈጠርክ አንተን እናመሰግንሃለን አንድም ፣ ላንተ ምስጋና እናቀርባለን ። ሀሎኑ እዴሁ ለኢዮአብ በዝ ነገርኪ ፤ በእደ ሙሴ ወአሮን ፤ ወይትኃደግ ኃጢአት በእደ ካህናት እንዲል ። አንድም ፣ በዘር ያልተፈጠርክ አንተን እናመሰግንሃለን ። አንድም ፣ ላንተ ምስጋና እናቀርባለን ። ደብተራ እንተ ኢገብራ እደ ሰብእ ሕፀውኒ ኢገብረ ኃጢአተ በእዴሁ እንዲል ። ፈጣሪ ኅቡዓት ዘኢታስተርኢ ፤

ኅቡዓትና ዘኢታስተርኢ አንድ ወገን ነው። ኅቡዓት ካለ ዘኢያስተርኢ ዘኢያስተርኢ ካለ ኅቡዕ ቢል በቀና ነበር ፤ የማይታዩትን ፍጥረታት የፈጠርክ አንተን እናመሰግንሃለን ።

አንድም ላንተ ምስጋና እናቀርባለን ። በርኅቀት በር ቀት ፤ በርቀት ፤ ነፍሳት ፤ ነፋሳት ፤ መላእክትን ፤ በርኅቀት ብሔሞትን ሌዋታንን ናጌብን አድማስን ። አንድም ፈጣሪ ዘኢታስተርአ የማትመረመር ፈጣሪ አንተን እና መሰግንሃለን ። ላንተ ምስጋና እናቀርባለን ።

ንጹሕ ወቅዱስ ፤

ንጹሕ ከተደኅሮ ወቅዱስ ከተፈልጦ ። አንድም ንጹሕ ከተደኅሮ ከተፈልጦ ቅዱስ ካለመመለክ ካለመሰ ገድ ልዩ የምትሆን አምላክ አንተን እናመሰግንሃለን ። ላንተ ምስጋና እናቀርባለን ።

፲፩/ ዜናዊ ፤

፲፩/ ለይኩን ብለህ የተናገርክ ።

ዘነገርን ጥበብ ኅቡዓተ ቅድሳቲክ ፤

ያው ግን ያንድነትህን የሦስትነትህን ምሥጢር ጥበብነቱን የነገርን ። ሐተታ ለይኩን ባለ ጊዜ መላእ ክት ቅዱስ ፤ ቅዱስ ፤ ቅዱስ እግዚአብሔር ጸባኦት ፍጹም ፤ ምሉዕ ሰማያተ ወምድረ ቅድሳተ ስብሐቲክ ብለው አመሰግነዋል ። ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ ፤ የሦስትነ ነት ምሉዕ ስብሐቲክ ፤ ያንድነት ምሳሌ ነው ። አን ድም ዘእምነ ወዘተጠምቀ ይድኃን ብለህ የተናገርክ ያው ግን ያንድነትህን የሦስትነትህን ምሥጢር ጥበብ ነቱን የነገርን ፤ ሐተታ ሦስት ጊዜ ብቅ ጥልቅ ብለን

መጠመቃችን የሦስትነት ። አንድ ልብሰ ብርሃን ለብ ሰን መውጣታችን ያንድነት ምሳሌ ነው ። አንድም [በዘ ልዓ ሥጋዩ ፤ ወሰትዩ ደምዩ ፤ ቦ ሕይወት ዘለዓለም ብለህ የተናገርክ ያው ግን ያንድነትህን የሦስትነትህን ምሥ ጢር ጥበብነቱን የነገርን ሐተታ ፤ ኅብስቱን ከሦስት ያነቃዋል ። ዘባኑን አይለየውም ፤ ከሦስት ማንቃቱ የሦስትነት ዘባኑን ያለመለየቱ ፤ ያንድነት ምሳሌ ነውና አንድም ዘበልዓ ሥጋዩ ወሰትዩ ደምዩ ቦ ሕይወት ዘለ ዓለም ብለህ የተናገርክ ። ያው ግን የጌትነትህን ምሥ ጢር ጥበብነቱን የነገርን ። ሐተታ ኅብስቱን በመጀመ ሪያ ከሁለት ያነቃዋል ፤ ዘባኑን አይለየውም ከሁለት ማንቃቱ የተዓቅቦ ። ዘባኑን አለመለየቱ የተዋሕዶ ምሳሌ ነውና ።

ውብርሃን ለነ ዘኢይጠፍዕ አሰጪክን ፤

የማይመረመር ። ክብርን አወርሳችኋለሁ ብለህ የነ ገርክን ። አንድም ካደረ የማይለይ ሀብትን ፤ ከተሰጠ የማ ይነሣ ዕውቀትን አሰጣችኋለሁ ብለህ የነገርክን አንተን እናመሰግንሃለን ። አንድም ላንተ ምስጋና እናቀርባለን። ስብሐተ ወአኩቲተ ንፌኑ ወቅድሳተ ንጹሐ ፤

ስቡሕ እኩት ቅዱስ እንልሃለን ። አንድም ፍጹም ምስጋና ላንተ እናቀርባለን ። ንጹሕ አለ ፤ ፈጣሪ እንጂ ፍጡር አይመሰገንበትምና ።

ንብል ንሕነ እሊዓክ አግብርት ፤

እኛ ቤተ ሰቦችህ ፤ ባሮችህ ፤ አገልጋዮችህ ፤ ባለ ሚሎችህ ፤ ቀሳውስት አንተን እናመሰግንሃለን ።

ወሕዝብኒ ኪያክ ይሴብሐ ፤

ሕዝቡም አንተን ያመሰግናሉ ፤ አንተን ባያመስ ግን ዕድል ፈንታቸው ጽዋዕ ተራቸው ከዲያብሎስ ጋራ ይሆናል ። እሱ አመስግን ቢሉት አላመሰግንም ቢል ባደረው ጨለማ ጠቅሎ አንመርመስ አውርዶታልና ።

ይ ሕ ፤ ይበሉ ሕዝብ ።

፲፪/ ኪያክ ንሴብሕ እግዚአ ፤

፲፪/ ሕዝቡም አቤቱ አንተን እናመሰግናለን ይበሉ ።

ይ ካ ፤ ይበል ካህን ።

፲፫/ አምላክ ብርሃን ፤

፲፫/ ረቂቁን ብርሃን የሰጠ ግዙፉን ብርሃን የፈጠረ ።

ወላዴ ሕይወት ፤

የሕይወት መገኛ ፤

ርእሱ ለአእምሮ ፤

አንድም የዕውቀት መገኛ በዓይን ሌላውን ሁሉ ያዩበታል ።

እሱን ግን አያዩትም ። ቅዱሳን በእርሱ ሌላውን ያዩበታል ።

የእርሱን ባሕርዩን መርምረው አያውቁትም ። አንድም ፤ የዕውቀት ምክንያት ፤ ሐተታ የበሉትን የጠጡትን መሬት ይሸከማል ውኃ ያረጥባል እሳት እንደገና ያበስላል ፤ ነፋስ ጥሩ ጥሩውን ሽቅብ ይዞ ይወጣል ። ለሰው ስድስት መቶ ስልሳ ስድስት አሥረው አሉት ። ነፋስ ለስድስቱ ያቀብላል ፤ ስድስቱ ለስልሳው ። ስልሳው ለስድስቱ መቶ ያቀብላሉ ። በዚህ ሰው ዐዋቂና ሕያው ሆኖ ይኖራልና የዕውቀት ምክንያት አለ ።

፲፬/ ወሀቤ ጸጋ ፤

፲፬/ ለአዳም አካልን የሰጠህ ኢትንጌሥአኒ ጸጋዩ ዘእንበለ እሙት እንዲል ።

፲፭/ ሕንጻዎን ገንጸው ፤

ከልጅነት አስቀድሞ ። አንድም ለአዳም ልጅነትን

ገባሬ ነፍስ፤

ነፍስን የፈጠርክ፤ አንድም ያዋሐድህ ።
በቋሚ ጸጋዌ መንፈስ ቅዱስ፤

መንፈስ ቅዱስን በመስጠት የሚረባ የሚጠቅም
አንድም በቋሚ መንፈስ ቅዱስን የሚሰጥ አንድም በቋ
ሚን ለነፍስ ቀጥል ነፍስን የፈጠርህ ያዋሐድህ ።

፲፮/ መዝገበ ጥበብ፤

፲፮/ ያንድነት የሦስትነት ባለቤት ። አንድም የሥ
ጋዌ ባለቤት ። አንድም የጥበብ መገኛ ። ሐተታ ከነገ
ሥታት ቤት ወርቅ ዕንቁ እንዲገኝ ከእርሱም ጥበብ
ይገኛልና ። አንድም የጥበብ ወሳኝ፤ ሐተታ ሣጥኑ ወርቁን
ዕንቁን ይወስነዋል እንጂ ወርቁ ዕንቁ ሣጥኑን እንዳይ
ወስነው እርሱም የቅዱሳንን ጥበብ ይወስነዋል እንጂ
ቅዱሳን የሱን ጥበብ አይወስኑትምና ።

ረዳኢ ፤

ትርጓሜ እንደ ትምህርተ ጎብዓት ነው ።

መምህረ ቅዱሳን፤

ጽኑዓን ሲል ነው የጨረቃ የፀሐይ ፈጣሪ ወር
ኢኩ ረሲዓነ እንዘ ይወርዱ ውስተ መቃብር ቅዱስ እን
ዲል ። አንድም የመላእክት ዕውቀት ዝንቱ ብርሃን
ኮኖሙ ጥበብ አእምሮ እንዲል ። አንድም የነቢያት የሐ
ዋርያት መምህር ።

መሠረተ ዓለም፤

የዓለም መሠረት መገኛ ። ይነብር ጠፈረ ወይጸ
ውር ድደ ክሉ እኅዝ ውስተ እዴሁ አጽናፈ ዓለም
በእራኑ እንዲል ።

፲፯/ ዘይትዌክፍ ጸሎተ ንጹሐን፤

፲፯/ የንጹሐንን ጸሎት የሚቀበል፤ ሐተታ ፍጥነ
ቱን ሲያይ ነው እንጂ የጋጥአንን ጸሎት አይቀበልም
አላለም ጸሎቱ ለጸድቅ እምአፍ እስከ ዕዝን እንዲል ።
አንድም በንስሐ ከጋሚአት ንጹሐን ሁነው የሚያቀር
ቡትን ጸሎት የሚቀበል ። አንድም ከቂም ከበቀል ንጹ
ሐን ሁነው የሚያቀርቡትን ጸሎት የሚቀበል ።

ሐተታ በቂም በበቀል ሁኖ ቢጸልዩት አይቀበልምና፤
እስመ ዘያነብር ቂመ ወበቀለ ውስተ ልቡ ጸሎቱ ኢውክ
ፍት ቅድመ እግዚአብሔር ። ጸሎቱ ለመስተቀይም ከመ
ዘርዕ ዘወድቀ ማዕከለ አሥዋክ እንዲል ።

ለክ ንሴብሕ ወልድ ዋሕድ፤

ተቀዳሚ ተከታይ የሌለህ ወልድ ዋሕድ ኪያክ ንሴ
ብሕ ብለን፤ አንተን እናመሰግንሃለን አንድም ለክ ብለን
ምስጋና እናቀርባለን ።

፲፰/ ቀዳሜ በክር፤

፲፰/ ከዕለተ እሑድ የምትቀድም በክረ ክሎን
ዕለታት እንዲል፤ አንድም ከአዳም የምትቀድም በክረ
ክሎ ፍጥረት እንዲል፤ ቀዳማዊ ወበክር ይላል፤ ቀዳ
ማዊ የምትሆን ወበክር፤ በክር የምትሆን አንተን እና

መስግንሃለን ። አንድም ላንተ ምስጋና እናቀርባለን ።
አብነት ኪያክ ወልደ ዋሕደ ፤ ኪያክ ቀዳሚ ፤ ኪያክ በኩረ
ይላል ትርጓሜው አይለወጥም ።

ቃለ አብ ፤ የአብ አካላዊ ቃል ።

ዘለኩሉ ዚአክ ጸጋ ዘወሀብከነ ለእለ ንጹውዓክ ።
ለምንለምንህ ለኛ ለሁሉ የሚሆን ያንተን ጸጋ የሰጠ
ኸን አንድም ለዙልነ ለእለ ንጹውዓክ ። ለምንለምንህ
ለሁላችን ያንተን ጸጋ የሰጠኸን ።

፲፰/ አብ ንጹሕ ዘአለቦ ነውር ፤

፲፰/ ምቀኝነት የሌለብህ ልዩ አባት ።

ዘቦቱ ጥሪት ንበ ፃፂ ወቀንቀኔ ኢያማሰኖ ።

ብል የማይበላው ነቀዝ የማያበላሸው ብዕል ያለህ ።
ለዘበኩሉ ሕሊና ለእለ ይትዌክሉ ብከ ትሁብ ፤ ዘትሁብ
ሲል ነው በፍጹም ልቡናቸው ለሚያምኑብህ የትምህ
ጠው ብዕል ያለህ ። አንድም በፍጹም ልቡናቸው ለሚያ
ምኑብህ የምትገልጸው የማያልፍ ጥበብ ያለህ ። ታሪክ
እንደ አባ መቃርዮስ አርድእቱን አስከትሎ ሲሄድ ሕፃ
ናት በአደባባይ ተሰብስበው አኩሉ አንድ ወገን እኩሉ
አንድ ወገን ሁነው ቡድን ቡድን ከምን ከምን አንድ
ባለጸጋ አለ እሱ ይወደናል እኛ እንጠላዋለን አንድ ድኃ
አለ እሱ ይጠላናል እኛ እንወደዋለን ሲሉ ቁሞ ያዳም
ጣቸዋል ። አባታችን ከኒህ ሕፃናት ምን ቁም ነገር ይገ
ኛል ብለህ ቁመህ ታዳምጣቸዋለህ አሉት መንፈስ

ቅዱስ በኒህ በሕፃናት አድሮ ሲዘልፈን አትሰሙምን ፤
ባለጸጋ የተባለ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ነው ፤ እርሱ
ይወደናል ማለት ክብርን ሊያወርሰን መንግሥተ ሰማ
ያት ሊያገባን ይወዳል ፤ እኛ እንጠላዋለን ማለት ሕጉን
እናፈርሳለን ። ደኃ የተባለ ዲያብሎስ ነው ፤ እኛ እንወደ
ዋለን ማለት እሱ የሚወደውን ኃጢአት እንወራለን
እሱ ይጠላናል ማለት እንደሱ ፍዳ ሊያጸናብን ገሃነም
ሊያወርደን ይወዳል ብሎ ተርጉሞ ነግሯቸዋል ።

ዘያፈትዎሙ ለመላእክት የሐውጽዎ ለዘእምቅድመ
ዓለም ብርሃን ፤

ዓለም ሳይፈጠር የነበረ ብርሃን ፤ ባሕርይህን ያዩት
ዘንድ መላእክትን የሚያስመኛቸው ፤ ሐተታ ያዩት የለ
ምን እንደ ገና እንዲህ ማለቱ ስለምን ነው ቢሉ ፤ ቢያዩት
ቢያዩት አይጠግቡትምና አይሰለቹትምና እንዲህ አለ ፤
አስረጅ ፤ እንዲህ ያለ ዕቃ ወጣ ብለው ለሰው ይነግሩ
ታል ፤ እስኪያየው ይቸኩላል ካየው በኋላ ግን ይሰለቸዋል
ይጠግበዋል እሱን ግን ቢያዩት ቢያዩት አይሰለቹምና ።
አንድም በእግረ ቅዳሴ ይገቡበኙት ዘንድ መላእክትን
የሚያስመኛቸው ። ሐተታ ምነው ያመሰግኑት የለም
ቢሉ ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ እስከ ዛሬ አመስግነውት
አንዱን ሰዓት ካራት ከፍለው የዕርቦውን እንኳን ያህል
ያመሰግኑት አይመስላቸውምና ። ወኢይመስሎሙ ለመ
ላእክት ከመ ዘቀደስዎ መጠነ መንፈቀ መንፈቃ ለአ
ሐቲ ሰዓት እምአመ ተፈጥረ ዓለም እስከኒሁ እንዲል ።

አንድም ባጭር ቁመት በጠባብ ደረት ተወስኖ ያዩት
ዘንድ መላእክትን የሚያስመኛቸው ።

ዓቃቤን ዘእይማሰን ፤

የማይለወጥ ጠባቂያችን ነው ።

፲፱/ መዝገበ ጽልመት እንተ ብን በሥምረተ አቡከ
አብራህክ ለን ፤

፲፱ በኛ የነበረውን ፍዳ ባባትህ ፈቃድ ያራቅህልን ።
ዘአውጸእከን እማዕምቅ ውስተ ብርሃን ፤

ከጨለማ ወደብርሃን ያወጣኸን ፤ ከድንቀርና ወደ
ዕውቀት ያወጣኸን ። አንድም ከክህደት ወደ ሃይማኖት
ያወጣኸን ፤ አንድም ከኦሪት ወደ ወንጌል ያወጣኸን ፤
አንድም ከሲኦል ወደገነት ከገንገም ወደ መንግሥተ
ሰማያት ያወጣኸን ።

ወወሀብከን ሕይወተ እሞት ፤

ከሞት አድነህ ሕይወትን የሰጠኸን አንድም ከሞት
ያዳንኸን ።

ወጸጎከን እምግብርናት ግዕዛን ፤

ለኃጢአት አንድም ለሞት አንድም ለፍዳ አንድም
ለዲያብሎስ ከመገዛት ነፃ አደረግኸን ።

ዘበመስቀልክ ፤

በመስቀልህ በመስቀልህ ። አቅረብከን ጎበ አቡከ
በመልዕልተ ሰማያት ፤

በጌትነት ወዳለ ወዳባትህ አቀረብኸን ። አንድም
በመንግሥተ ሰማያት ለመኖር ወዳባትህ አቀረብኸን ።

ጳ/ በወንጌል መራሀክን ፤

ጴ/ በወንጌል ፍኖተ ሕይወትን መራኸን ።

ወበነቢያት ናዘገከክን ፤

እስከዚያውም ድረስ በኦሪት አጸናኸን ፤ አረጋጋኸን ።
አንድም በሐዋርያት ፍኖተ ሃይማኖትን መራኸን እስከ
ዚያውም ድረስ በነቢያት አረጋጋኸን አጸናኸን ።

ዘለሊከ አቅረብከን አምላክ ፤

አንተ ቅሉ ያቀረብኸን ፈጣሪ ። ሐተታ ቀድሞ
በረድኤት ነበር ፤ ዛሬ ግን በኩነት ነውና አኮ በመል
አክ ወአኮ በተንባል አላ ለሊሁ እግዚእ ይመጽእ ወያ
ድገነን እንዲል ።

አላ ብርሃን ሀበን እግዚአ ፤

ዓዲ ሲል ነው ፤ ደግመኛ አቤቱ ዕውቀትን ግለጽልን
ለክ ለአምላክን ንወድስ ፤

ላንተ ለፈጠሪያችን ምስጋናን እናቀርብ ዘንድ ፤
አንድም አንተን እናመሰግን ዘንድ ።

ከመ ወትር በዘኢያረምም አከግጥክ ፤

አርምሞ ጽርዓት በሌለበት ምስጋና መላእክት ዘወ
ትር እንዲያመሰግኑህ እናመሰግንህ ዘንድ ፤ አንድም
ኋላ ሙተን ተነሥተን አርምሞ ጽርዓት በሌለበት ምስጋና

እንድናመሰግንህ ዛሬም በሕይወተ ሥጋ ሳለን እናመሰግንህ ዘንድ ።

፳፩ ንብል ንሕነ እሊአከ አግብርት ወሕዝብኒ ኪያከ ይዌድሱ ።

ኪያከ ንዌድሱ እግዚአ ።

ይሕ ይበሉ ሕዝብ

ትርጓሜው እንዳለፈው ነው ።

፳፪/ ይካ ይበል ካህን ።

ንሚልስ ለከ ዘንተ ስብሐተ እምአፉነ ዘምስለ መን ግሥትከ ዘለዓለም ኢየሱስ ወልደ እግዚአብሔር ዘመልዕልተ ኩሉ ምስለ አብ ።

፳፪/ ከአብ ጋራ እንደ አብ ሁሉን የምትገዛ የአብ የባሕርይ ልጁ ኢየሱስ ክርስቶስ ጌትነትህ የዘላለም ነው ከማለት ጋራ በቃላችን ይህን ምስጋና ሦስተኛ ላንተ እናቀርባለን ። አንድም ከመንፈስ ቅዱስ ከአብ ጋራ እንደ መንፈስ ቅዱስ እንደ አብ ሁሉን የምትገዛ የአብ የባሕርይ ልጁ ኢየሱስ ክርስቶስ በቃላችን ይህን ሦስተኛ ምስጋና ላንተ እናቀርባለን ። ወርኢኩ እፎ ትት ከፈል መንግሥት በመዳልው እንዲል ። መንፈስ ቅዱስን መንግሥት ሲል ነው ።

፳፫/ ኩሉ ፍጥረት ይሴብሐከ በረዓድ ወበፍርሃተ መንፈስ ፤

፳፫/ ፍጥረት ሁሉ በረዓድ በፍርሃተ ልቡና ያመሰግንሃል ።

ዘኩሉ ነፍስ ይፈርህ ፤
በመግባ ኩላዊት ያለ ሰው ሁሉ የሚፈራው የሚያመሰግነው ፤ ሊሰርቅ ሊቀማ ሲሄድ ጌታዬ የዛሬን አውጣኝ ይላልና። ለበዓለ አስይፍትኒ ውእቱ ይረድኦ እንዲል ።

ከኩሎም ነፍሳተ ጸድቃን ብከ ይጸውኑ ።
ጸድቃን በአንተ አምነው ጸንተው ይኖራሉ ።

ዘአዝነንከ እምኔነ ማዕበላተ ውኒዛተ መናፍስት ነፋሳት እየነቀነቁ ያመጡትን የጎርፉን ፈሳሽነት ፀጥ ያደረግህልን ። አንድም ሰይጣናት አሠርተዋቸው ኃጣውእ ያመጡትን ፍዳ ከኛ ያራቅህልን ። አንድም አጋንንት አነሣሥተዋቸው መናፍቃን ያመጡትን ክህደት ከኛ ያራቅህልን ፤

ዘኮንከነ መርሶ ሕይወት እሙስና ።
ከጥፋት አድነህ የሕይወት ወደብ የሆንኸን ።

ወዘኮንከነ ምጉይየ ዘቡቱ ተስፋ መድኃኒት ዘለዓለም ፤

የዘለዓለም ድኅነት አለኝታ ያለበት መማጸኛ የሆንኸን ፤ ሐተታ ከቀደመው ሀገረ ምስካይ ሲለይ ፤ ያ ከገባ በኋላ ኃጢአቱ ተመርምሮ ወጥቶ ይደበደባል ። በመንግሥተ ሰማያት ግን ከገቡ መውጣት ካገኙ ማጣት የለምና ፤ ለዘመጽኦ ኅቤየ ኢይሰድዶ ወኢያወጽኦ አፍዓ እንዲል ።

፳፬ በባሕር እል ይትመነደቡ ታድኅን ፤

፳፬/ በባሕር ማዕበል ሞገድ ተነሥቶባቸው መር

ከብ ተሰብርባቸው የተጨነቁትን የምታድን ። ቦ እለ ወጽኡ በሐብላ ሐመር ወቦ እለ ወጽኡ በሰላድው እን ዲል ።

ወለእለ በበድው በጸጋ ትፈውስ

ሐተታ በየብስ ያሉትን በቸርነትህ የምታድን ። መካነ በረድ አለ ፡ ሰው የማይደርስበት ነው ፤ በረዱን እየለየ ወስዶ ከዚያ ያፈሰዋልና ፤ ወያጸንሎ ለዝናም በብ ሔረ በድው ኅበ አልቦ ሰብእ ወኢይነብሮ እንለ እመ ሕያው እንዲል ። አንድም በባሕረ ተባሕትዎ የሚጨነቁትን የምታድን ፡ ሐተታ ፡ ከባሕር ሁከት እንዳይታጣ ፡ ከተባሕትዎም መንፈሳዊ ሁከት አይታጣምና ፡ በየብስ ተባሕትዎ ያሉትን በቸርነትህ የምታድን ። ሐተታ ፡ ከየ ብስ እክል ተክል እንዳይገኝ ባሕታውያንም የሹትን አያገኙትምና ። ታሪክ እንደ አክሎግ አንበሳዊ ፤ ራሱን ታማሚ ነው ውኃ ሸግ አድርጎ ማን በሰጠኝ ሲል አንበሳ ሰማው ነጋድያን ብርቱን ብላቴናውን በከብት ጭነው ሲሔዱ ነጥቆ አምጥቶ ከፊቱ አቀረበለት እግዚ አብሔር ካመጣህ ወርደህ ብርቱን አውርደህ ውኃ ሸግ አድርገህ ስጠኝ አለው አድርጎ ሰጠው ከነበረበት ወስ ደህ ስጥ ብሎታል ። አንድም በባሕረ ገሃነም የሚጨነቁትን የምታድን ። ሐተታ ባሕር አለው ገሃነምን በባሕር ሁከት እንዳለ በገሃነምም ሁከተ ነፍስ አለና ። በየብስ ገሃነም ያሉትን በቸርነትህ የምታድን ። ሐተታ ፤ ከየብስ እህል ተክል እንዳይገኝ ገሃነምም ከወረዱ በኋላ ሃይማ

ኖት ይህ ምግባር ሠርቶ ክብር ማግኘት መንግሥተ ሰማ ያት መግባት አይቻልምና ።

፳፮/ ወለእለ በመዋቅሕት ጽኑዓን ዘምስሌሆሙ ትሂሉ ፤

፳፯/ በግዞት ቤት ካሉት ጋራ አብረህቸው የምት ኖር ለሰው ። ለመዋቅሕት ቅጽል ።

ዘእማዕሠረ ሞት ፈትሐነ ማዕሠር ካልሁ ብሎ ፈትሐነ ብሏል እንጂ ሞተ ነፍሱን ከሚያስፈርድ ከኃጢአት ከክህደት የለየኸን ሲል ከሞት ፍዳ ያዳንኸን ።

ዘለምስኪናን ወለልህዋን ይናዝዘው ፤

ምስኪናን ልህዋንን ደስ የሚያሰኛቸው ። ሐተታ ፤ ምስኪናን የሚላቸው ተገብሮ የሌላቸው ፤ ልህዋን የሚላቸው ተገብሮ ኑራቸው እንበጣ የበላባቸው በረድ የመ ታባቸው ናቸው ፤ ለኒህ ሁሉ ምግብ ሰጥቶ ደስ የሚያሰኛቸው ። አንድም ፤ ምስኪናን የሚላቸው ሀብት ኃይል የሌላቸው ፤ ልህዋን የሚላቸው ሀብተ ጸጋ ኃይል ኑሯቸው በኃጢአት የተነሣቸው ናቸው ፤ ለምስኪናን በሃይማኖት እንዲሰጣቸው ፤ ለልህዋን በንስሐ እንዲመለስላቸው አድርጎ ደስ የሚያሰኛቸው ።

፳፯/ ወለእለ ጸመው በመስቀሉ ይባልህ ፤

፳፰/ ይባልህ በመስቀሉ ለእለ ጸመው በመስቀሉ ብለህ ግጥም ዘኢያረ መስቀለ ሞትየ ኢይክል ይጸመደኒ

ያለውን ይዘው መከራ የሚቀበሉትን የሚያድን ። አንድም ባሕረ ገሃነምን በመስቀል ትርክዛው እየቀዘፈ የሚያሻግር የሚያወጣ ። እለ ውስተ ሲኦል ገዑ ወእለ ውስተ ጽልመት ተከሥቱ እንዲል ።

ዘኩሎ መዓተ ይመይጥ ወያሴስል እምኔነ ለእለ ቦቱ ተወክልን ፤

ካመንበት ከእኛ መዓቱን ሁሉ የሚያጠፋ የሚያርቅ ። ሐተታ ፤ ይመይጥ ወያሴስል ማለቱ ግን ስለ ጊዜው ስለ ዘለዓለሙ ። አንድም ፤ ስለ ነፍስ ስለ ሥጋ ፤ አንድም ፤ መዓተ እግዚአብሔር ፤ መዓተ ንጉሥ ፤ መዓተ አርዌ አለ ። መዓተ እግዚአብሔር ፤ ወኃደን ኩሎ መዓተክ ያለው ፤ መዓተ ንጉሥ ወተምዓ ሄሮድስ ላዕል ሱበአ ጢሮስ ወሲዶና ያለው ፤ መዓተ አርዌ ወተምዓ ውእቱ አርዌ ለይእቲ ብእሲት ወተለወ ድኅሬሃ ያለው ነው ።

፳፯/ ዘነቢያት ወሐዋርያት አእኩቱክ በኅቡዕ ፤

፳፯/ ነቢያት ሐዋርያት በደብረ ታቦር ያመሰገኑህ ሐተታ ። ኅቡዕ ምሥጢር ስለተገለጸበት ደብረ ታቦርን ኅቡዕ አለው ። አንድም ነቢያት ሐዋርያት በልቡና ፤ ያመሰገኑህ ኅቡዕ የተመቸ ።

ኪያክ ንዌድስ እግዚአ ፤
አቤቱ አንተን እናመሰግንኻለን ።
ወንሴብሐክ ፤
ላንተ ምስጋና እናቀርባለን ።

ከመ ለቢወነ ብክ ናዕርፍ በማኅደረ ሕይወት ፤
ለቢወነ ኪያክ ብለህ ግጠም አንተን ዐውቀን በመንግሥተ ሰማይ እንኖር ዘንድ ። አንድም ባንተ አውራሽ ነት በመንግሥተ ሰማያት እንኖር ዘንድ ።

እንዘ ንጉብር ፈቃደክ ሀቦን ንሔር በትእዛዝክ ፤ በአሠርቱ ቃላት ጸንተን በወንጌል ትእዛዝ እንኖር ዘንድ መኖሩን ስጠን ። አንድም ፤ በወንጌል ጸንተን በሌላው ትእዛዝ እንኖር ዘንድ መኖሩን ስጠን ።

፳፰/ ወኩሎ እግዚአ በምሕረትክ ሐውጽ ፤
፳፰/ ሁሉን በቸርነትህ ጎብኝ ።
ጎዑሳነ ወዓቢያን ፤

ጎዑሳነን ዓቢያኑን በቸርነትህ ጎብኝ ።
መኩንነ ወሕዝቦ ኖላዌ ወመርዔቶ ፤
ጎዑሳን ያላቸውን ሕዝቦ መርዔቶ ዐቢያን ያላቸውን መኩንነ ወኖላዌ አላቸው ። ንጉሠን ሠራዊቱን ኤጲስ ቆጶሱን ማኅበሩን ጠብቅ ።

እስመ ዚእክ መንግሥት ቡሩክ እግዚአ አምላክነ ፤
አቤቱ ፈጣሪያችን ክቡር መንግሥት ያንተ ገንዘብ ነውና ።

፳፱/ ስብሐት ለአብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ ፤
እምቅድመ ዓለም ።

፳፱/ ዓለም ሳይፈጠር ለሥላሴ ምስጋና የባሕርያቸው ነው ። እምቅድመ ይፍጥር መላእክተ ለቅዳሴ ኢተጸርዓ

ሰብሐተ ኣብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ ኣላ ምሉሕ ውስተ ዙሉ እንዲል ።

ይእዘኒ ወዘልፈኒ ለዓለም ወለተውልደ ትውልድ ፤
ይእዘኒ ያለውን ትውልድ ወዘልፈኒ ያለውን ትውልድ ትውልድ ኣለው ።

ዘኢያኃልቅ ።

ትውልድ ዘኢያኃልቅ ፤ ሰብሐት ዘኢያኃልቅ ብለህ ግጦም ፤ ትውልድ ዘኢያኃልቅ ኣለ እስከ ዕለተ ምጽኣት ሰደረግ ይኖራልና ፤ ሰብሐት ዘኢያኃልቅ የማይፈጸም ምስጋና ።

ለዓለመ ዓለም ኣሜን ፤
እንዳለፈው ነው ።

ኪዳን ዘነግህ

ምዕራፍ ፪

፩/ ይካ፤ ይበል ካህን ።

፪/ ጸጋ ዘእግዚአብሔር የሃሉ ምስሌክሙ ፤

፩/ ሀብተ ውልድና ፤ ሕይወተ ልቡና ፤ ሥርየተ ኃጢአት ፤ ገቢረ ተአምራት ወመንክራት ፤ ተስፋ መንግሥተ ሰማያት ይደረግላችሁ ።

ይሕ ፤ ይበሉ ሕዝብ ፤ ምስለ መንፈስክ ፤

እንደ ቃላህ ይሁንልን ወብን ኣሐዱ መንፈስ ዘሃ ይማኖት እንዲል ። ኣንድም ቢመርቃቸው ይመርቁታል ብሎ ከኣንተ ጋራ ባለመለያየት ይደረግልን ። ኣንድም ባንተ ያለ መንፈስ ቅዱስ ይደርብን ።

ይካ፤ ይበል ካህን ንሰብሐ ለአምላክነ፤

ፈጣሪያችንን እናመስግነው ይበል

ይሕ ይበሉ ሕዝብ

ርቱዕ ይደሉ ፤

ትርጓሜው እንዳለፈው ነው ።

ይካ፤ ኣጽንዑ ሕሊና ልብክሙ ፤

ልቡናችሁን በሃይማኖት ሕሊናችሁን በኣንክሮ ፤ በተዘክሮ ኣጽኑ ይበል ።

ይሕ ይበሉ ሕዝብ ።

ብን ጎብ እግዚአብሔር አቡን ዘበሰማያት ፫ ጊዜ ልቡናችንን በሃይማኖት ፤ ሕሊናችንን በአንክሮ በተ ዘክሮ ብናጸና ከእግዚአብሔር ጋራ አንድነት አለንና ።

ኢታብአን እግዚአ ውስተ መንሱት ፤

ወደ ኃጢአት ወደ ክህደት ወደ መከራ ወደ ገሃነም አታግባን ። አንድም ፣ የላይ ቤት አብነት ፣ ሥጋህን ደምህን ሳንበቃ በድፍረት ከመቀበል አድነን መንሱትኬ ነሆነአ ሥጋሁ በድፍረት ወተመጥዎተ ደሙ ዘእንበለ ኃፍረት እንዘቦ ላዕሌሁ ነውረ ኃጢአት እንዲል ። ምሳሌ ሦስት መሆኑ የሦስትነት ቃሉ አለመለወጡ ያንድነት ምሳሌ ነው ።

፪/ ይካ እግዚአብሔር አብ ወሀቤ ብርሃን ፤

፪/ ረቂቁን ብርሃን የሰጠ ግዙፉን ብርሃን የፈጠረ ዘለኩሉ ኃይል ፤

ለሁሉ ኃይል ጽንዕ የሚሆን

ወለኩሉ ነፍስ ሐዋጺ ፤

ሰውን ሁሉ በረድኤት የሚገብኝ ፤ እግዚአብሔር ሐወጸ እምሰማይ እንዲል ። አንድም ፣ የሰውን ልቡና መር ምሮ የሚያውቅ ፤ ሐወጸከኒ ሌሊተ ወፈተንኮ ለልብየ እንዲል ። አንድም ፣ የሕዝብን የአሕዛብን ሥጋ የተወሐደ ወምንትኑ እንላ እመሕያው ከመ ተውጸ እንዲል ።

፫/ ብርሃን ዘእምቅድም ዓለመ ሐታሚ ፤

፫/ ቅድመ ዓለም የነበረ ባሕርይ ።

ይህን ዓለም በሰባት ክፍል የወሰነ ወኃተምኩኪ በሰብአቱ ማኅተም እንዲል ። አንድም ፤ ይህን ዓለም የሚ ያሳልፍ ፤ ወገጸ ከዋክብት የኃትም እንዲል ። አንድም ይህን ዓለም በኅልፈት የሚሠውር ፤ ጎትም ወኢትጽሐፍ እንዲል ። አንድም ዓለመ ሥጋን ራሱን ያስመሰለ ። እስመ ለዘሰ እግዚአብሔር አብ ኃተሞ ወበከመ የኃትሙ እለ የኃትሙ መዓረ ግራ በማኅተመ ወርቅ እንዲል ።

መራሐ ሕይወት ፤

ሕይወትን ወደሰው ፤ ሰውን ወደ ሕይወት መርቶ የሚያደርስ ።

ወበቋጫ ተድላ ዘኢይመውት ፤

የማያልፈውን ተድላ መንግሥተ ሰማያትን የሚሰጥ አንድም በመስጠት የሚረባ የሚጠቅም

ዘአውጸእከነ እምዕቅፍተ ጽልመት ፤

ከጨለማ መሰናክል አውጥተህ ።

ወብርሃን ዘኢይትረከብ ጸንከነ ፤

የማይገኝ ብርሃንን የሰጠኸን ሐተታ ዘኢይትረ ከብ አለ ፤ በሌሊት ፀሐይ የለምና ። አንድም ከድንቅርና አውጥተህ ዕውቀትን የገለጽህልን ፣ ሐተታ ፤ ዘኢይት ረከብ አለ ፤ በአብዳን ዘንድ ዕውቀት አይገኝምና ። አን ድም ከክህደት አውጥተህ ሃይማኖትን የገለጽኸልን ።

ሐተታ ፡ ዘኢይትረከብ አለ በመናፍቃን ዘንድ ሃይማኖት አይገኝምና ። አንድም ፡ ከሰኢል አውጥተህ ገነትን ፡ ከገሃ ነም አውጥተህ መንግሥተ ሰማያትን ያወረሰከን ። ሐተታ ፡ ዘኢይትረከብ አለ ፤ በጋጥአን ዘንድ አይገኝምና ።

፩/ ዘእማዕሠር ለእለ የእምኑ ብከ ፤

፪/ ያመንብህ እኛን ከማዕሠረ ክህደት አውጥተህ በሃይማኖት ከለልከን ።

በሃይማኖት ያከበርከን ሐተታ ፡ ይህ ቅሉ ክብር ነውና። አንድም ፡ በሃይማኖት ከለልከነ በሃይማኖት በሚገኝ ክብር ያከበርከን ።

ዘኢይርጎቅ እምአግብርቲሁ ወትረ ዘምስሌሆሙ ይሄሉ ፤

በምእመናን አድርባቸው ይኖራል እንጂ የማይለያቸው ። ትሂሉ ይላል የማትለያቸው ። ዝንቱ ፀሐይ ብለህ ጨርሰ ።

ዘኢይጸመም ለዘበፍርሃት ወበረዓድ ትስእሎ ነፍስ ፤ በፍርሃት በረዓድ ሁና የምትለምነውን ሰውነት ቸል የማይል ። ቸልም ቢል ተላጻቆተ ስኢል እስኪያስደርገው ድረስ ነው እንጂ ቸል እንዳለ አይቀርምና ። ያረምም ከመ ዘኢይሰምዕ ያገኑንዲ ከመ ዘኢይሁብ እንዲል ።

፮/ እምቅድመ ሕሊና ኩሎ የእምር ፤

፯/ የሚታሰበውን ከመታሰቡ አስቀድሞ የሚያውቅ ውእቱስ የእምር ሕሊና ሰብእ እምቅድመ ኩነታ እንዲል

ወእምቅድመ ሕሊና ይፈትን ፤

የሚደረገውን ከመደረጉ አስቀድሞ የሚያውቅ እምቅድመ ይፍጥሮ ለአዳም የእምር ግብሮ እንዲል ።

ወዘእንበለ ንስእሎ ይሁብ ፍትወተነ ዘእምፈቃዱ ፤

ሳንለምነው የምንሻውን አውቆ ወዶ የሚሰጠን ፤ ሐተታ ነቢይ ክሥት ለእግዚአብሔር ፍኖተክ ፤ ሐዋርያም ወእንዘ ተአኩቱ ክሥቱ ስእለተክሙ ቅድመ እግዚአብሔር ይላል ። ጌታ ከዚህ እንዲህ አለ ። የአግብርትና የጌታ ቃል ተለያየሳ አይጣላምን ቢሉ አይጣላም ። አዲስ አማኒ ባመነ ጊዜ እንዲህ ብዬ ብለምን እንዲህ ያለ ነገር ተደረገልኝ ብሎ ሃይማኖቱ እንዲጸናለት የእግዚአብሔር ቸርነቱ እንዲታወቅ ነው እንጂ ነገር እንደጌታ ነው ።

፯/ ወይሰምዳን እለ እንበለ ኑፋቄ ንጹውያ ፤

፯/ እናገኝ እናጣ ሳንል የምንለምነውን የሚሰጠን ዘኢይትነገር ብርሃን ፤

የማይመረመር ባሕርይ ።

ንጉሠ ሠራዊተ ሰማያት ፤

በሦስቱ ሰማያት ያሉ የመላእክት ገዢ ። አንድም ፡ አለቆች ያሏቸው የሠራዊተ መላእክት ገዢ ።

ሰማዔ ስብሐተ ማኅሌት ዘሊቃነ መላእክት ዘዲቤሆሙ የዓርፍ ።

አድርባቸው የሚኖር ሊቃነ መላእክት ያቀረቡትን ምስጋና የሚቀበል ። አንድም ፡ ወዘዲቤሆሙ የአርፍ ሲል ነው አድርባቸው የሚኖር ።

ሰምዓን ንሰጸለክ እግዚእ፤

እንለምንሃለንና አቤቱ ልመናችንን ሰማን፤

፯/ ሀቦን በትውክልት ቃለ ዘኢያረምም፤

፱/ በሃይማኖት አርምሞ ጽርዓት የሌለበትን ቃል ግለጽልን።

ኪያክ ንሱብሕ፤

አንተን እናመሰግን ዘንድ።

ኪያክ ነአዡት፤

አንተን እንወድ ዘንድ።

ወኪያክ ንባርክ፤

አንተን እናከብር ዘንድ።

ወከመ ብክ ንፀወን፤

ባንተ አምነን ጸንተን እንኖር ዘንድ ሀቦን ብለህ እመር። ንሱብሕክ ማንሻ። አንድም፣ ንሕን አግብርቲክ ንሱብሕክ እግዚእ፤ እንዳለፈው፤ ይሕ፤ ይበሉ ሕዝብ።

፳/ ኪያክ ንሱብሕ እግዚእ፤

፳/ አንተን እናመሰግናለን ይበሉ።

ይካ ይበል ካህን።

፱/ እግዚእ ኢየሱስ ክርስቶስ ሰምዓን ቅዱስ፤

፱/ አቤቱ ኢየሱስ ክርስቶስ ቁርጽ ልመናችንን ሰማን። ሰማዕከን እግዚእ ብሎ አቤቱ ቁርጽ ልመናችንን ሰማኸን።

ለበሐማን ኮኖሙ ቃለ፤

በሐማን ሥጋን በተአምራት፤ በሐማን ነፍስን በትምህርት እንዲናገሩ አደረጋቸው። አንድም አደረግኻቸው ለሰቡራን ምርጉዘ፤

ሰቡራን ሥጋን በተአምራት፤ ሰቡራን ነፍስን በትምህርት እንዲሄዱ አደረጋቸው፤ አንድም፣ አደረግኻቸው ለፅውራን ብርሃን።

ዕውራን ሥጋን በተአምራት፤ ዕውራን ነፍስን በትምህርት እንዲያዩ አደረጋቸው፤ አንድም፤ አደረግኻቸው ወለሐንካሳን ፍኖተ፤

ሐንካሳን ሥጋን በተአምራት፤ ሐንካሳን ነፍስን በትምህርት እንዲሄዱ አደረጋቸው፤ አንድም፤ አደረግኻቸው። ወለዘለምፅ መንጽሐ፤

ልሙዓን ሥጋን በተአምራት፤ ልሙዓን ነፍስን በትምህርት እንዲድኑ አደረጋቸው፤ አንድም፤ አደረግኻቸው እኑዛተ ሕማማት እግዚእ ፈወሰከ፤

በጽኑፅ ደዌ የተያዙትን፤ አንድም፤ ደዌ የጸናባቸውን አዳንክ።

ለጽሙማን መፈውስ፤

ጽሙማን ሥጋን በተአምራት፤ ጽሙማን ነፍስን በትምህርት እንዲሰሙ አደረጋቸው፤ አንድም፤ አደረግኻቸው።

፲/ ለሞት ዘለፎ፤

፲/ ሞትን ዘለፈው።

ወለጽልመት ግብዓት ፤

ጨለማን ግብዓት በቁሙ ። አንድም ፤ ዲያብሎስን በግብሩ ሞት ጽልመት አለው ። ብሎ በዲያብሎስ ፍጻሜ አጸናበት ።

ዘንብረ ብርሃን ፤

ለይኩን ብርሃን ብሎ የነሁን ብርሃን የፈጠረ ።

፲፩/ ፀሐይ ዘኢየዓርብ ፤

፲፩/ ኅልፈት ጥፋት የሌለበት ፀሐይ ።

ወማኅቶት ዘኢይጠፍዕ ፤

የማይጠፋ ፋና ፣ ሐተታ ፣ ከዚህ ዓለም ፀሐይ ከዚህ ዓለም ማኅቶት ሲለየው ነው ፤ የዚህ ዓለም ፀሐይ የዚህ ዓለም ማኅቶት ጠፈር ደፈር ይከለክለዋል ኅልፈት ውላጤ ይሰማማዋል ጨለማ ይፈራረቀዋል በሱ ግን ይህ ሁሉ የለበትምና ፤ እስመ ፀዳለ ብርሃን ዘእምውስቱቱ ይሠርቅ ወኢየዓርብ ወኢይትጋባዕ እስመ ጽልመትኒ ኢይጸልም በኅቤከ ወአልቦ ጽልመት ውስተ መክፈልታቲሁ እንዲል።

ምሳሌ ፤ ፀሐይ ማኅቶት እንደ ሰውነቱ ፣ ኢየዓርብ ኢይጠፍዕ እንደ አምላክነቱ ።

ፀሐይ ዘዘልፈ ያበርህ ዲበ ቅዱሳን ፤

በቅዱሳን አድር ዘወትር ዕውቀትን የሚገልጽ ።

፲፪/ ወክሎ ተከለ ለሠርጉ ዓለም በሥምረት እቁም፤

፲፪/ በዙፍ ይነሱ ፣ አነሱና ይብዙ ባለማለት በተወ

ሰን ቁርጽ ፈቃድ ለዓለም ገጽ ሁሉን የፈጠረ አስረጅ ለሰማይ ፀሐይ ጨረቃ ከዋክብት መላእክትን ፣ ለምድር ዕፅው አዕባን እንሰላት አራዊት ሰውን ፣ ለአካል ሕዋሳትን ፣ ለልቡና መዓርጋትን ፤ ለመምህራን አርድእትን ፣ ለቤተ ክርስቲያን ሥዩማንን ነው ።

፲፫/ ገሃድ ለክሎ ሠረቀ ለሰብእ ፤

፲፫/ ሰውን ለማዳን በኅላ በተረዳ ነገር ሰው ሆንኸ ፤ ለና ለ አንድ ወገን ነው ።

መድኃኒት መያጠሃ ለነፍስ ፤

መድኃኒት ሁነህ ነፍስን የመለስኻት ።

ወክሎ በዘይደሉ አቅደምከ ሐልዮ ፤

ሁሉን እንደሚገባ አስቀድመህ አውቀህ ፈጥረኻልና።

ገባሬ መላእክት ፤

መላእክትን የፈጠርህ

አበ ክሎ ፤

የሁሉ ፈጣሪ ።

ሠርኅ ዓለም ፤

የዓለም ጌጽ አንድም ክሎን ለሠርጉ ቀጽል ። የዓለም ጌጽ ሁሉ ። አንድም አበ ሠርኅ ዓለም ክሎ ፤ የዓለም ሁሉ ጌጽ ፈጣሪ ነው ።

ግራሪሃ ለምድር ፤

ምድርን የፈጠርኻት አንድም ያጸናኻት ።

፲፩/ ጥበብ ወአእምሮ እምአብ ዘሁሎ እምቅድም ውስተ ዓለም ተፈነወ ፤

፲፪/ ጥበብ ወአእምሮ ዘሁሎ እምቅድም እምአብ ውስተ ዓለም ተፈነወ ብለህ ግጦም ፣ ዓለም ሳይፈጠር የነበረ ጥበብ አእምሮ ወልድ ከአብ አንድነት ሳይለይ ወደዚህ ዓለም መጣ

ዘሁሉና ዘኢይትነሠት ወዘኢይተረጉም ፤

ይህ አናዋር የማይለወጥ የማይናወጥ የማይመረ መር ነው

መንፈስ ዘኢያስተርአ ፤

የማይመረመር አንድም ረቂቅ መለኮት ነው ።

፲፮/ ዜናዊ ስቡሕ አንተ ፤

፲፯/ እምቅድመ ይትወለድ አብርሃም ሁሉኩ አነ ብለህ የተናገርህ ምስገን መምህር ነህ ።

ወመንክር ስምዕክ ፤

ለዚህም ምስክርህ ተአምራትህ ነው ። እስመ ስምዕ ቃላቲሁ ምግባሩ ውእቱ እንዲል ፣ ሐተታ ፣ እምቅድመ ይት ወለድ አብርሃም ሁሉኩ አነ ያለውን በሥራው ለማስረዳት በደረቅ ግንባር ዓይንን ፈጥሯልና ። አንድም አነ ወአብ አሐዱ ንሕን ብለህ የተናገርህ ምስገን መምህር

ነህ ለዚህም ምስክርህ ተአምራትህ ነው ። እስመ ስምዕ ቃላቲሁ ምግባሩ ውእቱ እንዲል ፣ ሐተታ ። አነ ወአብ አሐዱ ንሕን ያለውን በሥራው ለማስረዳት ያራት ቀን ሬሳ አልዓዘርን አስነሥቷልና አንድም ዘርእየ ኪያየ ርእዮ ለአቡዮ አነ በአብ ወአብ ብዮ ብለህ የተናገርህ ምስገን መምህር ነህ ለዚህም ምስክርህ ተአምራትህ ነው ። እስመ ስምዕ ቃላቲሁ ምግባሩ ውእቱ እንዲል ። ሐተታ ፣ ዘር እየ ኪያየ ርእዮ ለአቡዮ አነ በአብ ወአብ ብዮ ያለውን በሥራው ለማስረዳት ጉሕቆትን መፍገፅን አድነዋልና ። አንድም ዘርእየ ኪያየ ርእዮ ለአቡዮ አነ በአብ ወአብ ብዮ ብለህ የተናገርህ ምስገን መምህር ነህ ። ስምክ ብሎ ስምህም ድንቅ ነው እስመ ኢሳይያስ ሰመዮ መንክረ ስምየኒ መንክር ወመድምም ውእቱ እንዲል ።

ወበእንተ ዝንቱ ንሕን አግብርቲክ ንዌድሰክ እግዚአ ፤ ስለዚህ እኛ ቤተ ሰዐችህ እናመሰግንኻለን ።

፲፯/ ይሕ ኪያክ ንዌድሰ እግዚአ ፤ እንዳለፈው ።

፲፰/ ይካ ፤ ንግልሰ ለክ ዘንተ ቅዱስ ስብሐተ ዘወ ሀብከነ ዚእክ ሃይማኖተ ዘኢይትነሠት ፤

፲፱/ የማይለወጥ ያንተን ሃይማኖት የገለጸህልን አንድም ያስተማርኸን ይህን ክቡር ምስጋና ላንተ እና ቀርባለን ።

ወዐቱ ገበርክ ለነ ንማዕ ማዕሠራሁ ለሞት ፤

ጥተ ነፍሱ የሚያስፈርድ ክህደትን በሃይማኖት ድል እንነግ ዘንድ ድል መንግቱን የሰጠኸን ።

ዘፈጠርከ ሕሊናተ ርቱዓተ ለእለ የአምኑ ብከ ከመ
እምሰብእ ይኩኑ አማልክተ፤

ላመኑብህ ለመምህራን ቅን ልቡናን የፈጠርኸ፤
ከሰው ወገን አማልክት ይባሉ ዘንድ ። አንድም ላመኑ
ብህ ለምእመናን ቅኖች መምህራንን የፈጠርህ፤ ከሰው
ተለይተው አማልክት ይባሉ ዘንድ ።

፲፰/ ዘመሀብከነ በመንፈስ ንኪድ ዡሎ ኃይሎ ለጸላኢ፤

፲፰/ በልቡና ፍትወታት እኩያት ኃጣውእን ድል
እንነሣ ዘንድ ድል መንሣቱን የሰጠኸን ። አንድም በ፤ በ
ግዕዝ የገባ ነው ፤ አሪት ወወንጌል ሰበኩ በክርስቶስ
እንዲል ። ሊቃነ አጋንንትን ሠራዊተ አጋንንትን ድል
እንነሣ ዘንድ መንፈስ ቅዱስን የሰጠኸን ።

ከመ ንፍታሕ ዘአይትፈታሕ፤

ምድራውያን ነገሥታት የማይፈቱትን እንፈታ
ዘንድ ሌዋውያን ካህናት አያስተሰርዩት የነበረው ውስ
ጣዊ ኃጠአትን እናስተሠርይ ዘንድ ።

ፍቅረ ለነ ኅብ አቡከ ገብርከ ወዓረቀ ማዕከሌነ፤

አምላክ ወሰብእ ሁነህ ካባትህ ጋር ያስታረቅኸን አንድ
ያደረግኸን፤ ጎራይ ማዕከለ እግዚአብሔር ወሰብእ እንዲል ።

፲፱/ ሰማዕ እግዚአ እለ ከያክ ይስእሉ፤

፲፱/ አቤቱ የሚለምኑህን ሰማቸው ።

እግዚአ እለ ዘንሰእለከ ኢንሰተት፤

አቤቱ የምለምንህ እኛ አንካሰስ አንጠቃ ።

አላ በስክየት ዲበ ጸላኢነ ሀሉ፤

በመከሰስ በመጠቃት ጊዜ በጠላታችን ላይ ኑርበት
እንጂ ። አኑርበት እንጂ ። አንድም ዲበ ጸላኢ ነሃሉ ይላል ።
በጠላታችን ላይ ስልጥነንበት እንኑር እንጂ ።

ሀብነ ዘወትር ጸሎተነ፤

አስበ ጸሎታችንን ስጠን አንድም አብዝተን እንድ
ንጸልይ አድርገን ።

እምሒጠተ ጸላኢ ንትዐቀብ፤

ከጠላታችን ከዲያብሎስ ማታለል እንጠበቅ ዘንድ።

፳/ ሰማዕ ዘለዓለም ንጉሥ፤

፳/ የማታልፍ ንጉሥ ልመናችንን ሰማን፤ ሐተታ፣ ከዚህ
ዓለም ንጉሥ ሲለየው ነው፤ የዚህ ዓለም ንጉሥ አንዱ
ሲያልፍ አንዱ ሲተርፍ ነው፤ እሱ ግን ቅድመ ዓለም
ማዕከለ ዓለም ድኅረ ዓለም ንጉሥ ነውና ።

መዓሰበ ናዝዝ፤

ባሏ ሞቶባት ቤት የሚሠራ ዘር የሚዘራ የሌላትን
ቤት የሚሠራ ዘር የሚዘራ ሰጥተህ ደስ አሰኝ ።

እንለማውታ ተወከፍ፤

አባት የሞቱበትን የድኃውን ልጅ ምግብ ልብስ
ሰጥተህ በረድኤት ተቀበል አንድም ፤ ከጉባኤ አሪት
ከሃይማኖተ አሪት የወጣውን ጉባኤ አሪትን ሃይማኖተ
አሪትን በመግለጽ ደስ አሰኝ ከጉባኤ ወንጌል ከሃይማ

ኖተ ወንጌል የወጣውን ጉባኤ ወንጌልን በመስጠት ሃይማኖተ ወንጌልን በመግለጥ ተቀበል ።

፳፩/ ሲፍያን በምሕረትክ አንጽሕ ፤

፳፪/ ልብስ በደም ጸምር በቀለም እንዲታለል በኃጢአት የታለሉትን በቸርነትህ አንፃ ።

ዓብዳነ አጥብብ ፤

ሰነፎችን አለብም ።

ወግጉላን ሚጥ ፤

ወደ ኃጢአት ወደ ክህደት ሂደው የተገቡዱትን ወደ ጽድቅ ወደ ሃይማኖት መልስ ።

እለ ውስተ ሞቅሕ አድገን ፤

በግዞት ያሉትን አድናቸው ። አንድም በግፍ የታወቁትን አድናቸው ።

፳፫/ ወለቱልነ ኩን ፀወነ ፤

፳፬/ ለሁላችን አምባ መጸጊያ ሁነን ።

እስመ ለከ እግዚአ አምላክነ መንግሥት ቡሩክ አቤቱ ፈጣሪያችን ክቡር መንግሥት ያንተ ገንዘብ ነውና ።

ይ ሕ ፤ እንዳለፈው ።

አሚን ፤ እንዳለፈው ።

ኪዳን ዘሠርክ

ምዕራፍ ፫ ።

፩/ ይ ካ ፤

ይበል ካህን ።

ጸጋሁ ለእግዚአብሔር የሃሉ ምስሌክሙ ። እንዳለፈው ።

ይ ሕ ፤

እንዳለፈው ።

ምስለ መንፈስክ ፤

እንዳለፈው ።

ይ ካ ፤ አእኩትዎ ለአምላክነ ፤ እንዳለፈው ።

ይ ሕ ፤ ርቱዕ ይደሉ ፤ እንዳለፈው ።

ይ ካ ፤

ይበል ካህን ።

፪/ ለከ ለአብ ዘኢይማስን ፤

፪/ እስከ አሁን የወልድን ሲናገር መጥቶ ነበር ። እንግዲህ ወዲህ የአብን ነገር ይናገራል ። የማትለወጥ አንተን አብን ።

መድኃኔ ነፍስነ ፤

የነፍሳችን መድኃኒት የምትሆን አንተን አብን ።

፫/ ወመሠረተ ጥበባት ፤

፫/ የጥበባት የሕግጋት መገኛ ። አንድም ፣ የወልድ የመንፈስ ቅዱስ መገኛ ። አንድም ፣ ያንድነት የሦስት ነት መገኛ የምትሆን አንተን አብን ።

ዓቃቤ አልባቤን ፤

ልቡናችን ያሰበውን መርምረህ የምታውቅ እንተን አብን ።

ዘእንተ ውስጥ ዓይነን አብራህክ ፤

ውሳጣዊ አእምሮችንን ብሩህ ያደረግህልን ። ወብነ ክፍቲ አዕይንት ውሳጣውያት ህየንተ አዕይንት ሥጋ ውያት አሐቲ ዓይነ ሕሊና ወአሐቲ ዓይነ ነፍስ እንዲል ።

፬/ ወጽልመተ ሕሊናን በዘዚአክ አእምሮ ከለልክነ አንተ

፬/ የሕሊናችንን ደንቀርና አርቀህ ካንተ በሚገኝ ዕውቀት ያከበርኸን ።

ዘተውሀበ ለሙስና ዘትካት ብእሴ አድኃንክ ፤ ለጥፋት የተሰጠ የቀደመ ሰው አዳምን ያዳንክ በመስቀሉ ለዋሕድክ ፤

በልጅህ መስቀል ። አንድም ፣ በልጅህ መስቀል ወሐደስኮ በዘኢይማስን ፤

አዳምን በዘኢይማስን መንፈስ ቅዱስ በዘኢይማስ ንነት ያደሰከው ።

፭/ ዘስሕተታት በጠላ በትእዛዝክ ፤

፭/ ዘአምነ ወዘተጠምቀ ይድኃን ባልኸው ። አን ድም ፣ ሁሉ ዘቦአ ውስተ አፍ ኢያረኩሶ ለሰብእ ባል ኸው ትእዛዝህ ፤ ኢትልክፍ ኢትጥም ያለፉ ። አንድም ፣ ዘበስሕተት በጠላ ይላል አብነት ። በስሕተት የተጎዳ አዳምን በዘኢይማስንነት ። አንድም ፣ በዘኢይማስን መን

ፈስ ቅዱስ ያደሰኸው ፤ በትእዛዝክ ፤ ውረድ ተወለድ ተሰ ቀል ሙት ባልኸው ትእዛዝ ።

፶/ ወበሞተ ወልድክ ቤዘውክ ፤

፶/ በልጅህ ሞት ያዳንህ ።

ወዘተገድፈ ኃወሥክ ፤

ከዘጠና ዘጠኙ ነገደ መላእክት ተለይቶ የጠፋ አዳ ምን በልጅህ ህልው ሁነህ ሦስት ዓመት ከሦስት ወር የፈለግህ አንተን አብን ።

ወበእንተ ዝንቱ ንሕነ አግብርቲክ ንሴብሐክ እግዚአ አቤቱ ስለዚህ እኛ ባለሚሎችህ እናመሰግንሃለን ።

ይ ሕ ፤ እንዳለፈው ።

ንሴብሐክ እግዚአ ፤ እንዳለፈው ።

ይ ካ ፤ እንዳለፈው ።

፺/ ንዌድሰክ እግዚአ ዘወትረ ይሴብሐ ሱብሐተ ማኅሌት ዘሊቃነ መላእክት በኢያርምሞ እንበለ ዕረፍት ውዳሴ ስብሐት ፤

፺/ ሳናቋርጥ አርምሞ ጸርዓት በሌለበት ቃል ሊቃነ መላእክት ለሚያመሰግኑህ ላንተ ከምስጋና የሚቀድም ምስጋናን እናቀርባለን ። ሐተታ ፣ መላእክት ተናግረው ታል ቢሉ የተመቸ ፤ የሴፍና ኒቆዲሞስ ተናግረውታል ቢሉ ከምስጋና ቀጥሎ የሚሆን ምስጋና እናቀርባለን ። ከስብሐተ ሙሴ ከማኅሌተ ዲዑራ በኋላ ነውና ። አን ድም ፣ ከምስጋና የሚበልጥ ምስጋና እናቀርባለን ። ፈጣሪ እንጂ ፍጡር አይመሰገንበትምና ።

ወአኩቲት ዘአጋዕዘት ፤

ያውም አጋዕዘት የሚያቀርቡት ምስጋና ነው ።
ሐተታ ፣ ሠራዊተ ዲያብሎስ የነበሩ ከሠራዊተ ሚካኤል
ተደርባልና ።

፳/ በማገልጃ ይሴብሑክ እግዚአ ዘፈኖክ ምክረክ ፤

፳/ አቤቱ ያንተን ምክር ወልድን በሥጋ የላክኸው
በቃል በልቡና ያመሰግኑኻል ።

ዚአክ ቃለ ፤

ያንተን ቃል ወልድን ።

ዚአክ ጥበብ ፤

ያንተን ጥበብ ወልድን ።

ወዚአክ ሕዋጺ ፤

ያንተን መገባደጃት ወልድን በሥጋ የላክኸው ።

ዘሀሎ ምስሌክ እምቅድም ፤

ዓለም ሳይፈጠር ካንተ ጋራ እንዳንተ በጌትነት የነበረ፤

ዓለም እንበለ ይትገበር ዘኢተገብረ ፤

ዓለም ሳይፈጠር የነበረ (ያልተፈጠረ) ። ሐተታ

አርዮስ ፈጥሮ ፈጠረበት ይላልና ። አንድም ፣ አሁን ዘተ
ርእየ በሥጋ የሚል ነውና በባሕርዩ ያልተፈጠረ ።

፱/ ቃል ዘተርእየ በሥጋ ለመድኃኒተ ትዝምደ ሰብእ፤

፱/ ባሕርዩ ሰብእን ለማዳን በሥጋ የተገለጸ አካላዊ
ቃል ።

ወልድከ ወፍቁርክ እግዚእን አያሱስ ፤

ልጅህ ወዳጅህ ጌታችን እግዚእን አያሱስ ክርስቶስ ።

ዘአግአዘን እምአርሎተ ኃጢአት ፤

በኃጢአት ከመጣ ፍዳ ነፃ ያደረገን ።

ወበእንተ ዝንቱ ንሕነ አግብርቲክ ንዌድሶክ እግዚአ
እንዳለፈው ።

፲/ ይ ሕ ፤ ንዌድሶክ እግዚአ ፤ እንዳለፈው ።

፲፩/ ይ ካ ፤ ለከ ዘእምልብነ ውዳሴ ንግሌስ ፤

፲፩/ ዐውቀን ሦስተኛ ለአንተ ምስጋናን እናቀርባ
ለን ። ወሀየንተ ልብ ዘዝየ ነአምሮ ለአብ ከመ ልብ
ውእቱ ። ወሀየንተ ቃል ዘዝየ ነአምሮ ለወልድ ከመቃል
ውእቱ ። ወሀየንተ እስትንፋስ ዘዝየ ነአምሮ ለመንፈስ
ቅዱስ ከመ እስትንፋስ ውእቱ እንዲል ።

፲፪/ ወሀቤ ሕይወት እግዚአ ፤

፲፪/ ሕይወት ሥጋዊን ሕይወት መንፈሳዊን የሚ
ሰጥ ። አንድም ፤ ደማዊት ነፍስን ነባቢት ነፍስን የፈጠረ
ያዋሐደ ። ሐተታ ፤ ከፅዑድ ከአዕባን ለይቶ እንስሳትን
አራዊትን በደማዊት ነፍስ አክብሯል ከእንስሳት ከአ
ራዊት ለይቶ ሰውን በነባቢት ነፍስ አክብሯልና ።

ሐዋፂ ነፍስ ትሑታን ፤

ሐዋፂም ይላል ። የትሑታንን ሰውነት በረድኤት
የሚጉበኝ ። እንዳለፈው ። አንድም ፣ ትሑታን ያሰቡትን
መርምሮ የሚያውቅ ጥቅስ እንዳለፈው ።

፲፫/ መንፈስ ምንዳብ ኢተሐየየ ፤

፲፫/ የተቸገረውን ሰውነት ቸል የማይል ። እንዳ ለፈው ።

ዘይትዌክፎሙ ለእለ ይሰደዱ ፤

ከዘመድ ባዳ ። ከሀገር ምድረ በዳ ብለው አገራቸውን ጥለው በሰው ሀገር የሚኖሩትን በረድኤት የሚቀበል። ረዳኢ ፤

ትርጓሜው ሥጋዊውን ትቶ እንዳለፈው ነው ።

ወለእለ ውስተ ሠርም ይትመነደቡ መድኅን ፤

እንደ ሰማዕታት በመከራ ያሉትን የሚያድን ።

ለርጉባን ዘይሂሊ ፤

ለርጉባን ሥጋ በተአምራት ፤ ለርጉባን ነፍስ በትም ሀርት የሚያስብላቸው ።

ወይትቤቀል ለግፋዓን ፤

ለተበደሉ የሚፈርድላቸው ። እትቤቀል ላቲ እንዲል ።

፲፬/ ዓርክ መሃይምናን ፤

፲፬/ የአብርሃም የይስሐቅ የያዕቆብ ወዳጅ ። አንድም ፣ ምእመናን የሚወዱት ። አንድም ፣ ምእመናንን የሚወዳቸው ።

መስተናግር ለጻድቃን ፤

ምእመናን የሚመሰክሩለት ። ወእነግር ስምዓክ በቅ

ድመ ነገሥት ወአይትኃፈር እንዲል ። አንድም ለምእመናን መስክሮ ዋጋቸውን የሚሰጣቸው ።

ወማኅደር ለንጹሐን ፤

የንጹሐን ዓለማቸው የሚሆን ። ለሊሁ ዓለሞሙ ወለሊሁ ሀገሮሙ ወለሊሁ ተድላሆሙ ወለዓለም ውእቱ ርስቶሙ እንዲል ።

፲፭/ ወለእለ በጽድቅ ይጸውዕዎ ሰማዒ ፤

፲፭/ ይጸውዕዎ በጽድቅ ሰማዒ በጽድቅ ብለህ ግጠም ። በእውነት የሚለምኑትን በእውነት የሚሰማ በሐሰት የሚለምኑትን አይሰማምና ።

ለመበለት ከዳኒ ፤

ባልዋ ሙቶባት ቤት የሚሠራ ዘር የሚዘራ የሌላ ትን ቤት የሚሠራ ዘር የሚዘራ ሰጥቶ ከመከራ የሚሠውር ። ወባላሂ ለፅንሰ ማውታ ፤

አባት እናት የሞቱበትን የድኃውን ልጅ ምግብ ልብስ ሰጥቶ ከመከራ የሚያድን የቀረው አይለወጥም።

፲፮/ ዘይሁብ መርሐ ርቱዓ ለቤተ ክርስቲያን ዘተከላ ላቲ ምዕራፈ ስብሐተ ሃይማኖት ፤

፲፮/ አምነው ለሚያቀርቡት ምስጋና ማረፊያ ማሳረፊያ ላደረጋት ለቤተ ክርስቲያን ቅን ሥዩማንን የሚሰጥ ።

ጉባዔ መንፈስ ፤

ማኅደረ መንፈስ ቅዱስ ለምትሆን ።

ሀብተ ጸጋ ወኃይል ፤

ወሀቢተ ጸጋ ወኃይል ሲል ነው ። ጸጋን ኃይልን ለምታድል ። አንድም ፡ በሃይማኖት ለሚገኝ ክብር ማረ ፊያ ማሳረፊያ ላደረጋት ለምእመን ቅን መምህራንን የሚሰጥ ጉባዔ መንፈስ ጉበዕተ መንፈስ ሲል ነው ። ሀብተ ጸጋ ወኃይል ጸጋ ኃይል ሁኖ የሚሰጥ መንፈስ ቅዱስ ለሰበሰባት ።

፲፯/ ለከ እንዘ ንዌድስ ኢናዕርፍ ለዝሉፉ ፤

፲፯/ አንተን ስናመሰግን ፈጽመን አናቋርጽም ። አንድም ወኢነዓርፍ ለዝሉፉ ፈጽመን ሳናቋርጥ ላንተ ምስጋና እናቀርባለን ።

በአልባቢነ ፡ ናስተማስል አምሳለ ምንግሥትከ ቦቱ ።

ቦቱና በ አንድ ወገን የጌትነትህን ነገር በልቡና ችን እናውቃለን ። ወእንበይነዝ ንነሥእ መንግሥተ ዘተ መሰለ እንዲል ።

በእንቲአከ ፤ አንተ ስለገለጽኸልን ።

ወበእንተ ፍቁር ወልድከ እግዚእነ ኢየሱስ ፤

ልጅህ ወዳጅህ ኢየሱስ ክርስቶስም ስለገለጸልን ። አንድም የጌትነትህ ነገር ቦቱ በመንፈስ ቅዱስ ነው እንላለን ። በእንቲአከ ያንተ ሕይወት ስለሆነ ወበእንተ ፍቁር ወልድከ የልጅህም ሕይወት ስለሆነ ፤ አንድም መንግሥት መንፈስ ቅዱስ ነው ። ወርኢኩ እፎ ትት

ከፈል መንግሥት በመዳልው እንዲል ። የመንፈስ ቅዱስ ነገር ብከ ባንተ ነው እንላለን ። በእንቲአከ ያንተ ነገር ነው እንላለን ። ወበእንተ ፍቁር ወልድከ የልጅህም ነገር በመንፈስ ቅዱስ ነው እንላለን ። አንድም አንተን በልብ ልጅህን በቃል መንፈስ ቅዱስን በእስትንፋስ መስለን እንናገራለን ። አንድም ፡ ለከ ለአብ ያለውን ለአብ ንዌድስከ ያለውን ለወልድ ፤ ለከ ዘእምልብነ ያለውን ለመንፈስ ቅዱስ ሰጥተን እንናገራለን ።

፲፰/ ዘቦቱ ለከ ፤

ያለው ያለህ ፤ ያለህ ያለው ።

ስብሐት ወእኒዝ ለዓለመ ዓለም ፤

የማያልፍ ጌትነት ጽንዕ ያለው ። አንድም ያለህ ። እስመ አኃዚ ብሂል ሠራዒ ወወሳኔ ሐልዮታት እንዲል ።

ይ ሕ ፤ ይበሉ ሕዝብ ።

አሜን ፤ በእውነት ምስጋና አለው ።

ወስብሐት ለእግዚአብሔር ፤

አነሳስቶ ላስጀመረን አስጀምሮ ላስፈጸመን ለእግዚአብሔር ክብር ምስጋና ይግባው ።

ግህሉ ወምሕረቱ ለእግዚእነ ወመድኃኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ፤

የሃሉ ምስለ ንጉሥነ ኃይለ ሥላሴ ለዓለመ ዓለም አሜን ።

ትምህርተ ገቡዓት

፩

በእንተ ትምህርተ ገቡዓት ቅድመ ዙትትነገር እም ጽርስ ፎራ፤

ታሪክ ጌታ በሕይወተ ሥጋ ሳለ ያስተማረው ወን ጌል ይባላል፤ ከሞተ ተነሥቶ ያስተማረው ኪዳን ይባላል፤ በሕይወተ ሥጋ ሳለ ያስተማረው ወንጌል መባሉ ስለ ምን ነው ቢሉ፤ ወንጌል ማለት ብሥራት ማለት ነው፤ ወንጌል ብሥራት ስብከት ቢል አንድ ወገን ነው። ወን ጌል ብሄል በልሳነ ጽርዕ ዘበትርጓሜሁ ስብከት እንዲል። ሞተ ሥጋ ሞተ ነፍስ እንደጠፋ ወልደ እግዚአብሔር እንደነገሠ ዲያብሎስ እንደ ተሻረ አዳም እንደዳነ ትና ባራሎችና ስለዚህ ነው። ከሞተ ተነሥቶ ያስተማረው ኪዳን መባሉ ስለምን ነው ቢሉ፤ ደግ ነገር ነውና። ደጉን ነገር ሁሉ ኪዳን ይለዋልና። እብል እንከ ዝንቱ ኪዳን ዕኑዕ ዘእምነብ እግዚአብሔር እንዲል። ጳውሎስ ከዚህ እንዲህ ማለቱ አብርሃም ልጆቹ የጌታን ሃይማኖት ቢያጸኑ ሕጉን ቢጠብቁ ምድረ ርስትን እንዲያወርሳቸው፤ ጌታና አብ ርሃም የተከያየዱበት ነው። ይህም ኪዳን የመንግሥተ ሰማያት መግቢያ ነውና። እመቦ ዘዓቀብ ቃለ ዝንቱ ኪዳን ይሂሉ ወየሐዩ ከመ መላእክት እንዲል። አንድም ወንጌልን ኪዳን ይለዋል ኪዳንንም ወንጌል ይለዋል። ኪዳንን ወንጌል ሲለው በሞቱ ለሞት ደምሰሶ ብሎ ለሐ

ዋርያት አስተምሮበታልና ። ወንጌልንም ኪዳን ሲለው
 እመቦ ዘዓቀቦ ቃልየ ግብረ ዘአነ እጉብር ውእቱሂ ይገ
 ብር ወዘየዓቢ እምኔሁ ይገብር ብሎ ከሐዋርያት ጋራ
 ተከያይዶበታልና ። ይህን ኪዳን ማን አስተምር ብሎት
 አስተማረ ቢሉ ቀድሞ ወንጌልን ሲያስተምር አስተምር
 ያለውን አለ ፤ ወንጌልን ሰውን እንዲረባ እንዲጠቀም
 ዐውቆ እንዳስተማረ ይህንንም ኪዳን ሰውን እንዲረባ
 እንዲጠቀም ዐውቆ አስተማረ ። አንድም ቍጥራቸው
 ከሠላሳ ስድስቱ ቅዱሳት አንስት የሚሆኑ ቤርዘሊ ቤር
 ዘላ ሚልቲዳ የሚባሉ ሦስት ሴቶች ጠይቀውት አስተ
 ምሯል ። አንድም ማርያም መግደላዊት ዐርጋላሁ ሲል
 ሰምታ ጠይቃው አስተምሯል ፤ አንድም ዮሐንስ ወንጌላዊ
 ጠይቆት አስተምሯል ፤ አንድም አሥራ ሁለቱ ሐዋርያት
 በፊልጵስዩስ ኻያ አራት ኑግ ፤ አሥራ ሁለት ግድም ቤተ
 ክርስቲያን ሥሩ የሚላቸው ነውና ። አንተ ዐርጋላሁ
 ካልኸ ቤተ ክርስቲያን በምን ትደር ብለው ጠይቀውት
 አስተምሯል ። ኻያ አራቱ የካህናተ ሰማይ ። አሥራ ሁለት
 የአሥራ ሁለቱ ሐዋርያት ምሳሌ ። አንድም በናቱ
 አርአያሆሙ ለነቢያት ይለዋል ብሎ የነቢያት ምሳሌ ።
 ይህንንም ጸፉት ብሎ ሦስቱን ባለሙዋሎቹን አድርጎ
 እንድርያሰን አግብቶ እንድርያሰን አውጥቶ ማቴዎስን
 አግብቶ ያዕቆብን አውጥቶ ቶማስን አግብቶ አጽፎታል
 እነዚህም ከሁለት ከፍለውታል ። ፪ቱ ገበዋትሃ ለመጽ
 ሐፍ እንዲል ። አንዱ በእንተ በእንተ እያለ የሚሄድ

ነው ሃምሳ ዘጠኝ አንቀጽ ይሆናል አንዱ እንዲያው ስድ
 ነው የሐሳዊ መሣሪያን የምጽአትን ነገር ይናገራል ።
 ጳላም ቍጥራቸው ከ፪ አርድእት የሚሆኑ ዶስትዮስ ሞጊ
 ናስ ሲላስ አቁላስ የሚባሉ አራት ሰዎች በ፬ቱ ማዕዘን
 ዙራቸው አስተምሩት ብሏቸው ዙረው አስተምረውታ
 ልና ። የኋላ ሰዎች ግን ወንጌል በዛ ኪዳን በዛ ያንባብ
 ያን አንደበታቸው ይላሻል ዓይናቸው ይፈዛል የመተር
 ጉማን አንደበታቸው ይላሻል ልባቸው ይደክማል ። የሰ
 ማዕያን ጆሯቸው ይደነግዛል ብለው ከፍለውታል ። ከፈ
 ሉትማ እንዳንል የጌታ ቃል አጠረ ብሎ አያክሉበት
 አያስረዝሙት ፤ ረዘመ ብሎ አይከፍሉለት አያሳጥሩት
 በዚያውስ ላይ መላው መጥቶልን የለምን ? ከዚያው
 ግን አንድ ቀን የሚደርስ ቤተ ክርስቲያን የምትተዳደ
 ረበት ሰባቱን ኪዳናት ለይተውልናል ። መጀመሪያ ትም
 ህርተ ኅቡዓትን ለይተዋል ። ምእመናን ሥጋው ደሙን
 ለመቀበል በመጡ ጊዜ ፤ ከታላቅ አዳራሽ ገብተን ስንዴ
 ዳቦ በልተን የወይን ጠጅ ጠጥተን ሂድን እንዳይሉ ።
 ኅብስቱ ተለውጦ ሥጋ ወልደ እግዚአብሔር ወይኑ ተለ
 ውጦ ደመ ወልደ እግዚአብሔር እንዲሆን ቢገኝ ኤጲስ
 ቆጶሱ ቢታጣ ቄሱ ተርጉሞ ሊያስተምራቸው ይገባል
 ብለው ። ሁለተኛ ዘጠኙን ኪዳን ለይተዋል ። ሦስቱን
 ኪዳን ሦስቱን ፕልስቱ አድርጎ በመንፈቀ ሌሌት ። ሦስ
 ቱን ኪዳን ሁለቱን ፕልስቱ አድርጎ ከሥርቀተ ፀሐይ
 በኋላ ። ሦስቱን የሚጨምሩ አሉ ። ግንያትን እለዚህን

አድርጎ በሠርክ ቁሱ ለምእመናኑ ሲጸልይላቸው ። አንዱን ፕልስቴ ወዲህ ያመጡታል ። ሦስተኛ እግዚአብሔር ዙብ ርገናትን ለይተዋል ። አዲስ አማኒ የተገኘ የሆነ እንደ ሆነ ሦስት ዓመት አስተምረው ይህንን እየደገሙ ያጥ ምቁት ። ጣዖት ሲያስመልከው ኃጢአት ሲያሠራው የነ በረ ሰይጣን የለቀቀው እንደሆነ ፀጥ ያደርገዋል ። ያልለ ቀቀው የሆነ እንደሆነ ዐይኑን ያስፈጥጠዋል ። ጥርሱን ያስገጥጠዋል ። አረፋቱን ያስደፍቀዋል ። ከዚህ ሁሉ ያደረሰከው አንተ አይደለህምን ብለው መላልሰው ያጥ ምቁት ፀጥ ሲል ፍጹም ጥምቀት ያጥምቁት ፤ በዘይቤ ታሪክ ፤ ዲያቆን ከወደኋላ እየመጣ ይህንን እየደገመ ዓርባ ቀን ሙሉ መላልሶ ያጥምቀው ። ፀጥ ሲል ፍጹም ጥም ቀት ያጥምቁት ተብሎ ሥርዓት ተሠርቶለታል ። አራተኛ በእንተ ቅድሳትን ለይተዋል በእንተ በእንተ እያለ ከአና ጉንሰጢስ እስከ ሊቀ ጳጳሳት ከፏደሬ እስከ ንጉሥ ። ለም እመናን ለአዝርዕት ለአትክልት ሁሉ ሲጸልይላቸው ። አምስተኛ በሰማይን ለይተዋል ። ዲያቆን ካባ ላንቃውን ለብሶ ዘውዱን ደፍቶ ። መስቀሉን ይዞ ከፍ ካለ ቦታ ሆኖ እመቦ ዘቦ ነውረ ሕሊና ይትከላዕ ወኢይቅረብ ። እመቦ ስዑብ ወዘኢኮነ ንጹሐ ይትከላእ መስቀለ ኢይ ግፋዕ እስመ ዘኢይትገፋዕ እያለ በሕዝቡ ሊያዳኝበት ። ስድስተኛ ቅዳሴ እግዚእን ለይተዋል ። ቁሱ ሥጋውን በጸሕል ደሙን በጽዋዕ አድርጎ ሊያከብርበት ። ሰባተኛ ቅዱስ ሥሉስን ለይተዋል ። ሥጋውን ተቀብለው በአፋ

ቸው ሳለ ሲጸልዩት ። ሕዝቡ የሚያውቁት እንደሆነ ፤ ሕዝቡ ፤ የማያውቁት የሆነ እንደሆነ ግን ካህናቱ ይለዩላ ቸው ተብሎ ሥርዓት ተሠርቷል ። ታሪክ ይህ ነው ከዚህ በኋላ ኪዳንን ቢሹ ኪዳን ዘነግሠ ፤ ትምህርተ ኅቡዓትን ቢሹ በእንተ ትምህርተ ኅቡዓት ማለት ነው ።

፩/ በእንተ ትምህርተ ኅቡዓት ቅድመ ዘትትነገር እምጽርስ ፎራ ።

፩/ ኅቡዓትን ስለመማር ኅቡዓትን ስለማስተማር ሥጋው ደሙን ከመቀበል አስቀድሞ የምትነገር ትም ህርት ይህች ናት ። ኅቡዓት ያላቸው አምስቱ አዕማደ ምሥጢር ናቸው ። መጀመሪያ ምሥጢረ ሥላሴን ኅቡዕ ብለውታል ። ሥላሴ በአካል ሦስት በባሕርይ በህልውና አንድ ናቸው ብለው ለሰው ይነግሩታል ። አንድ ሲሆኑ ሦስት ሦስት ሲሆኑ ፤ አንድ መሆን እንደምን ይሆናል ብሎ ልብ ሊመረምረው ቃል ሊናገረው አይቻልምና ። ሁለተኛ ምሥጢረ ሥጋዌን ኅቡዕ ብለውታል ። አምላክ ሰው ሆነ ሰው አምላክ ሆነ ረቂቁ ዝገፈ ግዙፋ ረቀቀ ምሉዕ ተወሰነ ውሱኑ መላ ብለው ለሰው ይነግሩታል ። ረቂቅ ሲሆን ግዙፍ ፤ ግዙፍ ሲሆን ረቂቅ ፤ ምሉዕ ሲሆን ውሱን ፤ ውሱን ሲሆን ምሉዕ ፤ መሆን እንደ ምን ይቻላል ብሎ ልብ ሊመረምረው ቃል ሊናገረው አይቻልምና ። ሦስተኛ ምሥጢረ ጥምቀትን ኅቡዕ ብለ ውታል ። ቁሱ ውኃውን በብርት አድርጎ ሥርዓቱን አድ

ርዕ ቡሩክ ብሎ በባረከው ጊዜ፤ ውኃው ተለውጦ በዕለተ ዓርብ ከጉኑ የፈሰሰ ማየ ገቦን ይሆናል ብለው ለሰው ይነግሩታል ። ይህ በብርት የምናየው ውኃ አሁን ተለውጦ እንዲህ መሆን እንደምን ይቻላል ብሎ ልብ ሊመረምረው ቃል ሊናገረው አይቻልምና ። አራተኛ ምሥጢረ ቊርባንን ኅቡዕ ብለውታል ። ቄሱ ኅብስቱን በዓሕል ወይኑን በጽዋዕ አድርጎ ቡሩክ ብሎ በባረከው ጊዜ ኅብስቱ ተለውጦ ሥጋ ወልደ እግዚአብሔር ፤ ወይኑ ተለውጦ ደመ ወልደ እግዚአብሔር ይሆናል ብለው ለሰው ይነግሩታል ። እምቅድመ ይቀድሶ ካህን ኅብስት ወወይን፤ ወዕበ ይቁድሶ ካህን ይወርድ ላዕሌሁ መንፈስ ቅዱስ ይትመየጥ ኅብስት እምከዊን ኅብስት ኅብ ከዊን ሥጋ ወልደ እግዚአብሔር ። ወከማሁ ጽዋዕኒ ይትመየጥ ወይትዌለጥ እምከዊን ወይን ኅብ ከዊን ደም አምላካዊ እንዳለ ። ኅብስቱ ተለውጦ ሥጋ ወልደ እግዚአብሔር ወይኑ ተለውጦ ደመ ወልደ እግዚአብሔር ። መሆን እንደምን ይቻላል ብሎ ልብ ሊመረምረው ቃል ሊናገረው አይቻልምና ። አምስተኛ ምሥጢረ ትንሣኤን ኅቡዕ ብለውታል ። ሰው ከፈረሰ ከበሰበሰ በኋላ እንደገና አካል ገዝቶ ይነሣል ብለው ለሰው ይነግሩታል ። በቀዳሚ ንፍሐተ ቀርን ይትጋብዕ ጸበለ ሥጋ ዘተዘርወ ውስተ ነሱ መካን ኃበ ህለወ ርእስ ። ወበዳግም ንፍሐተ ቀርን ይሰፈያ አዕዕምት ምስለ ሥጋ ወይከውን በድነ ፍጹመ ዘእንበለ አንሰሐ

ስሐ ወኢተሐውሶ እስክ ጊዜሁ ። ወበሣልስ ንፍሐተ ቀርን ይትነሥኡ ሙታን ከመ ቅጽብተ ዓይን እንዳለ ። ሰው ከፈረሰ ከበሰበሰ በኋላ እንደገና አካል ገዝቶ መነሣት እንደምን ይቻላል ብሎ ልብ ሊመረምረው ቃል ሊናገረው አይቻልምና ስለዚህ ኅቡዕ ብለውታል ። አንድም ሥጋው ደሙን ኅቡዕ ብለውታል ሲለወጥ አያዩትምና አንድም አሁን የሚያመጣቸው ሰባት ነገራት አሉ እነዚያን ኅቡዕ ብሏቸዋል ። ጵርስ ፎራ አለ ጵርስ ብሎ ሥጋ ወደሙ ፎራ ብሎ ሥጋ ወደሙ ማለት ነው ። የልሳን መለዋወጥ ነው ጵርስ በሐማሴን ፎራ በበቅላ እንድም ። ፎራ በሐማሴን ጵርስ በበቅላ ፎራ ጵርስ ሲል ነው ። የተዘዋወረ ቀለም ነው ፎራ ብሎ ኅብስት ጵርስ ብሎ ደም አንድም ፎራ ብሎ ኅብስት ማለት ነው ። አይለወጥም ጸሎተ እንፎራ እንዲል ። ጵርስ ብሎ ሕይወት ኅብስተ ሕይወት ሲል ነው ። አንድም ጵርስ ፎራ ብሎ ኅብስት ማለት ነው ጥቅል ስሙ ነው። ጵርስ ፎራ ማሰው እንዲል በኤርምያሱ ። ኅብስተ ካህን ሲል ነው ።

ለምእመናን ኅቡዓት ።

ኅቡዓት ለሚገባቸው ለምእመናን የምትነገር ትምህርት ይህች ናት፤ ለሌላ ሊነግሩት አይገባምና ። ወኢይደሉ ይነግርዎሙ ትርጓሜሁ ለእለ ኢየሱምኑ ፤ ተነብዮሰ ለእለ የእምኑ ወአኮ ለእለ ኢየሱምኑ እንዲል ። አንድም ለምእመናን ኅቡዓት ሲል ነው ለምእመናን ቅሉ

ጎቡዕ የሚሆንባቸው ለሌላው ቢሠወር ድንቅ አይደለምና ። እመኒ ከዱን ትምህርትነ ከዱን ውጊቱ ለሐርቱማን ወለንፉቃን በዝንቱ ዓለም ፤ ወአልቦ ምንትኒ ዘይህኒ እምዘ ያነብር ለነገር በመዳልው እንዲል ። አንድም ለምእመናን ጎቡዓት ሲል ነው ፤ ጎቡዓት ለሚያሰኙ ለምእመናን የምትነገር ትምህርት ይህች ናት ። ምእመናን ሲበቁ ጠፈር ደፈር አይከለክላቸውምና ። እመኒ ተልእኮነ ውስተ ምድር ግብርነሰ ሰማያዊ ውጊቱ እንዲል ።

ትምህርተ ጎቡዓትሰ ከመዝ ንግር ።

ትምህርተ ጎቡዓትንስ እንዲህ አድርገህ አስተምር ይላሉ መምህራን ፤ አስተጋባዕያነ መጻሕፍት ፫፫ ። አንድም ትምህርተ ጎቡዓትሰ ከመዝ ንግሩ ሲል ነው ። ትምህርተ ጎቡዓትሰ እንዲህ አድርጋችሁ አስተምሩ ትላለች ። ደርሶሰ አለሳ ስለምን ቢሉ መጽሐፍ በሰ ፤ በወ ፤ በአገባብ ፤ በሥነ ፍጥረት መጀመር ልማዱ ነውና ዳዊትሰ ልህቀ ወረሥዓ ወንለፈ መዋዕሊሁ ። ወሀሎ አሐዱ ብእሲ በሀገረ አውሲጢድ ዘስሙ አያብ ፤ ወሀሎ አሐዱ ብእሲ እምደብረ ኤፍሬም ዘመሴፋ ዘስሙ ሕልቃና ፤ በቀዳሚ ገብረ እግዚአብሔር ሰማየ እንዲል ። አንድም የቀረው የምግባር የሃይማኖት ነው ፤ ይህ ግን የሃይማኖት ብቻ ነውና ። አንድም ትምህርተ ጎቡዓትሰ ከመዝ ንግር ። የባለጌ አነጋገር ትምህርተ ጎቡዓትሰ

እንደ እንግዳ ደራሽ እንደ ውኃ ፈሳሽ አይደለችም ፤ ከላይ ከእለ ከብርሃም ከእለ መልክ ጌዴቅ ስትያያዝ የወረደች ናት ። ባለጌ ንግሬ ደረሰ እንዲል ። እስከዚህ አርእስት ነው እንግዲህ ወዲህ ማንሻ ነው ።

ዘቅድመ ሀሎ ወይሄሉ ።

ቅድመ ዓለም የነበረ ፤ ዓለሙን አሳልፎ የሚኖር ነው። ዓለሙን አሳልፎ የሚኖር ቅድመ ዓለም የነበረ ነው።

ዘመጽአ ።

ቅድመ ዓለም የነበረ ዓለሙን አሳልፎ የሚኖር ። አምስት ሺህ አምስት መቶ ዘመን ሲፈጸም ለኩነተ ሥጋ የመጣ ነው። መጀመሪያ ይህንን ጎቡዕ ብለውታል ። ቅድመ ዓለም የነበረ ፤ ዓለምን አሳልፎ የሚኖር ፤ አምስት ሺህ አምስት መቶ ዘመን ሲፈጸም ለኩነተ ሥጋ የመጣው ነው ፤ ማለት ጎቡዕ ነውና ። አንድም አምስት ሺህ አምስት መቶ ዘመን ሲፈጸም ለኩነተ ሥጋ የመጣ ቅድመ ዓለም የነበረ ዓለምን አሳልፎ የሚኖር ነው ፤ ሁለተኛ ይህንን ጎቡዕ ብለውታል ። አምስት ሺህ አምስት መቶ ዘመን ሲፈጸም ለኩነተ ሥጋ የመጣ ፤ ቅድመ ዓለም የነበረ ፤ ዓለምን አሳልፎ የሚኖር ነው ፤ ማለት ጎቡዕ ነውና ። ይህ ምሥጢረ ሥላሴ ያምሥጢረ ሥጋዌ፤ ከምሥጢረ ሥጋዌግ ምሥጢረ ሥላሴ አይቀድምም ስለምን እንዲህ አለ ቢሉ መቅደሙንስ ይቀድማል ፤ ነገር ግን አንድነት ሦስትነት የታወቀ ጌታችን ከመቤታችን

ከተወለደ ወዲህ ነውና ። ወአልቦ መኑሂ ዘአእመሮሙ ለሥሉስ ቅዱስ ዘእንበለ እምድጎረ ተሠገው ወልድ ዋሕድ እምቅድስት ድንግል እንዲል ።

ዘሐመ

አምስት ሽህ አምስት መቶ ዘመን ሲፈጸም ለከ-
ነተ ሥጋ የመጣው የታመመው ነው ፤ ሐመ ከመ
ሐሙማነ ያድጎን ፤ ዘተውህበ በፈቃዱ ለሕማም እን
ዲል ፤ ሦስተኛ ይህንን ኅቡዕ ብለውታል ፤ አንዱን አካል
ሐማሚ ፤ ኢሐማሚ ነው ማለት ኅቡዕ ነውና ፤ አንተ
ሐማሚ ዘከመ ዕሪናክ ምስሌነ ወአንተ ኢሐማሚ ዘከመ
ዕሪናክ ምስለ ኦብ እንዲል ።

ወሞተ ።

የታመመውም የሞተው ነው ፤ በሞቱ ለሞት ደም
ሰሶ ፤ እሁብ እኩያነ ህየንተ ሞቱ እንዲል ። አራ-
ተኛ ይህንን ኅቡዕ ብለውታል ፤ አንዱን አካል መሞቲ
ነው ፤ ኢመሞቲ ነው ማለት ኅቡዕ ነውና ። አንተ
መሞቲ ዘከመ ዕሪናክ ምስሌነ ፤ ወአንተ ኢመሞቲ ዘከመ
ዕሪናክ ምስለ ኦብ እንዲል ።

ወተቀብረ ።

የሞተውም የተቀበረው ነው ፤ ወበተቀብሮተ ሥጋሁ
ለእግዚእነ ውስተ ምድር አሰሰለ ሙስና እምውስተ
መቃብር ወመልሐ እምሥርወ ። ወአብዕልተ ህየንተ
መቅብርቱ እንዲል ። አምስተኛ ፤ ይህንን ኅቡዕ ብለው

ታል ፤ አንዱን አካል ከዚያ በዘባነ ኪሩብ ይሠለሳል
ይቀደሳል ከዚህ በከርሠ መቃብር አለ ። ከዚህ በመቃ-
ብር ተወስኑዋል ፤ ከዚያ በዓለሙ ምሉዕ ነው ማለት
ኅቡዕ ነውና ። አንተ ንቡር ዲበ ኪሩቤል ፤ ወአንተ ኅዱር
ውስተ ከርሠ ምድር ፤ ዕወረ ተርእየ ለተወደዮ ውስተ
መቃብር እንዘ ውእቱ ይመልሶ ዠሎ እንዲል ።

ወተንሥአ ።

የተቀበረውም የተነሣው ነው ። ተንሥአ እግዚእነ
ከመ ይምሐረነ ተንሥአ ሥጋቲነ እንዳለ ። ስድስተኛ
ይህንን ኅቡዕ ብለውታል ። አንዱን አካል ከዚህ ከመ
ቃብር በአፍአ አለ ። ከዚህ መግነዝ ፍቱልኝ መቃብር
ከፈቱልኝ ሳይል ከመቃብር ሰቡን ጥሎ ተነሣ ማለት
ኅቡዕ ነውና ። አፍአ ውእቱ እመቃብር ወየኃድግ ሰባነ
ውስቲቱ እንዲል ።

ፃዕረ ዘሞት ፈትሐ ።

የተነሣውም የሞትን ፃዕሩን ፃዕረኝነቱን ያሰናበ
ተው ነው ። ፃዕሩ ፍዳ ፤ ሞት ነው ፤ ፃዕረኝነቱ ራሱ
ኸው ፤ በግብሩ ሞት ብሎታል ፤ ይህስ እንደምን ነው
ቢሉ ቀድሞ ሰው ሲጸነስ በዘርዕ በሩካቤ ይጸነሳል ፤ ነፍስ
ትጸናለች ስትጸንስ አይቶ ዲያብሎስ ይቆራኛታል ።
ኋላም ይወለዳል ። ኃጢአት ሲያሠራው ጣዖት ሲያስመል
ከው ይኖራል ኋላም በሞት ጊዜ ሰውየው ይታመማል ።
መጥቶ በኅሡም ራእይ ይታየዋል ፤ ሰውነቱ ይቀዘቅዛል ።
ነፍስ ደንግግ ከሥጋዋ ትለያለች አንድ አንዱን እየነ

ጠቀ በእሳተ ገሃነም ያግዘው ነበረ ፤ ወለዘዋተ እምኔ ሆሙ የአሥሩ ነፍሶ ውስተ ሲኦል አሜሃ ይትፈነዋ ነፍ ሳት ውስተ ገሃነም እስከ ይመልዓ አብያተ ሞት እንዲል ።
 ኋላ ግን ጌታ ሲጸነስ ። እንበለ ዘርእ እንበለ ሩካቤ ተጸ ነሰ ዕነት አጣበት ቁራኝነት ቀረ ኋላም እንበለ ዘርዕ እን በለ ሩካቤ ተወልደ ። ኋላም በሦስቱ አርእስተ ኃጣውእ ድል ነሣው ። ኋላም በሞተ ጊዜ አባ አመሐጽን ነፍስየ ጎቤክ ብሎ ቅድስት ነፍሱን ከቅድስት ሥጋው በፈቃዱ ለየ እንዲህ አድርጎ መንገድ ለወጠበት ። እኛም ከጐኑ በፈሰስ ማየ ገዕ ተጠምቀን ከፍዳ ነጽተናል ፤ ከቁራ ኝነት ተላቀናል ። ወበጥምቀተ ክርስትና ይከውን ሰብእ አግአዜ እምግብርናተ ኃጢአት ወእምሥልጣነ ዲያብ ሎስ ወአጋንንቲሁ ርኩሳን ወይከውን አምሳለ ትስብ እቱ ለክርስቶስ እስመ መንፈስ ክርስቶስ ይቁድሶ እም ልደተ ፍትወት ለዘተወልደ በልደተ ፍትወት ወይሬስዮ ዘእንበለ ፍትወት እንዲል ። ከዚህ በኋላ ወደላይ እንጂ ወደታች መውረድ ቀርቶልናል ። እንከሰ ኢንወርድ ውስተ ሲኦል አላንተልም ፈድፋድ ለዘፈጠረን እንዲል ። ሰባተኛ ይህን ጎቡዕ ብለውታል ። አሁን ከኛ ጋራ ባንድ ነት ያለውን ሥጋ የሞት ጎዕሩን ጎዕረኝነቱን ያሰናበተ ነው ማለት ጎቡዕ ነውና ።

ወዘእመታን ተንሥአ ።

የሞት ጎዕሩን ጎዕረኝነቱን ያሰናበተውም ከሙታን ተለይቶ የተነሣው ነው ። ይህንግ ተናግሮት አልነበ

ረም ቢሉ ለማስረዳት ደገመው ለማስረዳትግ ቢሆን መላውን ይደግመው አልነበረም ብሎ እሙታን ለማለት ። የነዚያ በብሉይ ሥጋ ነው የሱ ግን በሐዲስ ሥጋ ነውና እለዚያን ሁለተኛ ሞት አግኝቷቸዋል እሱን ግን ኢይ መውት እምዝ ዳግመ ይለዋልና እለዚያ አንሺ እሱን ፈልገው ነው እሱ ግን ወተንሣኦኩ በሥልጣነ ባሕቲ ትየ ይላልና ። እለዚያ ትንሣኤ ዘጉባዔን ይጠብቃሉ እርሱ ግን ወአሕጸረ ዕድሜ ለርእሱ ይለዋልና ።

፪/ ኢኮነ ባሕቲቱ ከዊኖ ሰብአ ዘእመንፈስ ቅዱስ ።

፪/ ዘሐመ ወሞተ ብሎ ነበረና የታመመው የሞ ተው ብቻ ሥጋ አይደለም ፤ በግብረ መንፈስ ቅዱስ ሥጋን ተዋሕዶ ቃልም ሰው ሁኖ ነው እንጂ ። አን ድም ጎዕረ ዘሞት ፈትሐ ወዘእመታን ተንሥአ ብሎ ነበረና የሞት ጎዕሩን ጎዕረኝነቱ ያሰናበተው ፤ ብቻ ቃል አይደለም በግብረ መንፈስ ቅዱስ ቃል ተዋሕዶት ሥጋም አምላክ ሁኖ ነው እንጂ ፤ ኢኮነ ፪ተ አላ አሐዱ ውእቱ አምላክ ብሎ በእልመስጦአግያ ወስዶታል ።

ሥጋሁ ለአዳም ምስለ ነፍሱ ።

ይህንግ ተናግሮት አልነበረም ቢሉ ምስለ ነፍሱ ለማለት ደገመው ። ህየንተ ነፍስ ወልቡና ኮኖ መለኮቱ ብለው ነፍስ አልነሣም የሚሉ መናፍቃን አሉና ነፍስ እንደነሣ ለማጠየቅ ። አንድም በሥጋው ለሥጋችን በነ ፍሱ ለነፍሳችን እንደካሰልን ለማጠየቅ ፈድሎ ሥጋ

ዚአሁ ለዘበአማን ሥጋ ዚአነ ወነፍሶ ካዕበ ቤዛ ነፍሶ ነፍሶ ለኅልነ መጢዎ እንዲል ።

ዘኢጋደገ ነፍሶ ውስተ ሞት ።

የተዋሐደውን ሥጋ በርኅቀት አግኝቶ የተወው አይ ደለም ። እንበለ ርኅቀት አግኝቶ ተዋሐደው እንጂ ሞታ ለነፍሶ ርኅቀት እምእግዚአብሔር እንዲል ። ንጹሕ ሁኖ ቢያገኘው ለበሰው ሲል ነው ። ወሶበ ረከበ ሥጋሃ ንጽ ሕተ ወነፍሳ ክብርተ ፈጠረ ሎቱ መቅደስ ሕያወ በመ ንፈስ ቅዱስ እንዲል ። እስከ ዕለተ ዓርብ መለኮቱ ተዋሕዶት ኖረ በዕለተ ዓርብ መለኮት ቢለየው ሥጋ ፈርቶ ኤሎሄ ኤሎሄ አለ የሚሉ መናፍቃን አሉና የተ ዋሐደውን ሥጋ በሞትም ጊዜ የተለየው አይደለም ። አካለ ሥጋ ወደ መቃብር በአካለ ነፍሶ ወደ ሲኦል ወረደ እንጂ ። አንድም የተወሐደውን ሥጋ በሞት የተ ወው አይደለም ። ሦስት መዓልት ሦስት ሌሊት በከርሠ መቃብር አድሮ ከነፍሱ ጋራ አዋሕዶ አስነግው እንጂ ።

ዘበመንፈስ ለአዳም ጸወኖ ወአሕየዎ ።

በግብረ መንፈስ ቅዱስ የተዋሐደው አዳም ሥጋ ውን ጸወኖ አከበረው ወአሕየዎ የማይሞት ሕያወ ባሕ ርይ አምላክ አደረገው ።

፫/ ዘለብሶ ለአዳም መዊቶ ሐይወ ።

፫/ አዳም ሥጋውን የተዋሐደው እሱ ሙቶ ተነሣ አንድም መዊቶ ሕያወ ፤ ሙቶ ሳለ ሕያወ ነው ፤ ዘዓርገ ውስተ ሰማያት ተዋሪዶ ለሞት ።

ተትሒቶ ሲል ነው ለሞት ተዋርዶ ውሳጤ መንጦ ለዕት ገብቶ መዓርገ መላእክትን እንደ ጫማ ተጫምቶ የኖረ ነው ። አንድም ተወሪዶ እንደ ማለት ያለ ነው አምስት ሺህ አምስት መቶ ዘመን ሲፈጸም የሞት ቀጠሮ ነበረ በትና ያንን ተወርዶ ውሳጤ መንጦላዕት ገብቶ መዓርገ መላእክትን እንደ ጫማ ተጫምቶ የኖረ ነው ፤

እምድኅረ መስቀል ሞዓ በቲኮ ማዕሠሮ ለሞት ።

በመስቀሉ ከመስቀሉ በኋላ የሞት ፍዳን አጥፍቶ ዲያ ብሎስን ድል ነሥቶ ውሳጤ መንጦላዕት ገብቶ መዓርገ መላእክትን እንደ ጫማ ተጫምቶ የኖረ ነው ። እምድኅረ መስቀል አለ ፤ የገደልህ ገደልህ የበደልህ በደልህ የቀማህ ቀማህ ልቀቅ ብሎ እንበለ ፍትሕ አላደረገውምና ፤ ጨርቅ ታጥቆ ግንድ ተሸክሞ ተዋርዶ ነውና ። ወበድ ልወት ኮነ ኮነኔ እግዚእ ወአድኃነነ በፍትሕ ጽድቅ ወበ ፎትዕ እንዲል ።

በእንተ ዘተኃየለነ ዲያብሎስ ትካት ።

አምስት ሺህ አምስት መቶ ዘመን ዲያብሎስ ስለ ተበረታታብን ዲያብሎስን ከመጣ ብለው ከዚህ ይናገ ፍታል ። ዲያብሎስ ማለት የፍ ሥሩር ፤ ነድ ውዑይ ፤ ፈታዊ ማለት ነው ፤ የፍ ሥሩር አለ ፤ ለማሳት ይፋጠና ልና ። ነድ ውዑይ አለ ደዌ ትኩሳት እየሆነ ያማልና ፤ ፈታዊ አለ አምላክነትን ሲሻ ተገኝቷልና በሙንም ከዚህ አያይዘው ይናገሩታል ፤ ጋኔን ማለት ዕሩቅ ፣ ውዱቅ ማለት ነው ። ሰይጣን ማለት መስተዓርር መስተቃ

ርን ባላጋራ ማለት ነው ወወቀመ አዲርሃ ሰይጣን እንዲል ።

በዝንቱ ፤

አምስት ሺህ አምስት መቶ ዘመን ስለተበረታታብን ።

በእንተ ሕማሙ አርአየነ ሙስናሁ ፤

በሰውነቱ መከራ ተቀብሎ የዲያብሎስን ድል መነሣቱን አሳየን ። አንድም በዝንቱ በእንተ ሕማሙ በዚህ በመሰቀሉ በሰውነቱ መከራን ተቀብሎ የዲያብሎስን ድል መነሣቱን አሳየን ።

በቲኮ ኅምዘ ኅይሉ ሠጠጠ መሥገርቶ ።

ከባሕርዩ የምትነቃ መርዝን አጥፍቶ አሸከላውን ቆረጠ ፤ ነቅዓ ሐልዮ ናት ፤ ነቅዓ ሐልዮን በመርዝ መስላት መርዝ ከአካል አንድ ላይ የነካ እንደሆነ ተሠራጭቶ ሰውነትን ሁሉ ይጉዳል ። ነቅዓ ሐልዮም ከአንድ ከአዳም ተገኝታ ሰው ሁሉ ተጉድቶባታልና ወሶበ ኩነኔ ኃጢአት እምላዕላ አሐዱ ብእሲ ወዲዓኩሉ ተቀሥራ ባቲ እንዲል ።

ሠጠጠ መሥገርቶ የነቢዩን የገቢሩን ኃጢአት በመረብ መሰላት ። በመረብ ብዙ ዘመደ ዓሣት ይያዙ በታልና ። በነቢብ በገቢር ኃጢአትም ብዙ ሰው ተጉድቶበታልና ። ወሶበ ዓለወ አቡነ አዳም ኮነ ፍናዊሁ ለዓለም መብዕስ ወጉግጉፀ እንዲል ። አንድም በቲኮ ካልኩ ብሎ ኅምዘ ፤ ሠጠጠ ካልኩ ብሎ መሥገርቶ

አለ እንጂ ፤ ኃይሉን አድክሞ ጽነትን ፤ ጽነትን አጥፍቶ ቁራኝነትን ፤ ቁራኝነትን አጥፍቶ ፤ ነቅዓ ሐልዮን ፤ ነቅዓ ሐልዮን አጥፍቶ ፤ የነቢዩን የገቢሩን የነቢዩን የገቢሩን ፤ ኃጢአት አጥፍቶ ፍዳ ሞትን አጠፋ ሲል ነው ።

፩/ ወገጹ ዘፍጹም በጽልመት ፈርሃ ወደንገጸ ዲያብሎስ ።

፪/ ወዲያብሎስ ገጹ ዘፍጹም በጽልመት ሲል ነው ።

ፊቱ ጨለማን የተቀባ ዲያብሎስ ፤ ፈርሃ ፤ ጠረጠረ ፤ ደነገጸ ፤ ተሸበረ ፤ ይህ በ ፤ በግዕዝ ቦታ የገባ ነው ፤ አንተስ ኢቀባዕከኒ በዘይት ርእሰዩ ቀስተ የኖታን ኢተቀብዓት በቅብዕ ዘእንበል ደመ ቅቱላን ፤ ኦሪት ወነቢያት ሰበኩ በክርስቶስ ፤ ለምሁራነ ልብ በጥብብ እንዲል ። በግዓ ፍጹሜ እንዲል በግዓ ቅብዓት ሲል ፤ አንድም ፊቱ በጨለማ መዝጊያ የተዘጋ ዲያብሎስ ፈርሃ ፤ ጠረጠረ ፤ ደነገጸ ፤ ተሸበረ ። እራጽም መንገዳ ወአሐጽር ፍኖታ በሶክ ፤ ወራጸሙ አፈ አናብስት ወትተፈጸም አፉሃ ኩላ ዓመፃ እስመ ይትፈጸም አፍ ዘይነብብ ዓመፃ እንዲል ። አንድም ወገጹ ዘፍጹም በጽልመት ፊቱ በጨለማ የታተመ ዲያብሎስ ፈርሃ ፤ ጠረጠረ ፤ ደነገጸ ፤ ተሸበረ ። ጌታ ቀድሞ ዲያብሎስን ሲፈጥረው ሊቀ መላእክት ፤ አኃዜ መንጠላዕት ፤ ቅርብ እግዚአብሔር አድርጎ ፈጥሮት ነበረ ። ኃላግን ቀድሶ ቢሉት ቀድሱኝ ፤ ፍጡር ነህ ቢሉት ፤ ፈጣሪ ነኝ አለ ። ብርሃኑን ገፎ በብርሃኑ ቦታ ጨለማ አጉና

ጽፎ ፤ አንጦርጦስ አውርዶታልና ወህየንተ ብርሃን ዘመላእክተ ትፍሥሕት በአርአያ ሰይጣናዊት ርኩስት እንዲል ።

ርእዮ ብሁተ ልደት በሥጋ አምላክ በሲኦል ፤

ብሁተ ልደት አምላክ ርእዮ በሥጋ በሲኦል ሲል ነው ። በልደት የሠለጠነ አምላክን በኃል ተጥሎ በጨርቅ ተጠቅልሎ አይቶ ፈርሃ ፤ ጠረጠረ ፤ ደነገጸ ፤ ተሸበረ ፤ ይህ መወለዱ ካባቱ ጋራ ያስተካክለዋልና ፤ አንድም በዚህ ስም አብ መንፈስ ቅዱስ አይጠሩበትምና ። አንድም በዚህም ዓለም በወዲያም ዓለም ወልድ እየተባለ የሚኖር እሱ ነውና ። አንድም ብሕትወ ልደት ሲል ነው የልደት ብቸኛ የሚሆን ወልድን በኃል ተጥሎ በጨርቅ ተጠቅልሎ አይቶ ። ከዚህ ዓለም ልጅ ሲለይ ፤ የዚህ ዓለም ልጅ ፤ እናት አባት አንድ ካልሆኑ አይወለድም እሱ ግን ከአባት እንበለ እናት ከእናት እንበለ አባት ተወልዷልና አንድም የዚህ ዓለም ልጅ በዘርአ ሩካቤ ይወለዳል ፤ እሱ ግን እንበለ ዘርዕ እንበለ ሩካቤ ተወልዷል ፤ አንድም የዚህ ዓለም ልጅ ፤ ልጅ ተብሎ ኑሮ የወለደ ጊዜ አባት ይባላል ። እሱ ግን ለዘላለም ወልድ እንደተባለ ይኖራልና ። ሲኦል አለ ፤ ጉድጓዳውን መሬት ሁሉ ሲኦል ይለዋልና ። እግዚአ አውጽእካ እም ሲኦል ለነፍስየ ። ምድርኒ እንተ ኢትመልእ ማየ ገሃ ነም ይእቲ ወነሱ ዘተትሕተ እምድር መቃብር ውእቱ እንዲል ። ይህስ እንደምን ነው ቢሉ ጌታ ሊወለድ ኻያ

አራት ቀን ሲቀረው መካነ ልደቱን አስጠበቀ ጣዖታት ተሰበሩ ፤ አጋንንት ተባረሩ እኛንም የሚያኖረን አጣን ብለው ሂደው ላበጋዛቸው ለዲያብሎስ ነገሩ ፤ እሱም ቀድሞ ኢሳይያስ የሚባል ሰው ተነሥቶ ድንግል ትጸንስ ወትወልድ ወልድ ብሎ ትንቢት ቢናገር በምናሴ አድሬ በመጋዝ አስተርትሬ በኩላብ አስቅዬ አስገድዬው ነበር ። ያ ብላቴና ተወልዶ ይሆን? ያ ብላቴና ተወልዶ እንደሆን ወዮ ለኔ ወዮ ለናንት ። እስኩ ንዑ ዑሩኒ ብሎ ተሸክመው ይዘውት ወጡ ። ባራቱ ማዕዘን ዙረው አጥተውት ሲመለሱ በቤተ ልሔም የብርሃን ድንኳን ተተክሎ አዩ ። አይተው እንቅርባለን ቢሉ መላእክት ሐፀ እሳት ኩናተ እሳት ይዘው የማያስደርሷቸው ሁነዋል ። የኔ ገዳይ ዛሬ ገና ተወለደ ብሎ አዝምሮ ሸሽቷል ። ፈርሃ ፤ ጠረጠረ ፤ ደነገፀ ፤ ተሸበረ ። አንድም ርእዮ በሥጋ ብሁተ ልደት አለ ። ሰሚያ ሲል ነው አድንን ወልድየ ለርእዮ ሕልመ አቡክ ለርእዮ ሕልመ አቡሁ ገብአ ማቲ ሰላ ። ስምዒ ወለትየ ወርእዬ እንዲል ። በመስቀል በዕለተ ዓርብ በሥጋ ኤሉሂ ኤሎሂ ሲል ሰምቶ ፈርሃ ፤ ጠረጠረ ፤ ደነገፀ ፤ ተሸበረ ፤ ወአምላክ በሲኦል አምላክንም በአካለ ነፍስ ወደሲኦል ወርዶ ነፍሳትን ሲበዘብዝ አይቶ ፈርሃ ፤ ጠረጠረ ፤ ደነገፀ ፤ ተሸበረ ።

፩/ ወሪዶ ዘእምልዑላን ሰማያት ዘኢይትነገር ወሪዶ
፪/ ወሪዶና ወሪዶ አንድ ወገን ። ከሰማየ ሰማያት ወርዶ ከድንግል ተወልዶ በኃል ተጥሎ በጨርቅ ተጠቅ

ልሎ አይቶ ፈርሃ፤ ጠረጠረ፤ ደነገ፤ ተሸበረ፤ አንድም ወሪዶና ወሪዶን ለማውጣት ። ከሰማዩ ሰማያት ወርዶ ምንም ቢወርድ ርደቱ ዘአይትነገር መውረዱ የማይመረ መር ነው ።

ሕሊናው ዘአይትከፈል ።

የአብ ሕሊናው የማይለይ ነው ። አንድም የማይለይ የአብ ሕሊናው ነው ።

በአሐቲ ምክር ምስለ አቡሁ ሰማያተ ገብረ ።

ቢጽ በሌላት ሥልጣን ካባቱ ጋራ ሰማያትን ፈጠረ ምስለ አቡሁ አክሊሎሙ ለመላእክት ፤

ካባቱ ጋራ የመላእክት ክብራቸው ነው ። ከዚህ ዓለም ነገሥታት ሲለይ ፤ የዚህ ዓለም ነገሥታት ክብራቸው ዕብነ ሕንድኬ ነው ። አዕባነ ሕንድኬ ያበርህ ክብርተ አርእሱቲክሙ እንዲል ። የመላእክት ግን ክብራቸው እሱ ነው ።

ወለሊቃነ መላእክት ኃይል ።

የሊቃነ መላእክት ኃይላቸው እሱ ነው ። ከዚህ ዓለም ነገሥታት ሲለይ ፤ የዚህ ዓለም ነገሥታት ኃይላቸው ብዝኃ ሠራዊት ነው ፤ ኃይሉ ወክብሩ ለንጉሥ ብዝኃ ሠራዊት እንዲል ። የሊቃነ መላእክት ግን ኃይላቸው እሱ ነውና ። ከኃያልነታቸውም የተነሣ አንዱንም አንዱን መልአክ ወንሥአ አሐዱ መልአክ ኃያል ወጽ

ነፅ ዕብነ ዓቢዩ ከመ እንተ ማኅረፅ ወወገረ ውስተ ባሕር ይለዋልና ።

ለኃያላን አጽፍ ።

የሊቃነ መላእክት የብርሃን መጎናጸፊያቸው እሱ ነው ። ከዚህ ዓለም ነገሥታት ሲለይ ፤ የዚህ ዓለም ነገሥታት መጎናጸፊያቸው ካባ ላንቃ ፤ ወርቀ ዘቦ ግምጃ ነው ። የሊቃነ መላእክት ግን የብርሃን መጎናጸፊያቸው እሱ ነው ።

ወለአጋእዝት መንፈስ ።

የሊቃነ መላእክት ርቀታቸው እሱ ነውና ። ከዚህ ዓለም ነገሥታት ሲለይ የዚህ ዓለም ነገሥታት እንሠ ወር ባሉ ጊዜ ቅጽር ቀጽረው አጥር አጥረው ድንኳን ተክለው መጋረጃ ጥለው አዳራሽ ገብተው እልፍኝ ተከተው ነው ። የሊቃነ መላእክት ግን ርቀታቸው እሱ ነውና ከርቀታቸውም የተነሣ አንዱንም አንዱን መልአክ ወኃለፈ መልአክ በመልአክ ይለዋልና ። አንድም ምስለ አቡሁ ሰማያተ ገብረ፤ ካባቱ ጋራ ልዑላትን ትሑታትን አከበረ ። ምስለ አቡሁ አክሊሎሙ ለመላእክት ፤ ካባቱ ጋራ የቀሳውስት የዲያቆናት ክብራቸው ነው ። ወለሊቃነ መላእክት ኃይል የኤጲስ ቆጶሳትም ኃይላቸው እሱ ነው ። ለኃያላን አጽፍ ለጳጳሳትም ልጅነት እንዲቀበሉ ልጅነትን እንዲሰጡ የሚያደርጋቸው እሱ ነው ።

ወለአጋእዝት መንፈስ ።

ለሊቃነ ጳጳሳትም ምሥጢር እንዲተረጉሙ ኃይለ ቃል እንዲናገሩ የሚያደርጋቸው እሱ ነው ።

ዘእምቅድመ ዓለም መንግሥቱ ሰፋኒት ።

ቅድመ ዓለም የነበረች መንግሥቱ ምልዕት ናት ። አንድም ምልዕት የምትሆን መንግሥቱ ቅድመ ዓለም የነበረች ናት ።

ለቅዱሳን እዘዝ ።

ለቅዱሳን ጽንሐቸው እሱ ነው ። አንድም ዘእም ቅድመ ዓለም መንግሥቱ ሰፋኒት ። ቅድመ ዓለም የነበረች ልጅነቱ ፍጽምት ናት ። አንድም ፍጽምት የምትሆን ልጅነቱ ቅድመ ዓለም የነበረች ናት ። ለቅዱሳን እዘዝ ። ርእስ ብሎ በአልመስመራዊያ ያነበዋል ። የምእመናን በኩራቸው እሱ ነው ።

፯/ ሕሊናሁ ለአብ ዘኢይትረኩብ ፤

፯/ የአብ ሕሊናው የማይመረመር ነው ። አንድም የማይመረመር የአብ ሕሊናው ነው ።

ውእቱ ጥበቡ ለአብ ፤

የአብ ጥበቡ እሱ ነው ፤ በጥበብ አንድ ናቸው ፤ ጥበቡን ይሠራበታልና ።

ውእቱ ኃይሉ ።

የአብ ኃይሉ እሱ ነው በኃይል አንድ ናቸውና ኃይሉን ይሠራበታልና ።

ውእቱ የግኑ ።

እደ መዝራዕት ካለው ይፈታል ፤

ውእቱ ምክሩ ፤

ጥበቡ ካለው ይፈታል ።

ውእቱ ሕሊናሁ ፤

የአብ ሕሊናው እሱ ነው ። ሦስት ጊዜ ሕሊናሁ ይለ ቀድሞ ይህን ዓለም ካለመኖር ወደመኖር አምጥቶ ፈጥሮበታልና ፤ ኋላም አስቦ ዲያብሎስን ድል ነሥቶ ለዳምን አድናቦታል ። ኋላም አስቦ ይህን ዓለም ከመኖር ወደአለመኖር ወስዶ ያሳልፍበታልና ። ዳግመኛ ራሱ ቃል ሲሆን ለሁለቱ ሁሉ ቃላቸው ነውና ወልድሂ ቃሎሙ ለአብ ወለመንፈስ ቅዱስ ። ቃለ አብ ወቃለ መንፈስ ቅዱስ እንዲል ።

እደ መዝራዕት ዘአብ ከዊኖ እንከ ።

ሥጋም ቢሆን የአብ ቀኝ ክንድ ሁኖ ይኖራል ። አንድም እንግዲህ ይህ ሥጋ የአብ ቀኝ ክንድ ሆኖ ይኖራል ።

፯/ እንዘ ነአምን በሃይማኖቱ ንገኒ ከመ ውእቱ ብርሃን ፤

፯/ አንድነቱን ሦስትነቱን አምነን ብርሃን ዘእምብርሃን እንደሆነ እናምናለን ። አንድም ሥጋዊውን አምነን ።

ከመ ውእቱ ብርሃነ መድኃኒትነ ብሎ በእልመስ
ጠአግዖ ያነበዋል ። የድኅነታችን ምክንያት እንደ ሆነ
እናምናለን ። አፍኒ ዘየእምን ቦቱ ይገኝ ለመድኃኒት
ወኮሉ ሕሊና ይግነይ ለእግዚአብሔር እንዲል ። አን
ድም ብርሃን ዘእምብርሃን እንደሆነ ዐውቀን ወዲህም
በዓቂበ ሕግ እንገዛለን ።

ሕጽብተ መድኃኒት ።

የድኅነት መታጠቢያችን እሱ ነው ። ወይቄድሱ
ሥጋሆሙ ለእለ ረኩሱ ካለው ሲለይ፤ ያ ሥጋዊ ይህ
መንፈሳዊ፤ ያ፤ አፍአዊ ይህ ውሳጣዊ፤ ያ፤ ምድራዊ ይህ
ሰማያዊ ነውና ። ተሐጽቦስ ዘዝየ እኮ ዘሥጋ ዳዕሙ ዘነ
ፍሱ ወሕፁብ ሥጋን በማይ ንጹሕ እፎ ያነጽሕ ሕሊናን
እምግብር ምውት እንዲል ።

ምሥዋር ።

ራሱን በራሱ የሚሠውር ፤ ለሊከ ኪያክ አንጠላ
ዕከ ፤ ወለሊከ ብከ ተከደንከ ፤ ሥውር ብከ ዕበይከ
በኃይልከ እንዲል ። አንድም ጸድቃንን በክብር የሚሠ
ውር ። ወይሢውር ኅሩያን በደመና እንዲል ። አንድም
ከመከራ የሚሠውር ፤ እስመ ሠወረነ ወረድኦን እንዲል ።
አንድም ኅዩአንን በንስሐ የሚሠውር ። ከባቱ አበላ መፍ
ቀሬ ንስሐ ይለዋልና ።

ረድኤት ።

ከሁለት ባሕርይ አንድ ባሕርይ፤ ከሁለት አካል
አንድ አካል ሆኖ ሰውን የሚያድን ። መጽአ ወረድ

እሙ ለእለ ይትኤገሎሙ ሰይጣን ። እስመ በከመ አሕ
መምም ወበከመ አመከርም ክህለ ረድኤቶሙ ለሕሙ
ዕግን ፤ ወረድኦን በከመ ምክረ ፈቃዱ እንዲል ። አን
ድም ሰብአ ዓለምን የሚረዳ ፤ ሸፋጭ ለተነግበት ዳኛ
ላደላበት ዋስ ጠበቃ በመስጠት ፤ ዋስ ጠበቃ በመሆን
የሚረዳ እሱ ነውና ። በምግብ ጊዜ ሐሩር ላስቀረበት
በረድ ለመታበት አንበጣ ለበላበት ምግብ በመስጠት
የሚረዳ እሱ ነውና ። አንድም ባሕታውያንን የሚረዳ
ከፍትወታት ከእኩያት የሚረዳቸው እሱ ነውና ። በም
ግብ ጊዜ ዛፍ እንዲያፈራላቸው ቶራ እንዲታለብላቸው
የሚያደርግላቸው እሱ ነውና ። አንድም ሰማዕታትን
ሥቃይ በማቃለል የሚረዳ ፤ ጠል አውርዶ ፤ ነበልባል
አብርዶ ፤ አንበሳ አሰግዶ ፤ የሚረዳቸው እሱ ነውና ።
አንድም ዓላውያን ነገሥታት ዓላውያን መኳንንት ካሉ
በት ሂደው ምሥጢር እንዲተረጉሙ ፤ ኃይለ ቃል እን
ዲናገሩ የሚያደርጋቸው እሱ ነውና ።

ወመምህር ዘይትቃወም ለነ ።

ተከራክሮ የሚረታልን መምህር እሱ ነው ። በሠለ
ስቱ ምዕት አድሮ አርዮስን ፤ በሁለቱ መቶ ስቃውንት
አድሮ ንስጥሮስን ፤ በመቶ ሃምሳ ስቃውንት አድሮ መቅ
ዶንዮስን ፤ እስከ ምጽአት ድረስ በሚነሡ መምህራን
አድሮ እስከ ምጽአት ድረስ የሚነሡ መፍፍቃንን ተከ
ራክሮ የሚረታልን መምህር እሱ ነው ።

ዘየዓሢ ተወካሬ ።

መምህር ዘየዓሢ ትምህርቱን የሚገልጽ ያንን
 ዋጋ አድርጎ የሚቀበል ። የዚህ ዓለም መምህር የሆነ እን
 ደሆነ ይደልዎ አስቡ ለዘይትቀንይ ይለኛል ብሎ ደመ
 ወዙን እየተቀበለ እየበላ እየጠጣ ያስተምራል ፤ እሱ ግን
 የሚገልጽ እሱ ነውና ያንንም ዋጋ አድርጎ ይቀበላል
 ልና ። አንድም አካሉን ለተዋሕዶ የሚሰጥ ተወካሬ ያሰው
 ፍዳ ኃጢአቱን የሚቀበል ። በእንተ ኃጢአተ ሕዝብየ
 በጽሐ እስከ ለሞት ወበእንተ ዘተወሬየ ትእዛዘ ሕዝብ
 እንዲል ። አንድም ዘየዓሢ ሥጋውን ደሙን የሚሰጥ
 ዘበልዓ ሥጋየ ወሰትየ ደምየ ብሎ ተወካሬ ፤ ያንን ዋጋ
 አድርጎ የሚቀበል ተወካሬ መሥዋዕት ምስለ አቡሁ ወመ
 ንፈስ ቅዱስ ይለዋልና ። አንድም ዘየዓሢ ከባለጸንቶ
 ጋራ ሁኖ የሚሰጥ ፣ ተወካሬ በነዳያን አድሮ የሚቀበል
 ዘገበርክሙ ለአሐዱ እምእሉ ንዑሳን አጋው ሊተ ገበር
 ክሙ ይላቸዋልና ። እንግዲህ ወዲህ ተወካሬን ያስቀድማል።
 ተወካሬ የሰውን አሥራተ ጸሙን አሥራተ ጸሎቱን የሚ
 ቀበል ወአይትከሃል ያቅርቡ ፤ ወአምንተኒ ዘእንበለ
 በአራቅያጊሁ ለወልድ እንዲል ። ወዘየዓሢ በዚያ ዋጋውን
 የሚሰጥ አንድም ሰውን በሃይማኖት የሚቀበል ለዘመ
 ጽኑ ገቤየ ኢይሰድዶ ወኢያወጽኦ አፍኦ እንዲል ። ወዘ
 የዓሢ በዚያ ዋጋውን የሚሰጥ አንድም ሰውን በንስሐ
 የሚቀበል ኢይበለከ እስከ ስብእ አላ እስከ ሰብእ በበሳ
 ብእ እንዲል ። ወዘየዓሢ በዚያ ዋጋውን የሚሰጥ ።
 አንድም ሰውን በሞት የሚቀበል ፤ ትጉብእ ነፍስ ገብ

ፈጣሪሃ ወታቀድም ሰጊደ ለልዑል እንዲል ። ወዘየዓሢ
በዚያ ዋጋውን የሚሰጥ ።

ምጽንዓተ ቅጽርነ ።

ጽኑዕ አምባችን እሱ ነው ። አምባን በሦስት
 ነገር ያጸኑታል በበር ፤ በድር ፤ በላባ ፤ ፊት ለፊት ታይቶ
 የመጣውን በበር ይመልሱታል ፤ ተሠውሮ የመጣውን
 በድር ይመልሱታል ፤ በላይ የመጣውን በላባ ይመልሱ
 ታል ፤ ፊት ለፊት የመጣውን በበር እንደመመለስ ኢት
 ፍርሀምሙኬ ለእለ ይቀትሉ ሥጋክሙ ወለነፍስክሙስ
 ኢይክሉ ቀቲሎታ ፍርሀምሰ ለዘዞ ሥልጣን ከመ ይቅ
 ትል ነፍስ ወሥጋ ኅቡረ ውስተ እሳተ ገሃንም ብሎ ያጸ
 ናቸዋልና ። ተሠውሮ የመጣውን በድር እንደመመለስ
 ተዓቀቡ እምሐሳውያን ነቢያት እለ ይመጽኡ ገቤክሙ
 በአልባስ አባግዕ ወእንተ ውስጠሙ ተኩላት መሰጥ
 ብሎ ያጸናቸዋልና ። በላይ የመጣውን በላባ እንደመ
 መለስ ስምያን ስምያናንሁ ስኢለ ሰዓለ ሰይጣን የሐንፅክሙ
 ወየሐንፍጽክሙ ከመ አለስ ወአንሰ ሰአልኩ በእንቲአ
 ክሙ ኢይድክም ሃይማኖትክሙ አንተሂ ተመይጠክ ጸን
 አሙ ለአጋዊክ ብሎ ያጸናቸዋልና ።

ውእቱ ኖላዊ ።

በኅ ጠባቂያችን እሱ ነው ።

ኖላት አንቀጽ ፤

በር አማጋ ። በግን ከዱር ያውሉታል ማታ ሰብስ
በው ከአማጋ ያሰፍሩታል ከአማጋ በበር አድርገው

ወደ ጋጥ ያገቡታል ። ከዱር እንደ መሰብሰብ ሐዋርያት ምእመናንን ከሕዝብ ከአሕዛብ ከሀገር ከሀገሪት ከሐቃል ከሮቤት ሰብስቦዋቸዋል በአማጋ እንደማስፈር አሳምን ዋቸዋል በበር አድርጎ ወደ ጋጥ እንደ መግባት ወንጌ ልን አስተምረው አጥምቀው ለሥጋው ለደሙ አብቅተው ወደ መንግሥተ ሰማያት ያገቧቸዋል ለዚህ ሁሉ መደበኛ እሱ ነውና ።

ፍኖተ ሕይወት ፤

የሕይወት ጎዳና ። የሞት ጎዳና አለና ከዚያ ሲለይነው። ፈውስ ሲሳይ ፤

ሥጋው አዳኝ ምግብ ነው ።

መስቱ መኩንን ፤

ደሙ ግን ፈራጅ መጠጥ ነው ። አሁን ደሙ ብቻ የሚፈረድ ሥጋው የማይፈረድ ሁኖ አይደለም ። በአክብርዎ ፍርሀዎ በፍርሀዎ አክብርዎ እንዳለ ። ሁሉም በሁሉ አለ ። ሥጋውም ይፈርዳል ደሙም ይፈርዳል ። እንዲፈርድስ ለማጠየቅ መንሱትኬ በሊዓ ሥጋሁ በድፍረት ወተመጥዎተ ደሙ ዘእንበለ ኃፍረት ወለእመ ኢያእመሪ ሥጋ እግዚእነ ኢኮነ ንጹሐ ነፍሱ በልዓ ደይኖ ወመቅ ሰፍቶ ለርእሱ ይላል ። አንድም መስቱ መኩንን ብሎ ያነብ በዋል የፈራጅ መጠጥ ሲል ነው ። ጌታ ጽምዓ ነፍስ ይለ ፍላገው ብሎ ይሰጣቸዋልና ። አንድም ቄሱ ቅድሳት ለቅዱሳን ብሎ ይሰጣቸዋልና ። አንድም ሰውየው በቅቻ ለሁ ልቀበል ብሎ ተፈርዶ ይቀበለዋልና ።

፪

፩/ ነአምን ሕማሞ ለዘኢየሐምም ።

እስካሁን ድረስ አምስቱን አዕማዶ ምሥጢር እየተናገረ መጥቶ ነበር ። ዘቅድመ ሀሎ ብሎ ምሥጢረ ሥላሴን፤ ዘመጽአ ብሎ ምሥጢረ ሥጋዌን ፤ ሕጽበተ መድኃኒት ብሎ ምሥጢር ጥምቀትን፤ ፈውስ ሲሳይ ብሎ ምሥጢረ ቅዱርባንን ፤ ወተንሥአ ብሎ ምሥጢረ ትንሣኤን፤ ከዚህም በኋላ ይህንን እየመላለሰ ይሑዳል እንጂ ሌላ ነገር አያገባበትም ፤ ነአምን ሕማሞ ለዘኢየሐምም ፤ በአምላክነቱ የማይታመም በሰውነቱ የታመመ የሱን ሕማሙን እና ምናለን ።

ዘተወልደ በሥጋ ዘኢይትወለድ ።

በአምላክነቱ የማይወለድ በሰውነቱ የተወለደ የሱን ሕማሙን እናምናለን ፤ በሰውነት እንጂ በአምላክነቱ አትወልደውምና ። አኮ ወልደ ማርያም በመለኮቱ ዘእንበለ ዳዕሙ በትስብእቱ እንዲል ። አንድም ከአምስት ሽሀ አምስት መቶ ዘመን አስቀድሞ ያልተወለደ አምስት ሽሀ አምስት መቶ ዘመን ሲፈጸም የተወለደ ፤ አይሁድ ካይላ ፈላሻ እንደገና ይወርዳል ይወለዳል የሚሉት እንግዲህ ወዲህ የማይወርድ የማይወለድ እስላም ተንባላት አላህ አንድ ነው አይወርድም አይወለድም የሚሉት

አምስት ሸህ አምስት መቶ ዘመን ሲፈጸም መጥቶ የተ
ወለደ የሱን ሕማሙን እናምናለን ።

መዊቶ ሕያው ወልደ አብ ፤

የአብ የባሕርይ ልጅ ሙቶ ሳለ ሕያው ነው አንድም
መዊቶ ሐይወ ፤ ሙቶ ተነሣ ።

ተገምረ ዘኢይትገመር ፤

የማይታመመው ታመመ ትላለህ ይህ እንደምን
ይሆናል ትለኝ እንደሆነ የማይወሰነው እንጂ ተወሰነ ፤
የማይወሰነው ከተወሰነ የማይታመመውም ታመመ በል ።

ዘኃጢአተነ ነሥኦ እንዘ አልቦ ኃጢአት ።

በባሕርይ ኃጢአት ሳይኖርበት የኛን ኃጢአት የተ
ቀበለ ነው ። ተኖለቁ ምስለ ጊጉያን እንዲል አንድም ፍዳ
ኃጢአታችንን የተቀበለ ነው ወበእንተ ኃጢአተ ሕዝብየ
በጽሐ እስከ ለሞት ወበእንተ ዘተወፈየ ትእዛዘ ሕዝብ
እንዲል ።

መዊቶ ሐይወ ።

ሙቶ ተነሣ ፤ አንድም መዊቶ ሕያው ሙቶ ሳለ
ሕያው ነው ።

፱/ እምሰማያት እምኅብ አብ አይኅዳ ፤

በጌትነት ካለ ከአብ ወደዚህ ዓለም መጣ ፤ አንድም
ከሰማያት ከአብ ወደዚህ ዓለም መጣ ፤ አንድም እምሰማ
ያትና እምኅብ አብ አንድ ወገን ከአብ አንድነት ወደዚህ
ዓለም መጣ አለ ። ከልዕልና ወደ ትሕትና ከምልዓት ወደ

መወሰን ከርቀት ወደ ግዘፍ መጣ ተወለደ ሲል ነው ።
ተወለደ ሲል ተሰብኦ ተሰገወ ወረደ አይኅዳ ይለዋል ።

በሕማማተ ሥጋሁ ቤዘወነ ።

መጥቶ በሰውነቱ መከራ ተቀብሎ አዳነን ።

ወደሞ ክቡረ መንፈስ ሕይወት ።

ሕይወተ መንፈስ ሲል ነው ።

ወቅድሳተ መንፈስ ወሀበነ ።

የነፍስ ክብር የነፍስ ሕይወት የሚሆን ክቡር ደሙ
ንም ሰጠን ፤ አንድም በእልመስመላግያ ወመንፈስ ቅድ
ሳት ብሎ ያነበዋልና ብሎ ሀብተ ንጽሕ ሀብተ ክብር
የሚሆን ሥጋውንም ሰጠን ።

ወማየ መንጽሐ ዚእነ ።

ማየ መቀረርንም ሰጠን ይህንንስ ከመ ኢይንጥብ
እምአፍ ይለዋልና ብሎ ማየ ገቦን ሰጠን ።

፲/ ዘያበርህ ውስተ አልባቢሆሙ ለእለ ይፈርህዎ ፤
በሥጋቸው ይቀስፈናል በነፍሳቸው ያጠፋናል ብለው
ፈርተው በሚያመልኩት አድሮ ዕውቀት የሚገልጽላቸው
እሱ ነው ። ሶበ አኮ በፍርሃተ ይስሐቅ እንዲል ።

እስመ ምስሌሆሙ ለዝላፉ ሀሎ ።

ለዘለዓለሙ ፈጽሞ አድርባቸው ይኖራልና ዝንቱ
ፀሐይ ዘበእንቲአሁ ይቤ አሞንዮስ ለባሴ አምላክ ለቅዱ

ሳን ቦሙ አሐዱ ጥሪት መዓልተ ወሌሊተ ከመ ዚአሆሙ እንዲል ፤

ዘረሰየነ ነኪራነ እምኹሉ ፍኖተ ሰይጣን ።

ከሰይጣን ሥራ ልዩ ያደረገን እሱ ነው ለሰይጣን ምን ጎዳና አለውና እንዲህ አለ ቢሉ እሱ የሚኖርበት ክህደት ፤ ሰውን የሚወስድበት ኃጢአት ነውና ። አንድም ከሁሉስ ምን አጥቶለት እሱም በኃጢአት በክህደት ይኖራል ሰውንም ወደ ኃጢአት ወደ ክህደት ይወስዳል በምን ዐውቆ ቢሉ ቁራኝነት ሲቀር አይቶ

ሐዳፊ ነፍሳት ፤

የነፍሳት መምህራቸው እሱ ነው ። እለሰ አልበሙ ሐዳፍ ይወድቁ ከመ ቁፅል ፤ ዘሰ አጥረዮ ሐዳፊ የአምር ምሳሌ ወሥውረ ነገረ እንዲል ። አንድም በመስቀል ትር ክዛው ባሕረ ገሃነምን እየቀዘፈ ነፍሳትን የሚያሻግር እሱ ነው ። ንዑ ነሐድፍ እንዲል ። አንድም አምስት ሺህ ከአምስት መቶ ዘመን በገዛተ ነፍስ የነበሩትን ነፍሳት የሚያድሳቸው እሱ ነው ። ሐድሬዮ እንዲል ትግሬ ። ሐዳሴ ነፍሳት የሚል አብነት ይገኛል ትርጓሜው አይለወጥም ።

ዘቦቱ ሁልነ ንትዌከል ዘንተ አምላክ ።

አብን የምናምንበት እሱ ነው ። አንድም ዝንቱ አምላክ ብሎ ይህ የምናምንበት አምላክ ነው ፤ አንድም የምናምንበት አምላክ ይህ ነው ።

ከዊኖ እምቅድሙ ዓለም ምስለ አብ ።

ዘሀሎ ሲል ነው ቅድመ ዓለም ከአብ ጋራ ባንድ ነት ሳለ ።

ርእዮ ለዓለም በማዕሠረ ኃጢአት እንዘ ይትኃጉል ።

ሰው በኃጢአት ፍዳ ተይዞ ሲጎዳ አይቶት ።

በኃይለ ጥበቡ አርጭ ይትከየድ ።

በጥበቡ ባመጣው ግብር አርጭ ዲያብሎስ ድል ይነሣ ዘንድ ።

በኢያለምሮ ጌኃይ ለሞት ተቀንዮ ።

ኃጢአት ሳይሠራ ሞቶ ። አንድም ቅድመ ዓለም ከአብ ጋር ባንድነት ሳለ ዓለም በኃጢአት ፍዳ ተይዞ እንደተገቡዳ ዐውቆ አርጭ ዲያብሎስም በጥበቡ ባመጣው ግብር ድል እንዲነሣ ዐውቆ ኃጢአት ሳይሠራ ሞተ ። ወበ እንተ ኃጢአተ ሕዝብዩ በጽሐ እስከ ለሞት እንዲል ።

፲፩/ ፈቂዶ ይፈውስ ትዝምደ ሰብእ ።

ባሕርዩ ሰብእን ነገደ ሰብእን ሊያድን ወዶ

ተገምረ በማገፀነ ድንግል ተኃቢኦ ለሁሉ ኃይል እለ በሰማያት ማገደር ፤

ማገደራት ባለ በቀና ነበር ። መጽሐፍ ምሥጢር ይጠነቅቃል እንጂ አንድና ብዙ ሴትና ወንድ ሩቅና ቅርብ አይጠነቅቅምና እንዲህ አለ በሰማያዊ ቤቱ ካሉ መላእክት ተሠውሮ በድንግል ማገፀን ተወሰነ ። ወአልቦ ለዘአእመረ እምእለ ሀለው ውስተ አርያም ምሥጢር

ምጽአቱ ለቃል መልአክኒ ኢያሌመረ ዕለተ ትስብእቱ ለቃል እንዲል ምነው እስከ ምጽንዓት ሐምስ ሚካኤል ተለውቱ እንዲል በአምሳለ ሊቀ ካህናት እስከ አምስተ ኛው ሰማይ ተከትሎት ሔደ ይል የለም ቢሉ ። የደረሰ በትን ስላላወቀ ነው ።

ወለእለ ይትቃወማ ኃይል በኢያእምሮ ሠወሮሙ ። ሥልጣኑን የሚቃወሙ አጋንንትንም ባለማወቅ ሠወራቸው ። ዐውቀው ቢሆን የሰውን ሁሉ ጽንሰ ያውኩ ነበርና ። አንድም ለእለ ይቃወማ ሲል ነው ። በቅዳሴ ጸንተው የሚኖሩ መላእክትንም ባለማወቅ ሠወራቸው ። ተከፍለው ያላወቁ አሉና ።

ሥጋ ለብሰ ዘይማስን ወዘኢይማስን ። ዘይማስን ሥጋን ዘኢይማስን ነፍስን ተዋሐደ አንድም ዘኢይማስን መለኮት ዘይማስን ሥጋን ተዋሐደ ። አንድም ዘይማስን ዘኢይማስን ሥጋን ተዋሐደ ። ሐተታ በቀደመ ግብሩ ዘይማስን በኋላ ግብሩ ዘኢይማስን አለው ።

ለሥጋ መዋቲ ረሰዮ ዘኢይማስን ፤ የመዋቲ ያዳም ሥጋን ። አንድም መዋቲ ሥጋን የማይሞት አደረገው ።

ዘበአርዓያ ሥጋ ዘመዋቲ አዳም ። የመዋቲ አዳም በሆነ ሥጋ ባሕርይ ያለ ሞትን የሚሞት ሥጋን የማይሞት አደረገው ። አንድም ለሥጋ መዋቲ ረሰዮ ዘኢይማስን ። የሚለወጥ አዳም ሥጋን አን

ድም የሚለወጥ ሥጋን የማይለወጥ አደረገው አንድም ዘበአርዓያ ሥጋ ዘመዋቲ አዳም የሚለወጥ አዳም በሆነ ሥጋ ባሕርይ ያለ መለወጥን የሚለወጥ ሥጋን የማይለወጥ አደረገው ።

አርዓያ ዘኢይማስን ዘቦቱ በአርዓያ ዘይማስን ተነሥተ። የማይለወጥ ባሕርይ ያለው መለኮት መለወጥ ባለው ባሕርይ ሞተ ። ንሥትዎ ለዘንቱ ቤተ መቅደስ እንዲል ። አንድም የማይለወጥ ባሕርይ ያለው ዲያብሎስ መለወጥ ባለው ባሕርይ ድል ተነሣ ። ወነሰቶሙ ለኃያላን እምና ብርቲሆሙ እንዲል ።

፲፫/ ወትእዛዛተ ጽድቅ በወንጌል መጠወ ። ፲፫/ ደገኛውን ትእዛዝ በወንጌል ሰጠ ። ደቂቅየ ተፋ ቀሩ በበይናቲክሙ ብሎ አንድም ዘአምነ ወዘተጠምቀ ይድገን ዘበለዐ ሥጋየ ወስትየ ደምየ ብሎ ፤ አንድም ጽንዑ ጸስመ እነ ሞዕክዎ ለዓለም ብሎ እንደበነ ባላገር ፤ በነ ባላገር መዲውን አይቶ በዚህ ግቡ ይላል ጌታም ድል የሥቶ ድል ንሡ አለ

ዘውእቱ ጸዋዒ ። ጌታ ቢሉ ወደ ወንጌል ፤ ወንጌል ቢሉ ወደ ጌታ ወርቶ የሚያደርስ ።

ዘበመንግሥት ንሕየው ተምሂረነ ። በወንጌል ያለውን ተምረን በወንጌል ጸንተን እን ፍር ዘንድ አንድም ዘተምሂረነ ንሕየው በመንግሥት

ወንጌልን ተምረን በመንግሥተ ሰማያት ጸንተን እንኖር ዘንድ ፤

ወበውእቱ ወንጌል ማእሠረ ሰይጣን ተበትከ ፤

በዚኸውም ወንጌል የሰይጣን ቁራኝነት ጠፋ ተነደገ ለከ ኃጢአተክ ፤ ተነደገ ለከ ኃጢአተክ ፤ ሁር ሃይማኖትክ አሕዩወተክ እያለ ።

ከመ አሞት ሕይወተ ንትካፈል ወእምነ ኢያእምሮ ልቡና ንንግእ ።

ከሞት ወጥተን ሕይወትን እንታደል ዘንድ ከድን ቊርና ወጥተን ዕውቀትን ገንዘብ እናደርግ ዘንድ ደገኛ ውን ትእዛዝ በወንጌል ሰጠ ። ውእቱሂ ማንሻ አንድም ከሞት ወጥተን ሕይወትን መታደላችን ከድንቊርና ወጥተን ዕውቀትን ገንዘብ ማድረጋችን ።

፲፬/ ውእቱሂ ከዊኖ ሰብአ ወልደ እግዚአብሔር አምላክ ዘተወልደ እምአዳም መዋቲ ።

፲፭/ ከመዋቲ አዳም የተወለደ ወልደ እግዚአብሔር አምላክ ሰው ቢሆን ነው ።

በአምሳሉ ተሰዊጦ ነሥአ ዘቀዳሚ ።

ንግበር ሰብአ በአርዳያን ወበአምሳሉን ያለውን ሥጋ ተዋሕዶ ጥንተ አምላክነቱን ገንዘብ አደረገ ተውሀቦ ለእግዚአብሔር ቃል በሰብእናሁ ስም ዘበሀላዊሁ ይሰመይ እንዲል ። አንድም በአዳም አምሳል ሥጋን ተዋ

ሕዶ ጥንተ አካልን ገንዘብ አደረገ ። ሕፃናት በሚጸነሱ በት አካል እርሱ ባወቀ ነው ። ተሥዕለ በጥንተ አካል እንዘ ይትዋሐድ ቃል ምስለ ሥጋ እንዲል ። አንድም በዲያብሎስ አምሳል ሥጋን ተዋሕዶ ጥንተ ጥሪቱ አዳምን ገንዘብ አደረገ ሕሱም አርአያዩን ፤ ጸሊም ገጹን ገልጮ የሔድሁ እንደሆነ የማያውቅብኝ የለም ? ብሎ በሥጋ ከይሲ ተሠውሮ መጥቶ አዳምን እንዳሳተው ፤ እርሱም ባሕርየ መለኮቲን ገልጮ የሔድሁማ እንደሆነ ያውቅብኛል ብሎ በሥጋ ብእሲ ተሠውሮ መጥቶ ዲያብሎስን ድል ነሥቶታልና ። ወበከመ ኮነ ተኃብዓ ሰይጣን ውስተ ሥጋ ከይሲ በጉሕሉቱ እስከ ተሠልጦ ወጸንዐ ላዕለ ፍጥረትን እምቀዲሙ ከማሁ ኮነ ድንነትን በተሠውሮተ ቃለ እግዚአብሔር ዲበ ዘመድነ እንዲል ።

ለተወልዶ ተጸንሰ ብእሴ ።

ሰው ሁኖ ለመወለድ ተጸንሰ ። እንደ ማድጋ ውኃ እንደ መስኖ ውኃ ገብቶ ወጣ የሚሉ መናፍቃን አሉና አንድም ለተወልዶ ተጸንሰ ብእሲ ብእሴ ጌታ ለመወለድ ተጸንሰ አጥንት ሁኖ ደም ሁኖ መቅረት አለና ።

፲፮/ ዘውእቱ አምላክ ዘበአማን ።

፲፯/ ብእሲ ብሎት ነበርና በስልት እንዳይሔድበት ዕፋቅ ብእሲ እንዳይልበት ብእሲም ያልኩት የባሕርይ አምላክ ነው ።

ዘበነቢያት አቅደመ ተዓውቆ ።

የባሕርይ አምላክነቱን አስቀድሞ በነቢያት ያናገረ በቀዳሚ ገብረ እግዚአብሔር ሰማየ ወምድረ አኮሁ አንተ ትቤ እግዚአ አመ ፈጠርካሃ ለምድር እዴያ ሳረረታ ለምድር ወየማንዩ አጽንኦቶ ለሰማይ ሰማይኒ መንበርየ ወምድርኒ መከየደ እገርየ አየኑ ቤተ ተሐንፁ ሊተ ለማንደርየ ወአየኑ መካነ ለምዕራፍየ አኮኑ እደውየ ገብራ ዘኩሎ ብሎ ፤

ወበሐዋርያት ተሰብከ ።

የባሕርይ አምላክነቱን በሐዋርያት ያናገረ አንሰ እሚህረክሙ ከመ ታምልክዎ ለእግዚአብሔር ዘገብረ ዓለመ ወምድረ ወኩሎ ዘውስቴቶሙ እንዲል ።

ወእመላእክት ተአኩተ ።

የባሕርይ አምላክነቱን በመላእክት አስቀድሞ ያናገረ ። ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ እግዚአብሔር ጸባዎት ፍጹም ምሉዕ ሰማያተ ወምድረ ቅድሳተ ስብሐቲክ እንዲል ።

ወእምነብ ኩሎ ተሰብሐ ።

በሁሉ ዘንድ የተመሰገነ ። አንድም ወእምአበ ኩሎ ተሰብሐ ከሁሉ አባት ከአዳም ዘንድ የተመሰገነ ። አንድም ሥጋዌውን በነቢያት ያናገረ ፤ ናሁ ድንግል ትጸንስ ወትወልድ ወልደ ፤ ወነገርነሂ ከመ ሕፃን ወከመ ሥርወ ዘውስተ ምድር ጽምዕት ጽጌ አስተርአየ በውስተ ምድርነ እንዲል ። በሐዋርያትም ያናገረ ቃል ሥጋ ኮነ ተብሎ ፤ ወስተ ኩሎ ምድር ወጽኦ ነገሮሙ ወእስከ አጽናፈ ዓለም በጽሐ ነቢዮሙ እንዲል ። በመላእክትም ያናገረ

ስብሐት ለእግዚአብሔር በሰማያት ወሰላም በምድር ሥምረቱ ለሰብእ እንዲል ። ወእምነብ ኩሎ ተሰብሐ ፤ ከሁሉ ዘንድ የተመሰገነ አንድም ወእምአበ ኩሎ ሁሉን በፈጠረ በአብ ዘንድ የታወቀ የተነገረ አንድም ወእም አብ ኩሎ ተሰብሐ ታይቶ መግዛትን ታይቶ መፍረድን ሁሉ ካባቱ ዘንድ ገንዘብ ያደረገ በሰውነቱ የሠራውን ሁሉ ተሰብሐ ይለዋል ወእንበይነ አቅመ ትሰብእት ይትበሀል ከመ ውእቱ ተሰብሐ እንዲል ።

፫

፲፮/ ተሰቅለ በእንቲአነ ፤

፲፯/ ለኛ ብሎ ተሰቅለ ሐተታ ስቅለተ ሥጋ ነው ቢሉ እንደ ሁለት ወንበዴዎች ስቶ እንደ ሰማዕታት ዕሤት ሽቶ አይደለምና ለኛ ብሎ ተሰቅለ አለ ፤ ስቅለተ ሕሊና ነው ቢሉ የተመቸ ጥቅም ያለበት ነውና ።

ወበመስቀሉ ኮነ ሕይወትን ጽንዕነ ቤዛነ ።

በመስቀሉ ጽንዕነ ቤዛነ ሲል ነው ጽንዓችን ቤዛችን በሚሆን በመስቀሉም በመስቀሉ ሕይወታችን ተደረገልን አንድም ወጽንዕነ ቤዛነ ጽንዓችን ቤዛችንም ተደረገልን ።

ዘውእቱ ምሥጢር ኅቡዕ ፍሥሐ ዘአይትዌዳዕ ዘቦቱ ። ይኸውም የማይፈጸም ተድላ ደስታ ያለበት ረቂቅ ምሥጢር ነው ። መሌሊተ ሥጋ ሲሰቀል ሲቸነከር አይቶ

መሌሊተ መለኮት አብሮ ተሰቀለ ተቸነከረ ማለት ረቂቅ ምሥጢር ነውና ። ኦ አእዳው እለ ለሐኳሁ ለአዳም እፎ ተቀነዋ በቅንዋተ መስቀል ። ኦ አእጋር እለ አንሶስዋ ውስተ ገነት እፎ ተቀነዋ በቅንዋተ መስቀል እንዲል ። ስቅለተ ሕሊና ነው ቢሉ ጎቡዕ የተመቸ፤

፲፯/ ሆሉ ነፍስ ፍትወተ ሰብእ ያርጎቅ እምእግዚ አብሐር አይክል ።

ሰው ሁሉ ሥጋዊ ፈቃድ የሚሻ ሰውነቱን ከእግዚአብሔር ይለይ ። ቆርጦ ይጣል ማለት አይደለም ግብ ፍን ይተው ስል ነው ። ይጽላእ ነፍሶ እንዲል ። አንድም ሰው ሁሉ ሥጋዊ ፈቃዱን ከእግዚአብሔር ያርቅ ። ሥጋዊ ፈቃዱን ከእግዚአብሔር ካላረቀ ፍሥሐ ዘኢ ይተዌዳዕ ዘቡቱ ያለውን ማግኘት አይቻለውምና ። አንድም አይክል ያርጎቆ ።

ኪያሃ እንዘ ትዕውር ወትረ፤

ሰው ሁሉ እሷን ተዘክሮተ መስቀልን ይዞ ከተገኘ ሥጋዊ ፈቃዱ ከእግዚአብሔር ሊለየው አይቻለውም ። ካልሰረቀ ካልቀማ ድምበር ካላረረሰ ቢያርስ ቢቆፍር ቢነግድ ለምግብ ሥጋ ታዘለና ።

ዛ ይእቲ ስብሐት ፤ ይህችውም ደግ ክብር ናት ። ፍቅር እምእግዚአብሔር ኢታሴሰል ።

ሰውን ከእግዚአብሔር የማትለይ አንድም ኢታሰ ስል እስዋ ከእግዚአብሔር የማትለይ ፍቅር ናት መስቀሉን ማሰብ ተሰቃዩን ማሰብ ነው ።

፲፰/ ወበእላ ከፍፍር ያታ ነገር ኢይትከሃል ጥንቁቀ ።

በሊሀ ከፍፍር ያምስቱን አዕማደ ምሥጢር ስልት ስልታቸውን ለይቶ ጠንቅቆ መናገር አይቻልም አንድም ወበእላ ከፍፍር ያታ ። መንታ በሚሆኑ በላይና በታች ባሉ በነዚህ ከፍፍር አምስቱን አዕማደ ምሥጢር መናገር አይቻልም

ዘእምትካት ጎቡዓ ኮነ

ቀድሞ ረቂቅ ምሥጢር ነበረና

ይእዚሰ ክሙተ ምሥጢረ ኮነ ለምእመናን

ዛሬ ግን ለምእመናን የጎላ የተረዳ ምሥጢር ሁኗልና ፤ ምንም ቢሆን ኢይትከሃል ጥንቁቀ

አኮ ከመ ይትረዳይ እላ ከመ ይትሐሰይ ፤

ይእዚሰ ክሙተ ምሥጢረ ኮነ ፤ ለምእመናንም ብለን ብንል በዓይነ ሥጋ ሊታይ አይደለም ፤ በዓይነ ሕሊና ሊታሰብ ነው እንጂ ።

ውእቱ ዝንቱ መስቀል ።

ዛ ይእቲ ስብሐት ። ፍቅር እያለ ሲያንድዳት መጥቶ ነበረና ይኸውም መስቀል ነው ብሎ ገለጸው ።

ወቦቱ ንትመካህ ከመ ንሰብሐ ።

እንሰግድለት ዘንድ የምናክብረው እናክብረው ዘንድ የምንመካበት መስቀል ነው ። በሁለቱ ወንበዶች

መሌሊት መለኮት አብሮ ተሰቀለ ተቸነከረ ማለት ረቂቅ ምሥጢር ነውና ። ኦ አእዳው እለ ለሐኪህ ለአዳም እፎ ተቀነዋ በቅንዋተ መስቀል ። ኦ አእጋር እለ አንሶስዋ ውስተ ገነት እፎ ተቀነዋ በቅንዋተ መስቀል እንዲል ። ስቅለተ ሕሊና ነው ቢሉ ኅቡዕ የተመቸ ፤

፲፯/ ዙሉ ነፍስ ፍትወተ ሱበእ ያርገቅ እምእግዚ አብሐር አይክል ።

ሰው ሁሉ ሥጋዊ ፈቃድ የሚሻ ሰውነቱን ከእግዚአብሔር ይለይ ። ቆርጦ ይጣል ማለት አይደለም ግብ ፍን ይተው ሰል ነው ። ይጽላእ ነፍሱ እንዲል ። አንድም ሰው ሁሉ ሥጋዊ ፈቃዱን ከእግዚአብሔር ያርቅ ። ሥጋዊ ፈቃዱን ከእግዚአብሔር ካላረቀ ፍሥሐ ዘኢ ይተዌዳዕ ዘቡቱ ያለውን ማግኘት አይቻለውምና ። አን ድም አይክል ያርገቆ ።

ከያየ እንዘ ትዕውር ወትረ ፤

ሰው ሁሉ እሷን ተዘክሮተ መስቀልን ይዞ ከተገኘ ሥጋዊ ፈቃዱ ከእግዚአብሔር ሊለየው አይቻለውም ። ካልሰረቀ ካልቀማ ድምበር ካላፈረሰ ቢያርስ ቢቆፍር ቢነግድ ለምግብ ሥጋ ታዟልና ።

ዛ ይእቲ ስብሐት ፤ ይህችውም ደግ ክብር ናት ። ፍቅር እምእግዚአብሔር አታሰሰል ።

ሰውን ከእግዚአብሔር የማትለይ አንድም አታሰ ስል እስዋ ከእግዚአብሔር የማትለይ ፍቅር ናት መስቀ ሉን ማሰብ ተሰቃዩን ማሰብ ነው ።

፲፰/ ወበእላ ከፍፍር ያታ ነገር አይትከሃል ጥን ቁቀ ።

በሊሀ ከፍፍር ያምስቱን አዕማደ ምሥጢር ስልት ስልታቸውን ለይቶ ጠንቅቆ መናገር አይቻልም አን ድም ወበእላ ከፍፍር ያታ ። መንታ በሚሆኑ በላይና በታች ባሉ በነዚህ ከፍፍር አምስቱን አዕማደ ምሥጢር መናገር አይቻልም

ዘእምትካት ኅቡዓ ኮነ

ቀድሞ ረቂቅ ምሥጢር ነበረና

ይእዚሰ ከሙተ ምሥጢረ ኮነ ለምእመናን

ዛሬ ግን ለምእመናን የጎላ የተረዳ ምሥጢር ሁኗ ልና ፤ ምንም ቢሆን አይትከሃል ጥንቁቀ

አኮ ከመ ይትረዳይ አላ ከመ ይትሐለይ ፤

ይእዚሰ ከሙተ ምሥጢረ ኮነ ፤ ለምእመናንም ብለን ብንል በዓይነ ሥጋ ሊታይ አይደለም ፤ በዓይነ ሕሊና ሊታሰብ ነው እንጂ ።

ውእቱ ዝንቱ መስቀል ።

ዛ ይእቲ ስብሐት ። ፍቅር እያለ ሲያንድዳት መጥቶ ነበረና ይኸውም መስቀል ነው ብሎ ገለጸው ።

ወቦቱ ንትመካህ ከመ ንሰብሐ ።

እንሰግድለት ዘንድ የምናከብረው እናከብረው ዘንድ የምንመካበት መስቀል ነው ። በሁለቱ ወንበዶች

መስቀል አንመካምና ፤ ጽድቅን በዘተላጸቀ ወበዘተቃረበ ይደሉኑ ከመ ይሰባሕ ስብሐተ እንተ ትደሉ ለእግዚአብሔር እንዲል ።

፲፱/ ወቦቱ እለ ይጠመቁሂ ምእመናን ፍጹማን ። በዚህ መስቀል አምነው የሚጠመቁ ሰዎችም ምእመናን ፍጹማን ናቸው ። አንድም በዚህ መስቀል አምነው ተጠምቀው ምእመናን ፍጹማን የሚሆኑ ሰዎች ።

እምነሉ ዘተነግረ ዘያስተርኢ ዘኢኮነ በአማን አድኃኑ ነፍሶሙ ፤

ዕጌሁ ዘኢይነውም ፤ እሳቱ ዘኢይጠፍዕ ተብሎ ከተነገረ ፤ የሚታይ ካይደለ ሁሉ በውነት ሰውነታቸውን አዳኑ ። አንድም በእልመስጦአግያ እምግባራት ኃላፊያት ይለዋልና ብሎ ዕጌሁ ዘኢይነውም እሳቱ ዘኢይጠፍዕ ተብሎ ከመነገሩ የተነሣ ዘያስተርኢ ዘኢኮነ በአማን ፤ በውነት ቀዋሚ ካይደለ ነገር ሁሉ ሰውነታቸውን አዳኑ አለ ከፍትወታት ከእኩያት ነው ።

፳/ በዝንቱ እለ ትጸንዑሂ ሕቱ ርእሰክሙ ፤

፳/ በዚህ መስቀል አምናችሁ ጸንታችሁ የምትኖሩ ሰዎች ሰውነታችሁን መርምሩ ።

አጽምሙ አዕዛኒክሙ ወእለ ይትረከያ አፁሩ አዕ ይንቲክሙ እለ በገሃድ ፤

ጆሯችሁንም ከመሰማት ከልክሉ በአፍአ ያለ ዓይናችሁንም ከማየት ከልክሉ ፤ አሁን ዓይናችሁን አጥፋ

ጆሯችሁን አደንቁሩ ማለት አይደለም ሰምታችሁ አልሰማንም አይታችሁ አላየንም በሉ ሲል ነው እንጂ ። ዓይነ ሥጋ ካልታወረ ዓይነ ነፍስ አያይምና ዕዝነ ሥጋ ካልደነቆረ ዕዝነ ነፍስ አይሰማምና ። አንድም በአፍአ ያለ ጆሯችሁን ከመሰማት ከልክሉ ወእለ ይትረከያ አፁሩ የሚያይ ዓይናችሁንም ከማየት ከልክሉ ።

፳፩/ ከመ ታእምሩ ፈቃድ ለኢየሱስ ክርስቶስ ።

፳፩/ የኢየሱስ ክርስቶስ ፈቃዱ ወንጌልን ታውቁ ዘንድ ።

ወኩሎ ምሥጢረ መድኃኒትክሙ ።

ድኅነታችሁን የምታገኙበት አምስቱ አዕማደ ምሥጢርንም ታውቁ ዘንድ ። አንድም ፈቃድ ነፍሳችሁን ታውቁ ዘንድ ፤ ወኩሎ ምሥጢረ መድኃኒትክሙ ፤ ከጽማዊ እስከ ከዊነ እሳትም ያለውን ሀብት ታውቁ ዘንድ ። ሰው ፈቃድ ነፍስን ገንዘብ ያደረገ እንደሆነ ሁሉ ይገለጽለታልና ፤ ወእምከመ ረከበ ብእሲ አሐተ ፈቃድ እንተ ትተልዎ ለእግዚአብሔር አሜሃ ይትወሀቦ አእምሮ ምሥጢራት ወነጽሮ ኅቡዓት እንዲል ።

ብእሲ ወአንስት ቅዱሳት እለ ሀሎክሙ ውስተ ተመክህ በእግዚአብሔር ፤

እግዚአብሔር አባታችን መንግሥተ ሰማያት ርስታችን ብላችሁ በመመካት ያላችሁ ንጹሐት ክቡራት የምትሆኑ ሴትም ወንድም አጽምሙ አፁሩ ነው ።

፳፪/ ያጽምዕ ዘንተ ውስጡ ለሰብእ ።

፳፪/ የሰው ውስጣዊ አእምሮው አጽምሙ አዕዛኒ ከሙ አፀሩ አእይንቲክሙ የተባለውን ያስተውል ። እንደም ያጽምእ ዘንተ ውስጡ ለሰብእ ፤ ንጹሐት ክቡራት የምትሆኑ እግዚአብሔር አባታችን መንግሥተ ሰማያት ርስታችን ብላችሁ በመመካት ያላችሁ ሴትም ወንድም የሰው ውስጣዊ አእምሮው የሚታነጽበትን ግብር ያዙ ።

ክርስቶስ ጸመደን ለጎበ አቡሁ አቅረብኝ ።
ክርስቶስ ጽምድ እንደ በሬ ቅንት እንደ ገበሬ አድርጎ በባለሚልነት ወደ አባቱ አቀረብን ።

መጻኤ እምድጎሪ ሐመ ፤
አምስት ሺህ አምስት መቶ ዘመን ሲፈጸም ወደ ዚህ ዓለም መጥቶ በሰውነቱ መከራ ከተቀበለ በኋላ ።
ወሪዶ ውስተ ሲኦል ዘውእቱ ነፍስ ምውታን ጌወወ ለሕይወት ።

ነፍስ ምውታን ነፍሳተ ምውታን ይላል ። ወደ ሲኦል ልም ወርዶ የሙታንን ነፍስ ለሕይወት ከሚረከ በኋላ አቅረብኑ አንድም አቅርቦናልና አጽምዑ ። ወመጻኤ እምድጎሪ ሐመ ወደዚህም ዓለም መጥቶ በሰውነቱ መከራ ከተቀበለ በኋላ ወደ ሲኦል ወርዶ የሙታንን ነፍስ ለሕይወት የሚረከ ነው ። የነ ናቡከደነፆር የነ ስል ምናሶፎ ምርኮ የሞት ምርኮ አለና ከዚያ ሲለይ ።

፩

፳፫/ ርእዮ ሞት እንዘ ይወርድ በሥጋ

፳፫/ እስከ አሁን ያዩ ያላዩ የሰሙ ያልሰሙ የነበሩ ያልነበሩ ያወቁ ያላወቁ አሉና ያዩ ላላዩ የሰሙ ላልሰሙ የነበሩ ላልነበሩ ያወቁ ላላወቁ ነግረዋቸዋል ። ከዚህ በኋላ ግን ጌታና ዲያብሎስ የተነጋገሩት ነውና እሱ ባወቀ ያመጣዋል ፤ ዲያብሎስን ነው ፤ በግብሩ ሞት ብሎታል በአካለ ሥጋ ወደ ሲኦል ሲወርድ አይቶ ጌገዮ ፤ ሳተው ።

ወአምሰሎ ወቦቱ በከመ ያለምድ ውሂጠ ።

ቁራኝነትን ያስለመደበት ዕሩቅ ብእሲንም አስመሰለው ። ወደ ሲኦልማ የወረደ በአካለ ነፍስ አይደለምን ቢሉ ነፍስን በሥጋ ሥጋን በነፍስ መጥራት ልማድ ነውና ። ኢትቅትል ነፍስ እንዲል ፤ አብረው ካሉስ ይሁን ከተለያዩ በኋላስ ቢሉ በለመደው ጠራው ። አንድም በሥጋ ተዋርዶ አፋን ለምረረ ሐሞት እጁን እግሩን ለተሳለ ቀኖት ሲሰጥ አይቶት ሳተው ፤ ምን ይስተዋል ይስተውማ ዘንድ አሁን ስንኳን መኑ መኑ እያለ እንጂ ይቀባጥር የለ? ፤ ብሎ ርእዮን ቅሉ ሰሚያ ሲል ነው አጽንን ወልድየ ለርእየ ሕልመ አቡከ ወርእዮ ሕልመ አቡሁ ገብአ ማቱሳላ ፤ ስምዔ ወለትየ ወርእዮ እንዲል ። በሥጋ ተዋርዶ በመልዕልተ መስቀል ሁኖ ኤሎ% ኤሎ% ሲል ሰምቶ ስሑት ነህ አለው ።

ዕሩቅ ብእሲንም አስመሰለው ወቦቱ ከመ ያለምድ ውሂጠ ቁራኝነትን በሌላ እንዳሰለመደ በሱም ላድርግ አለ ፤ ቃጣው ።

ርእየ በላዕሌሁ ስነ መለኮቱ ጸርሐ በቃል ዓቢይ ። በበላዩ ያለ ባሕርዩ መለኮቱን አይቶ አሰምቶ ተናገረ ። ወቀፈጸ ምክዳዩ እንዲል ባሕርዩ መለኮቱን ብልጭ አድርጎበታልና ። አንድም የጌትነቱ ጌጽ የሚሆኑ መላእክትን በመስቀሉ ዙርያ እንደ ሻሽ ተነጽፈው እንደ ቅጠል ረግፈው እንደ ግንድ ተረብርበው አይቶ አሰምቶ ተናገረ ። ወርኢኩ ኃይላተ ሰማያውያን ድኑናን ወድንጉዓን ዲበ ዓውደ መስቀል ቅዱስ ወስቡሕ እንዲል ።

እንዘ ይብል መኑ ውእቱ ዝንቱ ዘእምሥልጣንዩ ሰብአ ለቢሶ ሊተ ሞዓኒ ።

መኑ የአንክሮ ፤ የመመራመር ፤ የመጠራጠር ፤ አምስት ሽሀ አምስት መቶ ዘመን በኔ ሥልጣን ተይዞ የነበረ ሥጋን ተዋሕዶ እኔን ድል የነሣኝ ይህ ማነው ። አንድም ዘእምሥልጣንዩ ሊተ ሞዓኒ ሥጋን ተዋሕዶ እኔን ከሹመቱ የሻረኝ ከልዕልናዩ ያዋረደኝ ይህ ማነው።

ጳጳ/ መኑ ዝንቱ ዘእምሥልጣንዩ ተውህቦ ሥጋ ለኃጉል ይምሥጠኒ ፤

ጳጳ/ በግብሩ ኃጉል ብሎታል ኃጉል እኔን ያጠፋኝ ዘንድ ፤ አንድም እኔን ወደ ጥፋት ያደርሰኝ ዘንድ ፤ በኔ ሥልጣን ተይዞ የነበረ ሥጋ የተሰጠው ይህ ማነው ።

መኑ ዝንቱ ዘምድረ ለብሰ ።

ሥጋን የተዋሐደ ይህ ማነው ። መሬት አንተ ወት ገብእ ውስተ መሬት ያለው ለሁሉ ነውና ፤ እንዲያውም አዳምን በኩፋሌ እስመ ምድር አንተ ይለዋልና ።

ውእቱኬ ሰማያዊ ውእቱ ።

እሱስ ሰማያዊ ኑሮ እኔ አላውቅ ብዬ ነው እንጂ ። አንድም እሱማ አልቦ ዘዓርገ ውስተ ሰማይ ዘእንበለ ዘወረደ እምሰማይ ወልደ ዕንል እመሕያው ብሎ ነግሮኝ አልነበረም? እኔ አላውቅ ብዬ ነው እንጂ ።

መኑ ውእቱ ዝንቱ ዘበሙስና ተወልደ ።

መለወጥ ባለው ባሕርይ የተወለደ ይህ ማነው ። ውእቱስ ኢይማሰን ።

እሱስ የማይለወጥ ኑሮ እኔ አላውቅ ብዬ ነው እንጂ ። አንድም እሱማ እስመ አነ አምላክ ዘኢይትዌ ለጥ ። እመቦ ዘዓቀቦ ቃልየ ኢይጥዕም ለሞት ብሎ ነግሮኝ አልነበረም? እኔ አላውቅ ብዬ ነው እንጂ ።

ጳጳ/ መኑ ዝንቱ ዘነኪር እምሕግዩ ።

ጳጳ/ ከኔ ሕግ ልዩ የሚሆን ይህ ማነው ። ምን ሕግ አለውና እንዲህ አለ ቢሉ ጌታ አትሥሩ የሚለውን እሱ ሥሩ ። ጌታ ሥሩ የሚለውን እሱ አትሥሩ ይላልና ዘነኪር አለ በምን ዐውቆ ቢሉ ቁራኝነት ሲቀር አይቶ ።

መኑ ዝንቱ ዘእምዚአዩ ይጻውው ።

ከኔ ወገን እየማረክ የሚወስድ ይህ ማነው ። እምዚአዩ ብሎ በከፊል ተናገረ ። መምላክያን ጣዖት አልወ

ጡምና ። ውጎደጎሙ ለእኩያን ህየ ውስተ ትውክልና ምስለ መላእክቲሆሙ እስከ ዕለተ ደይን እንዲል ።

መኑ ዝንቱ ዘበኃይለ ነደ እሳት ምስለ ሞት ይት በዓስ ።

ነደ እሳት በሚሆን ኃይል ከኔ ከሞት ጋራ የሚሰ ላለፍ ይህ ማነው ። አንድም ነደ እሳት ከምሆን ከኔ ከሞት ጋራ የሚሰለፍ ይህ ማነው ።

መኑ ዝንቱ ዘሞዖ ለጽልመት ፤

በግብሩ ጽልመት ብሎታል እኔን ጽልመትን ድል የነግኝ ይህ ማነው ።

መኑ ውእቱ ዝንቱ ስብሐት ሐዲስ ዘበክርኢያዝ ተከልዓኒ ገቢር ዘእፈቅድ ።

ዘበርእየዝ ሲል ነው ። ወርኢኩ አርእያ ባሕቲትየ እንዲል ። እሱን በማየት እምወደው ሥራ የተከለከለብኝ ይህ እንግዳ ብርሃን ማነው ። ብርሃንስ የባሕርዩ ነው ፤ ስለ ሥጋ እንግድነት ነው እንጂ ፤ ከመ ይትአመን አም ላክ ሐዲስ በትሱበእቱ እንዲል ። አንድም ዘእፈቅድ ገቢርት በዚህ ባሕርይ ማድረጉን የምወደው ሥራ የተ ከለከለብኝ ይህ እንግዳ ብርሃን ማነው ።

፳፯/ መኑ ዝንቱ እንበለ ኃጢአት ዘሞተ ፤

፳፰/ ኃጢአት ላይሠራ የሞተ ይህ ማነው ። ሐተታ በሐልዮ እንዳልሠራ ለማጠየቅ ይመጽእ መልአኩ ለዝ

ንቱ ዓለም ወኢይረክብ በላዕሌየ ብሏል ። በነቢብ እንዳ ልሠራ ለማጠየቅ ኢገብረ ኃጢአተ ወኢተረክበ ሐሰት ውስተ አፋሁ ። ብሎ ነቢይ መስክሮለታል ። በገቢር እንዳልሠራ ለማጠየቅ ። መኑ እምኔክሙ ዘይዛለሬኒ በእ ንተ ኃጢአት ብሏል ። ከዚህም ጠላቱ ዲያብሎስ እንዲህ ብሎ መሰከረለት ። ከሁሉም የሱ ይበልጣል አምን ብሎ የተረታ ባለጋራ ከሥሩ የተነቀለ ወይራ እንዲሉ ። የጠ ላት ምስክር የታመነ ነውና እስመ ስምዐ ጸር እሙን ውእቱ እንዲል ፤

መኑ ዝንቱ ዘበብዝኅ ብርሃኑ ለጽልመት አይሮ ።

በብርሃኑ ብዛት በብዙ ብርሃኑ ጽልመትን ዕውር ያደረገው ይህ ማነው ፤ ለሲኦል ጨለማ ብርሃኑዋ ብርሃን ጨለማዋ ነውና ። አንድም ያጸናው ሲል ነው ከጨለማ ቦታ ፋና አብርቶ ገብቶ ፋናው በጠፋ ጊዜ ጨለማ እንዲ ጸና ጌታ ገብቶ ከወጣ ወዲህ ጨለማ ጸንቶባቸዋልና ።

ዘኢኃደገኒ ለእሊኦየ እስፍን ።

ለወገኖቹ እሠለጥንላቸው ዘንድ ያልተወኝ ፤ አንድም በወገኖቹ እሠለጥን ዘንድ ያልተወኝ ይህ ማነው ።

አላ ኩሎ ለኅበ ሰማያት ይስሕብ እለ ተውህባኒ ነፍሳተ ።

አላ ኩሎ ነፍሳተ እለ ተውህባኒ ለኅበ ሰማያት ይስ ሕብ ሲል ነው ። አምስት ሽህ አምስት መቶ ዘመን በኔ ሥልጣን ተይዘው የነበሩ ነፍሳትን በክብር በግብር ወደ ላይ ያወጣል እንጂ አንድም እኔ አላውቅ ብዬ ነው እንጂ

እሱማ እምከመ ተለዓልኩ እምድር እስሕብ ሁሉ ንቤየ ብሎ ነግሮኝ አልነበረም? ።

፳፯/ መኑ ዝንቱ ስብሐት ዘይከልፅ ሥጋ ኢትማሰን ፤

፳፰/ ሥጋ እንዳትፈርስ እንዳትበሰብስ የሚከለክል ይህ ብርሃን ማነው ።

መኑ ዝንቱ ዘለኪፎቶ ኢይክል ።

መንካቱ መዳሰሱ የማይቻለኝ ይህ ማነው ።

ምንትኑ ዝንቱ ዘየዓውዶ ስብሐት ዘኢይትአተትዝ

ዘኢያሐፅፅ ፤ ዝ ዘኢይነትግ ፤ ዝ ሲልነው ። ከተሰጠ የማይነሣ ካደረ የማይለይ ብርሃን የከበበው ይህ ማነው ። የጌታ ተዋሕዶ የባሕርይ እንጂ የጸጋ ፤ የኩነት እንጂ የኅድረት አይደለምና ። እስመ ዘብፅላ እምዘ አልቦ ይነዲ ዘተውሀበኒ ይህዓር ወዘተረብሐኒ ይትኃጉል እንዲል ።

ተኃጉልኩ እምዝንቱ ፤

ከዚህ ብርሃን የተለየሁ ።

ወእምእሊአሁ ፤

ከወገኖቹ ከምእመናንም የተለየሁ ።

ዘአማሰን በላዕሌሆሙ አልብዩ ።

እንግዲህ ወዲህም ሠልጥኝ የምጉዳው የለኝም አን ድም ተኃጉልኩ እምዝንቱ ። ወይኔ አይነኩ እነካ ብዬ በለልኩ ጠፋሁ ከሱ የተነሣ ።

ወእምእሊዓሁ ፤

ከወገኖቹ ከምእመናን እንግዲህ ሠልጥኝ የምጉዳው የለኝም ።

፳፰/ ዝንቱ ወእቱ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘተሰቅለ ።

፳፯/ እኔ አላውቅ ብዬ ነው እንጂ እሱስ እኔ ያሰ ቀልኩት ኢየሱስ ክርስቶስ ኑሮ ። የየካሽ መላሽ ሁኖ ይናገራል ። አንድም ጌታ ይመልሳል ምን ያስቀጥጥርኻል ያሰቀልከኝ እኔ ኢየሱስ ክርስቶስ ነኝ ይላል ። እንደ ጉበዝ ጉልማሳ የዘመዶቹን ጠላት ገድሎ ቤቱን አቃጥሎ ከብ ቱን ዘርፎ ሲሄድ በዱር በገደል ያሉ ሰዎች የሆነሰ ሆነና ሸረ ማነህ ጠላታችንን እንወቅህ ይሉታል ፤ የነእገሌ የነእገሌን ደም እማላስቀር እኔ እገሌ ነኝ ። ሌላውን አትሙ ብሎ አዝምሮ ይሑዳል ። እንደዚህም ሁሉ ጌታም የአባቴ የአዳምን የናቴ የሔዋንን ፍዳ የማላስቀር በገዳም በሦስቱ አርእስተ ኃጣውዕ ግንባር ግንባርክን ብዬ ድል የነሣሁ እኔ ኢየሱስ ክርስቶስ ነኝ ብሎ መልሶለታል ።

ዘቦቱ ጸጋማይ የማናየ ኮነ ።

በግራ የነበረ አዳም ወደ ቀኝ ያለፈበት ፤ አንድም ደካማ ሥጋው ኃያል መለኮት የሆነበት ፤ አንድም ደካማ ሰው ኃያል መልአክ የሆነበት ።

ወታሕታይ ከመ ዘላዕላይ ።

ወደታች ወርዶ የነበረ አዳም ወደላይ የወጣበት ፤ አንድም ትሑት ሥጋ ልዑል አምላክ የሆነበት ፤ አንድም ትሑት ሰው ክቡር መልአክ የሆነበት ፤

ወደኃራይ ከመ ዘቀዳማይ ።

ደኃራዊ ሥጋ ቀዳማዊ አምላክ የሆነበት ። ደኃራዊ ሰብእ ቀዳማዊ መልአክ የሆነበት ። ወንፁብ ከመ ዘዓቢይ የሚል አብነት ይገኛል፤ ትርጓሜው አይለወጥም ።

፮

፳፱/ እሙታን ተንሢኦ ሲኦኦ ከይዶ ።

፳፱/ ከሙታን ተለይቶ ተነሥቶ በግብሩ ሲኦል ብሎ ታል፤ ዲያብሎስን ድል ነሥቶ፤

በሞቱ ለሞት ደምሰሶ ።

በሞቱ ሞትን አጠፋው፤ ከሙታን ተለይቶ የተነሣ እሁድ ዲያብሎስን ድል የነሣ ዓርብ ማታ ስለምን እንዲህ አለ ቢሉ ። በመገለጫው ተናገረው፤ ወአልቦ ዘይክል ብሂል እግዚእን ኢየሱስ ዘእንበለ ዘመንፈስ ቅዱስ ላዕሌሁ እንዲል ። አንድም ሲኦኦ ከይዶ እሙታን ተን ሲኦ ሲል ነው ዲያብሎስን ድል ነሥቶ ከሙታን ተለይቶ ተነሥቶ በሞቱ ሞትን አጠፋው ።

እምድሃረ ተንሥኦ በሣልስት ዕለት አእኩቶ ለአብ ሦስት መዓልት ሦስት ሌሊት በከርወ መቃብር አድሮ ከተነሣ በኋላ አብን አመሰገነው ።

እንዘ ይብል ዘአምላክ ቃል ጥዕጡዕ ከመዝ ።

ያንተ ሞት የዓለሙ ሕይወት ያንተ ጎሣር የዓለሙ ክብር ይሁን ብሎ የተናገረበት የአምላክ ቃል እንዲህ የተከናወነ ነው ?

ብሎ ። አንድም ጥዕጡዕ ከመዝ አካላዊ ቃል አብን አመሰገነው በአካላዊ ቃልም መመስገን እንጂ ምን ማመስገን አለበትና እንዲህ አለ ቢሉ ምሥጋናው በወዲህ ነው ። አንድም በወዲያኛው ቅሉ መመስጋገን አላቸውና ዛቲ ቃል ትኬልህ ወትብል ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ እንዲል ። ይኸም መበላለጥ እንጂ ቢኖር ነው ቢሉ መበላለጥ ስለሆነ እርስ በራሳቸው መተዋወቃቸውን መናገር ነው ።

፴/ አኦኩተክ አብ፤

አብ አመሰግንካለሁ

አኮ በዝንቱ ከናፍር ውዳዳት፤

እማመሰግንህ በሊህ ባጥንትና በጅማት በተሰማሙ ከናፍር አይደለም ።

ወአኮ በልሳነ ሥጋ ዘባቲ ጽድቅ ወሐስት ይወጽእ ።

ሐስትና እውነት በሚነገርባት በዚች ሥጋ አንደበት አይደለም ። እውነት ይናገራል እንጂ ሐስት ይናገራልና እንዲህ አለ ቢሉ በሰው ልማድ ። አንድም ጽድቅን ሲሻ የመጣ ነው እውን ተከትሎ የመጣ አልቦ እውሁኖ እንዲፈታ፤ እስከ ማእከኑ ተሐነክሱ በክልኤሆን ጌጋያቲክሙ እመኒ ቤል አምላክ ኪያሁ ትልው ወእመኒ እግዚአብሔር አምላክ ኪያሁ ትልው እንዲል ።

ወአብዝ ቃል ዘበኪነ ነፍስት ግብር ይትገበር ።

በአእምሮ ጠባይዕ ሥራ በሚሠራበት በዚያ ቃልም አይደለም ። አንድም ግብረ ይገብር በአእምሮ

ጠባይዕ ሥራን በሚሠራ በዚያ ቃልም አይደለ ።
አንድም ነፍሱት ግብር ይትገበር ሥራ ባለው አእምሮ
ጠባይዕ ሥራ በሚሠራበት በዚያ ቃልም አይደለ ። አን
ድም ግብረ ይገብር ሥራ ባለው አእምሮ ጠባይዕ ሥራን
በሚሠራ በዚያ ቃልም አይደለ ።

አንድም ዘበኪነ ነፍሳት ግብር ይትገበር በሰዎች
አእምሮ ሥራ በሚሠራበት በዚያ ቃልም አይደለ ዘበ
ኪነ ነፍሳት ግብረ ይትገበር በሰዎች አእምሮ ሥራን
በሚሠራበት በዚያ ቃልም አይደለ ። አንድም ነፍሳት
ግብር ይትገበር ሥራ ባላቸው ሰዎች አእምሮ ሥራ በሚ
ሠራበት በዚያ ቃልም አይደለ ነፍሳት ግብር ግብረ ይገ
ብር ሥራ ባላቸው ሰዎች አእምሮ ሥራን በሚሠራ በዚያ
ቃልም አይደለ ።

አላ በዝኑ ቃል ፤ አቆየው ።

፴፩/ አኦኩተኪ ንጉሥ ዘብከ ይትወቅ ለኩሉ ።

፴፩/ ንጉሥ ባንተ ህልው ሁኖ ለሁሉ በሚታወቅ
በዚያ ቃል አመሰግንሃለሁ እንጂ አለ ለበቁ ።

ወእንተ ኢይትዓወቅ ፤

ላልበቁ ። አንድም ባንተ ሥልጣን ታድሶ ለሁሉ
በሚታወቅ በዚያ ቃል አመሰግንሃለሁ እንጂ አለ ። ለመረ
መሩ ፤ ወእንተ ኢይትዓወቅ ላልመረመሩ ፤ ዘብከ ይትዓወቅ
ለኩሉ ወእንተ ኢትትዐወቅ ባንተ ሁሉ የሚታወቅብህ
አንተ የማትታወቅ ። ንጉሥ በዚያ ቃል አመሰግንሃለሁ

አንድም ዘብከ ትትዐወቅ ለኩሉ እንተ ኢትትዐወቅ
የማትታወቅ መንግሥተ ሰማያት ባንተ ለሁሉ የምትታ
ወቅብህ ንጉሥ በዚያ ቃል አመሰግንሃለሁ ።

ወእንተ ኢትመጽእ ውስተ መናፍስት ዘሥጋ ።

በዓይነ ሥጋ የማትታይ ።

፴፪/ ዘበዕዝነ ሥጋ ኢተኃልፍ ።

፴፪/ ወደ እዝነ ሥጋ የማትገባ ወኃለፈት ሰንበት
እንዲል ፤

ወእንተ በዓለም ኢህለወት ።

ይህንን ዓለም የማትመስል ።

ወበምድር ኢትትኃደግ ።

በዚህ ዓለም የማትገለጽ ።

አላ በዝኑ ቃል ዘበላዕሌነ መንፈስ ።

አላና አላ ዝኩና ዝኩ አንድ አንድ ወገን ነው ።
በኛ ህልው ሁኖ ያለ መንፈስ ቅዱስ በገለጸው በዚያ
ቃል ነው አለ ፤ ራሱን ከኩብ አግብቶ ። አንድም በኛ
አድሮ ያለ መንፈስ ቅዱስ ባደሰው በዚያ ቃል ነው አለ ፤
ራሱን ከምእመናን አግብቶ ። ይህስ ቃል የወደት ቃል
ነው ቢሉ ሕፃናት በማኅፀን ሁነው የሚያመሰግኑበት
ቃል ጻድቃን ከበቁ በኋላ የሚያመሰግኑበት ቃል ፤ ነፍሳት
በገነት ሁነው የሚያመሰግኑበት ቃል ፤ አጻም ሰባት ዓመት
ምሉ በገነት ሳለ ያመሰግንበት የነበረ ቃል ፤ መላእክት

የሚያመሰግኑበት ቃል ነው ። እንደም እነሳቸው ባወቁ የሚመሰጋገኑበት ቃል ነው ።

ዘለክ ለባሕቲትክ ይትናገር አብ ።

ዘሊተ ለባሕቲትየ ትትናገር ሲል ነው ። አብ ለኔ ብቻ በምትናገርበት ዝንቱ ውእቱ ወልደየ ብለህ ።

፴፫/ ዘኪያክ ያፈቅር አብ ።

፴፫/ ዘኪያየ ያፈቅር ሲል ነው እኔን ብቻ በምት ወድበት ዘወምረት ነፍስየ ብለህ ፤

ወዘኪያክ ይዌድስ ።

ኪያየ ትዌድስ ሲል ነው እኔን ብቻ በምታመሰግን በት ። ሰባሕኩከሂ ወዓዲ እሴብሐክ ብለህ ።

ዘቦቱ ኩሉ ማኅበረ ቅዱሳን ፍጹማን ኪያክ ይጸውኡ አርክ ።

ኪያየ ሲል ነው ባንተ መምህርነት ባንተ ምስክር ነት ማኅበረ ቅዱሳን ፍጹማን ሁሉ እኔን አርክ መሃይ ምናን ብለው በሚጠሩበት ።

ኪያክ አበ ፤

አብ ለዕንላማውታ ፤

ኪያክ መጋቤ ፤

መጋቤ ኩሉ ።

ወኪያክ ረዳኤ ፤

ረዳኤ ኩሉ ብለው በሚጸሩበት ። እንደም እትናገር ሲል ነው እኔ ላንተ ለብቻህ በምናገርበት አቡየ ፈነወኒ ብዬ

ወዘኪያክ አፈቅር አንተን በምወድበት አንሰኬ አፈቅር ለአብ ብዬ ። ወዘኪያክ እዌድስ አንተን በማመሰግንበት ሰባሕኩከሂ ፈጸምየ ግብረ ዘወሀብከኒ ብዬ ። ዘብየ

ማኅበረ ቅዱሳን ፍጹማን

ሁሉ በኔ መምህርነት ፤ በኔ አብነትነት ፤ አንተን አርክ መሃይምናን ብለው በሚጸሩበት እንደም በኛ ህል ውና ያለመንፈስ ቅዱስ ላንተ ብቻ በሚናገርበት አለ ። የሚያናግር ስለሆነ ልሳነ ዓለም ጸራቅሊጦስ ተራድአኒ ከመ እንብብ ዘውስተ ዓለምክ እንዲል ፤ ወዘኪያክ ያፈቅር የሚያስወድድ ስለሆነ ወዘኪያክ ይዌድስ የሚያስመሰግን ስለሆነ ፤ ዘቦቱ ኩሉ ማኅበረ ቅዱሳን ፍጹማን በርሱ ቃኝ ነት ማኅበረ ቅዱሳን ፤ ፍጹማን ሁሉ አንተን አርክ መሃይ ምናን አብ ለዕንላ ማውታ መጋቤ ኩሉ ረዳኤ ኩሉ ብለው በሚጸሩበት በዚያ ቃል አመሰግንሃለሁ እንጂ ።

፴፬/ አምላክ ኩሉ ፤

፴፬/ የሁሉ አምላክ ነህ ።

እስመ ለክ ኩሉ ፤

ሁሉ ላንተ ይገዛልና

ወኩሉ ብክ ፤

ሁሉ ባንተ ተገኝቷልና

ዘሀሎ ለክ ፤

ያለው ፍጥረት ሁሉ አንተን ለማገልገል ነውና ፤

አልቦ ካልዕ ዘኢኮነ ዘዘእከ ፤

ያንተ ያይደለ ሌላ ልዩ ፍጥረት የለምና ። አንድም የሁሉ አምላክ ሁሉ ላንተ ይገዛልና ። ሁሉ ባንተ ተገኝቷልና ፤ ያለውም ፍጥረት ሁሉ አንተን ለማገልገል ነውና አልቦ ካልዕ ዘኢኮነ ዘዘእከ ።

ያንተ ያይደለ ሌላ ልዩ ፍጥረት የለም ።

ለባሕቲትከ ዘሀሎከ ለዓለመ ዓለም ።

ለብቻህ ለዘለዓለም ዋሕዶ ባሕርይ ሁነህ የምትኖር።

፴፮/ ያእምር እንከ ኖላዊ ዘዙሉ ነፍሳተ ምሥጢር

፴፯/ የሁሉ መምህር ቄሱ ኤጲስ ቆጶሱ አምስቱን አዕማደ ምሥጢር መማር የሚገባቸው ምእመናንን ይወቅ አንድም ዘነፍሳት ምሥጢር ፤ ምእመናን ሊማሯቸው የሚገቡ አምስቱን አዕማደ ምሥጢር ይወቅ ፤ አንድም የአምስቱን አዕማደ ምሥጢር ስልት ስልታቸውን ለይቶ ይወቅ ።

እምድኅረ ጸለየ ለአብ ።

ዕቀቦሙ በስምክ ቀድሶሙ በጽድቅከ ብሎ ከጸለየ በኋላ ።

ከመ ታእምሩ ወትርአዩ አፃርግ ይቤ ኢየሱስ ።

ታውቁ ትረዱ ዘንድ ጌታ ወደ መስቀል እወጣለሁ ብሏልና ወደ መስቀል ሳልወጣ አልቀርም ብሏልና ወደ መስቀል ሳልወጣ አላርግም ብሏልና ወደመስቀል ከወጣሁ በኋላ ሳላርግ አልቀርም ብሏልና ።

፴፯/ ወበእንተዝ ይበል ኖላዊ መፍትው እንከ ነገረ ኅቡዓት ፤

፴፰/ ማወቅ የሚገባ ስለሆነ ፤ በሊቀ ካህናት እግር ስለተተካ ጌታ አብነት ስለሆነው ይንግር ይምሐር ቄሱ ኤጲስ ቆጶሱ አምስቱን አዕማደ ምሥጢር ያስተምር ዘንድ አገባብ ነው ።

ከመ ታእምሩ መነሃ ትሳተፉ ለቅድሳት ።

ሥጋውን ደሙን በመቀበል ጊዜ ማንንም ማንንም እንድትዘመዱ ታውቁ ዘንድ ። የማነን ሥጋ ተቀብላችሁ ከማን ጋራ ትዘመዳላችሁ ብሎ ይጠይቃቸዋል ። ያወቁ እንደሆነ ከሦስቱ አካላት አንዱ አካል ተለይቶ አምስት ሺ አምስት መቶ ዘመን ሲፈጸም ወደዚህ ዓለም መጥቶ ባሕርያችንን ባሕርይ አካላችንን አካል አድርጎ ሥጋውን ቆርሶ ደሙን አፍሶ ሰጥቶን ያነን ተቀብለን ከሦስቱ ጋራ አንድ እንሆናለን ብለው ይመልሳሉ ። ያላወቁ እንደሆነ እንዲህ ብሎ ሊነግራቸው ይገባልና ።

ወለመኑ ትገብሩ ተገካሮ በአኩቴት ፤

በጸሎትም ጊዜ ማንንም ማንንም እንድትዘመዱ ታውቁ ዘንድ የማነን ስም ጠርታችሁ ማነን ትዘመዳላችሁ ብሎ ይጠይቃቸዋል ። ያወቁ እንደሆነ የሦስቱን ስም ጠርተን ከሦስቱ ጋራ እንዘመዳለን ብለው ይመልሳሉ ፤ ያላወቁ እንደሆነ እንዲህ ብሎ ሊነግራቸው ይገባልና ። አንድም ይበል መፍትው ነገረ ኅቡዓት ከመ ታእምሩ ። አምስቱን

አዕማደ ምሥጢር ታውቁ ዘንድ አገባብ ነው ይበላቸው ወይበል መነሃ ትሳተፉ ለቅድሳት ፤ ሥጋውን ደሙን በመቀበልም ጊዜ የማገን ሥጋ በልታችሁ ማነን ትዘመዳላችሁ ይበላቸው ። ሐተታ እንዳለፈው በጸሎትህ ጊዜ የማነን ስም ጠርታችሁ ማነን ትዘመዳላችሁ ይበላቸው ። ሐተታ እንዳለፈው ።

፴፯/ ወዓዲ ይንግር እንዘ ይብል ፤

፴፯/ ያቀራቦቹን ተናግሮ የቈራቦቹን አመጣ ይኸንንስ ወከመዝ ይበሎሙ ለግድራን ብሎ በእልመስጦ አግያ ያነበዋልና ብሎ የሐዲስ አማኒ ሰዎችን አመጣ ። ዳግመኛም ከጣዖት ከሚርት ፈልሰው የመጡትን እንዲህ ይበላቸው ።

ንሕነሂ አኃውዮ ቦቱ ንፀወን ።

ወንድሞቹ እኛም በሱ አምነን ጸንተን እንኑር ።

ዘባሕቲቱ ሀብተ ተምረረነ ኪያሁ ንንግዕ ።

የብቻው ስጦታ የምትሆን ወንጌልን ተምረን እሱን በሃይማኖት ገንዘብ እናደርግ ዘንድ ።

፴፰/ ዘይቤ ከመ የሀበነ ።

፴፰/ ይሰጠን ዘንድ ያናገረ ዘየእምን በወልድ ቦሕይወት ዘለዓለም ብሎ ፤ ለሃይማኖት ቢቀጽሉ ለዘመጽኦ ጎቤየ አይሰድዶ ወአያወጽኦ አፍኦ ብሎ ።

ዘዓይን ኢርእየ ወእዘን ኢሰምዓ ፤

ዓይን ያላየው ጆሮ ያልሰማው ።

ውስተ ልበ ሰብእ ዘኢተሐለየ ፤

በሰው ልቡና ያልታሰበ ።

ዘአስተዳለወ እግዚአብሔር ለእለ ያፈቅርዎ ።

እግዚአብሔር ለወዳጆቹ ያዘጋጀላቸው ምነው አይተውት የለም ቢሉ አይተው ስላላመኑበት ። አንድም የሚያወርሰው ክብር የማይመረመር ስለሆነ ፤ ለሃይማኖት ቢቀጽሉ የተመቸ ሃይማኖት ዋጋ ሲያሰጥ ነው እንጂ የሚያየው የለምና ። ምነው የጎድር ነምር ምስለ ጠለ ወተኩላ ምስለ በግዕ ይል የለም ቢሉ ፤ ጊዜው ስለ አልታወቀ ነው ። አንድም የብቻው ስጦታ የምትሆን ሃይማኖት ተምረን ልጅነትን ገንዘብ እናደርግ ዘንድ ፤ ዘይቤ ከመ የሀበነ ይሰጠን ዘንድ ያናገረ እሰውጥ እምነ መንፈስየ ዲበ ዙሉ ዘሥጋ ብሎ ዓይን ያላየው ጆሮ ያልሰማው በሰው ልቡና ያልታሰበው ። እግዚአብሔር ለወዳጆቹ ያዘጋጀላቸው ልጅነት ፤ ክብር ሲያሰጥ ነው እንጂ የሚያየው የለምና ። ምነው በአምሳለ ነፋስ በአምሳለ እሳት ለሐዋርያት ፤ በውኃ ምክንያት ለምእመናን ሲሰጥ ታይቶ የለም ፤ ቢሉ ጊዜው ስላልታወቀ ። አንድም ልጅነትን ገንዘብ አድርገን ሥጋውን ደሙን እንቀበል ዘንድ ፤ ዘይቤ ከመ የሀበነ ይሰጠን ዘንድ ያናገረ ዘበልዓ ሥጋየ ፤ ወሰትየ ደምየ ብሎ ዓይን ያላየው ፤ ጆሮ ያልሰማው ፤ በሰው

ልቡና ያልታሰበው እግዚአብሔር ለወዳጆቹ ያዘጋጀላቸው ። ሥጋው ፤ ደሙ ሲለወጥ የሚያየው የለምና ። ታሪክ እንደ ሁለቱ አኃው ከበረሃ የሚኖሩ ናቸው ፤ አንዱ የበቃ ነው ፤ አንዱ ያልበቃ ነው ፤ ያልበቃው ኅብስቱ ተለውጦ ሥጋ ወልደ እግዚአብሔር ወይኑ ተለውጦ ደመ ወልደ እግዚአብሔር መሆን እንደምን ይቻላል እያለ እየተጠራጠረ ይኖራል ፤ እንዳይናገር ይፈራል ። የበቃው አውቆበታል ፤ ነገሩን ለመግለጽ ወንድሜ እኔንስ የሥጋ የደሙ ነገር ረቅቆብኝ ይኖራል ። ኅብስቱ ተለውጦ ሥጋ ወልደ እግዚአብሔር ወይኑ ተለውጦ ደመ ወልደ እግዚአብሔር መሆኑ እንደምን ይቻላል ብሎ ጠየቀው ። ያልበቃውም አንተን ብፈራህ ነው እንጂ ፤ ይህስ እኔንም ይልቅ ረቅቆብኝ ይኖራል ብሎ መለሰለት ። የበቃውም እስኪ ከሚቀድሱበት ቤተ ክርስቲያን እንሂድ ብሎት ተያይዘው ሔዱ ፤ ቆመው ሲያስቀድሱ ቁሱ ሀበነ ንግበር ሲል በአምሳለ በግዕ ሲያርደው ሲያወራርደው አሥሩ ጣቶቹ ሁሉ በደም ተነክረው አይቶ ያልበቃው ደንግጦ ወድቋል ለሁሉ በሚቻል መታየቱ ነው እንጂ ዘወትር እንዲህ እሆናለሁ ብሎ ድምፅ አስምቶታልና ።

አንድም የብቻው ስጦታ የሚሆን ሥጋውን ደሙን ተቀብለን መንግሥተ ሰማያትን እንወርስ ዘንድ ዘይቤ ከመ የሀበነ ይሰጠን ዘንድ ያናገረ ፤ እንተ አትትወወቅ ዘአስተዳለው ብሎ ዓይን ያላያት ፤ ጆሮ ያልሰማት በሰው ልቡና ያልታሰበች እግዚአብሔር ለወዳጆቹ ያዘጋጃት ፤

የሚያወርስበትን ጊዜ የሚያውቅ የለምና ምነው እንዲህ አለ ዘመኑ የሐንስ ወርት ወርኃ መጋቢት ዕለቱ ዕለተ እሑድ ፤ ጊዜው መንፈቀ ሌሊት ነው ይሉ የለም ቢሉ ብዙ ወርኃ መጋቢት ፤ ብዙ ዕለተ እሑድ ፤ ብዙ መንፈቀ ሌሊት አለና ።

፴፱/ በከመ ይቤ ሙሴ ።

፴፱/ ለሃይማኖት ይጠቅሳል ፤ ሙሴ ነቢያ ያነሥእ ለክሙ እግዚአብሔር እምአኃዊክሙ ዘከማየ ወሎቱ ስም ዕዎ እንዳለ ።

ባዕዳንሂ ነቢያት ።

ሌሎችም ነቢያት ጻድቅ አ በአሚን የሐዩ ወክሉ ዘጸውዐ ስመ እግዚአብሔር ይደግን እንዳሉ ። አንድም ሁለተኛ ለሃይማኖት ይጠቅሳል ፤ በተአምኖ ልሒቆ ሙሴ ክህደ ከመ አይበልዎ ወልደ ወለተ ፈርዖን ወአብደረ ይሕምም ምስለ ሕዝበ እግዚአብሔር እምይደለው ለሰዓት ወይከውኖ ኃጢአተ እስመ አእመረ ከመ የዐቢ ትዕይርተ መስቀሉ ለክርስቶስ እምክሉ መዛግብቲሆሙ ለግብፅ እንዲል ። ሐተታ ይህንማ የተናገረው ሐዋርያው አይደለም ቢሉ ፤ እሱስ እንዲያውን ተናግሮታልን አ እግዚአ ስምዖ ጽድቆ ለሌዊ ዘይቤሎሙ ለአቡሁ ወለእሙ አንስ ኢየአምረክሙ ወበደቂቁኒ አለበወ ያለውን ይዞ እንጂ ነው ፤ ሌሎችም ነቢያት ሠለስቱ ደቂቅ ኦ ንጉሥ ለምስል ዘወርቅ ዘገበርክ አንሰግድ ለክ አላ ሁሎ አምላክነ ዘፈጠረ ኪያክ ወኪያነ ወኪያሁ ናመልክ ንሕነ ወውእቱ ይክል አድጎኖ

ተነ እምእዴከ ወእምእቶነ እሳትሂ ዘይነድድ እንዳሉ ሃይ ማኖትን ገንዘብ እናድርግ ፤ ለሃይማኖት ጨርሶ ለልጅ ነት ይጠቅሳል ፤ በከመ ይቤ ሙሴ ወመንፈስ እግዚአብሔር ይጸልል መልዕልተ ማይ እንዳለ ሌሎችም ነቢያት እሠውጥ እምነ መንፈስየ ዲበ ሱሉ ዘሥጋ ወመንፈስከ ቅዱስ ኢታውጽእ እምላዕሌየ እንዳሉ ፤ ልጅነትን ገንዘብ እናድርግ ፤ ለልጅነት ጨርሶ ለሥጋው ለደሙ ይጠቅሳል ። በከመ ይቤ ሙሴ ወጎሩያሂሆሙ ለእስራኤል ዘአልቦ ዘይመስሎሙ አስተርአዩ በውእቱ መካን ይበልዑ ወይስትዩ እንዳለ ሌሎችም ነቢያት ናሁ አስተዳለው መሥዋዕቶ ወቀደሶሙ ለጎሩያሂሁ በምድር ገነተ ተድላ እንዳሉ ።

አንድም ሁለተኛ ለሥጋው ለደሙ ይጠቅሳል ። ሙሴ ፤ አዳም ኮነ ከመ አሐዱ እምነን ወይእዜ ዮጊ ያሉ ዕል እዴሁ ወይነሥእ እምዕፀ ሕይወት ይበልዕ ወየሐዩ ለዓለም እንዳለ ። ሌሎችም ነቢያት ቀዳሚ ሕይወቱ ለሰብእ እክል ወማይ ወይን ወሥርናይ ለዘኢይሰቲ ወይን ምንትኑ ሕይወቱ እምፍሬ ሥርናይ ወወይን ወቅብዕ በዝኃ እንዳሉ ። ሥጋውን ደሙን ገንዘብ እናድርግ ። አንድም ለሥጋው ለደሙ ጨርሶ ለመንግሥተ ሰማይ ይጠቅሳል ። በከመ ይቤ ሙሴ ወሰድኮሙ ወተክል ኮሙ ውስተ ደብረ መቅደስክ እንዳለ ሌሎችም ነቢያት ሐነፀ መቅደሶ በአርያም በምድር ገነተ ተድላ እንዳሉ መንግሥተ ሰማያትን ገንዘብ እናድርግ ። አንድም የታ

ችኛውን ጨርሶ ለላይኛው ይጠቅሳል በከመ ይቤ ሙሴ ፤ ሙሴ ንሴብሐ ለእግዚአብሔር ስቡሐ ዘተሰብሐ እንዳለ ሌሎችም ነቢያት ስቡሕኒ ውእቱ ወልዑልኒ ውእቱ ለዓለም እንዳሉ ።

ንሕነሂ ቦቱ ተወኪለን ሎቱ ነሀብ ስብሐተ ።

እኛም በሱ አምነን ጸንተን ለእሱ ምስጋና እናቅርብ፤ ዘሎቱ ስብሐት ወጽንዕ ለዓለመ ዓለም አሜን ፤ የዘለዓለም ኔትነት ከሃሊነት ላለው ለሱ ምስጋና እናቀርብ ።

ተፈጸመ ትርጓሜ ትምህርተ ኅቡዓት ወኪዳን በሰላም እግዚአብሔር አሜን ።